

Tuyệt Ngạo Diễm Thần

Contents

Tuyệt Ngạo Diễm Thần	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	8
3. Chương 3	15
4. Chương 4	22
5. Chương 5	28
6. Chương 6	34
7. Chương 7	40
8. Chương 8	47
9. Chương 9	54
10. Chương 10	60

Tuyệt Ngạo Diễm Thần

Giới thiệu

Lão bản đứng đằng sau của phố hoa (chắc, chính là phố thanh lâu nhé, đừng nhầm * ha ha *) Lạc Dương — Kỉ Thanh

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tuyet-ngao-diem-than>

1. Chương 1

Nơi này là hoa phố nổi danh ở thành Lạc Dương, chỉ cần tới nơi này đi một chuyến, cam đoan có thể tìm được cô nương vừa mắt, cùng một đêm nhất dạ tiêu xuân (Đêm phong lưu).

Nhưng mà người tối nổi danh nhất hoa phố cũng không phải là khách nhân hay hoa khôi bậc nhất, ngược lại là người xưng “ Diễm Thần “ Kỉ Thanh Diễm.

Kỉ Thanh Diễm là đại tài chủ đứng sau hoa phố này, nghe nói mẫu thân hắn trước kia chính là hoa khôi mỹ diễm nhất, không biết nàng cùng người nam nhân nào sinh ra Kỉ Thanh Diễm, cho nên Kỉ Thanh Diễm vừa sinh ra đã là đứa bé không cha.

Kỉ Thanh Diễm kế thừa mỹ mạo của mẫu thân, hơn nữa lại đầy tài trí, chỉ mới hơn hai mươi tuổi đã là đại tài chủ của hoa phố này.

Về phần hắn lợi dụng mỹ mạo cùng tài trí để trở nên giàu có thế nào, vẫn là chuyện có muôn cách nói vô cùng rối rắm ; Có người nói hắn tình cờ đào được một mỏ vàng, có người nói hắn bán thân thể của mình đi lấy lòng quý nhân, cũng có người ta nói hắn bắt được nhược điểm của quý nhân, dựa vào đó mà vơ vét tài sản, tích lũy tài phú.

Tóm lại, không ai biết chân tướng vì sao, duy nhất có thể khẳng định chính là, Kỉ Thanh Diễm quả thật kết giao rất nhiều với quý nhân.

Hơn nữa cũng kỳ quái, đám quý nhân đi vào hoa phố cũng không tới tìm cô nương mỹ mạo thanh xuân, mà chỉ muốn tìm Kỉ Thanh Diễm, điều này không khỏi làm người ta hoài nghi, Kỉ Thanh Diễm rốt cuộc đã dùng phương pháp gì, nhưng lại có thể khiến đám quý nhân tiền phó hậu kế tìm tới hẳn.

(1) Tiền phó hậu kế: Người trước ngã xuống người sau lại lên, ý nói là tất cả các quan lại dù cũ dù mới cũng tới tìm em.

Giống hôm nay, tướng quân dũng mãnh nhất triều Đường – Đỗ Kế Nghiêu, vừa đến nơi này liền vội vã tìm đến Kỉ Thanh Diễm.

“ Diễm Thần đâu?” Đỗ Kế Nghiêu hỏi tú bà.

Tú bà dừng một chút mới nói: “ Khởi bẩm tướng quân, Diễm Thần giờ phút này không tiện gặp khách.”

“ Buồn cười.” Đỗ Kế Nghiêu cả giận nói: “ Ta phong trần mệt mỏi liền chạy tới ngay chỉ vì muốn gặp Diễm Thần, hẳn sao có thể chỉ nói một câu không tiện thì đuổi được ta! Nàng đi nói cho Diễm Thần, chuyện tình hẳn muốn ta tra, ta đã tra được.”

“ Chính là.....” Tú bà vẫn đang do dự.

Tính tình Kỉ Thanh Diễm luôn luôn âm tình bất định, nếu ở thời điểm khi hẳn tâm tình không tốt mà bắt hẳn phải gặp khách, khó bảo toàn hẳn sẽ không đương trường bạo nổi, cho nên phương pháp tối an toàn chính là dừng cho hẳn cùng Đỗ tướng quân gặp mặt.

“ Mặc kệ cái gì! Nhanh đi nói cho Diễm Thần, hôm nay ta không thấy hẳn thì tuyệt đối sẽ không đi.” Đỗ Kế Nghiêu lại nói.

“ Dạ.”

Nếu Đỗ Kế Nghiêu đã nói như vậy, tú bà cũng đành kiên trì đến cùng đi tìm Kỉ Thanh Diễm.

Tâm tình Kỉ Thanh Diễm cực độ không tốt.

Bất quá, nếu phải truy cứu tâm tình hẳn vì sao không tốt, thì chắc là câu hỏi khó nhất trên đời

Tú bà đi vào Diễm cư mà Kỉ Thanh Diễm trụ , vừa lúc thấy hẳn đem bình hoa quý nhất đập vỡ.

“ Diễm Thần, Đỗ tướng quân nói muốn gặp ngài.” tú bà thật cẩn thận nói.

“ Không gặp.” Kỉ Thanh Diễm không chút nghĩ ngợi liền trả lời.

“ Chính là Đỗ tướng quân nói hẳn có chuyện trọng yếu phi cần nói cho ngài gấp, hình như là chuyện ngài muốn hẳn tra.”

“ Hảo, ta lập tức đi gặp hẳn.”

Nghe vậy, Kỉ Thanh Diễm thay đổi chủ ý, lập tức chạy ra ngoại thính.

“ Diễm Thần, nhiều ngày không thấy, người có khỏe không?” Đỗ Kế Nghiêu si mê nhìn Kỉ Thanh Diễm hỏi.

Kỉ Thanh Diễm vẫn là người diễm lệ tuyệt luân như trong trí nhớ của Đỗ Kế Nghiêu, hẳn tin tưởng vô luận là nam hay là nữ, đều bị Kỉ Thanh Diễm diễm lệ mê hoặc, như chính hẳn vì nụ cười của Kỉ Thanh Diễm mà cam nguyện tan xương nát thịt.

Kỉ Thanh Diễm diện vô biểu tình lại che dấu không được hấp tấp vội vàng trong giọng nói:

“ Hãy bớt sàm ngôn đi, tướng quân, người tra ra chuyện ta muốn chưa?”

“ Đương nhiên, ta đã tốn rất nhiều công phu nha.” Đỗ Kế Nghiêu nâng cằm Kỉ Thanh Diễm, nói.

“VẬY mau nói cho ta biết.” Kỉ Thanh Diễm nói.

“ĐỪNG nóng vội, chờ ta lấy được thù lao xong, tự nhiên sẽ nói cho ngươi.” Đổ Kế Nghiêu ám chỉ nói.

“Ngươi muốn thù lao gì?” Kỉ Thanh Diễm mị hí mắt.

Đổ Kế Nghiêu cũng không quanh co lòng vòng, nói thẳng nói: “Ta muốn ngươi.”

“Ngươi đi đi!” Kỉ Thanh Diễm lộ ra cười lạnh “Kỉ Thanh Diễm ta không muốn bị người uy hiếp.”

Dù sao nguyện ý giúp hắn làm việc vô điều kiện còn rất nhiều người.

Kỉ Thanh Diễm hạ lệnh trực khách, điều này ngược lại làm cho Đổ Kế Nghiêu cảm thấy kinh ngạc, hắn cũng không muốn cùng Kỉ Thanh Diễm trở mặt thành thù.

“Diễm Thần, chuyện gì cũng từ từ.”

“Không cần nói gì nữa.”

Nói xong, Kỉ Thanh Diễm xoay người muốn đi, Đổ Kế Nghiêu vội vàng kéo lại hắn cầu xin tha thứ nói:

“Diễm Thần, ta sai lầm rồi, ta nguyện ý vô điều kiện nói cho ngươi.”

“Không cần.” Kỉ Thanh Diễm nói.

“Không, ta kiên trì muốn nói cho ngươi. Ngươi muốn ta đi thăm dò nơi Từ Khánh mất tích, ta đã tra ra, hắn cải danh thành Huyền Khách, còn cưới Vĩnh Bình công chúa làm vợ, bọn họ sinh một người con, tên là Huyền Liệt.”

Đổ Kế Nghiêu tựa hồ thực lo lắng Kỉ Thanh Diễm sẽ không chịu nghe hắn nói, bởi vậy một hơi đem kết quả điều tra nói hết.

“Hắn là phò mã của Vĩnh Bình công chúa?” Kỉ Thanh Diễm lâm bầm lâu bầu.

Trên thực tế, Kỉ Thanh Diễm sợ dĩ sẽ vội vã nghĩ muốn tra ra nơi Từ Khánh đang ở đâu, hắn là bởi vì trước khi mẫu thân chết đã nói ra tên phụ thân; Đúng vậy, phụ thân chính là Từ Khánh đã cưới Vĩnh Bình công chúa, cũng cải danh thành Huyền Khách.

Kỉ Thanh Diễm muốn tìm Từ Khánh không phải là muốn cùng y phụ tử nhận nhau, tương phản, hắn muốn trả thù.

Hắn muốn trả thù nam nhân hơn hai mươi mấy năm qua bỏ rơi mẫu thân hắn, còn thú công chúa hoàng thất làm vợ, phụ lòng mẫu thân hắn.

Hắn đã có kế hoạch rất hoàn hảo.

“Diễm Thần, ngươi cùng Từ Khánh kia có quan hệ gì sao?” Đổ Kế Nghiêu tò mò hỏi.

Kỉ Thanh Diễm không có trả lời, chỉ là lộ ra tươi cười hoặc nhân, nói:

“Cái này ngươi không cần phải xen vào. Tướng quân, ta thực cảm tạ ngươi đã nói cho ta biết chuyện này.”

“Không cần khách khí, chúng ta là bằng hữu mà!” Đổ Kế Nghiêu si ngốc nhìn Kỉ Thanh Diễm tươi cười, nói.

Hắn biết rõ không có bất luận kẻ nào có thể tiến vào chiếm giữ trái tim lạnh lùng của Kỉ Thanh Diễm, không có bất luận kẻ nào.....

Huyền Liệt là một thiên chi kiêu tử chân chính.

Phụ thân hắn xuất thân là tiến sĩ, ở trong triều là đại quan hết sức được coi trọng; Mẫu thân là Vĩnh Bình công chúa, đường huynh y lại là đương kim hoàng đế, mà vị hôn thê của y lại là hôn ngọc quý duy nhất trên tay tể tướng đương triều.

Một tiểu hầu gia được mọi người phụng ở trong lòng bàn tay che chở như vậy, lại không thành một hoàn khổ đệ tử bị làm hư, hẳn có học thức uyên bác, thái độ làm người khiêm nhường hữu lễ, là kiêu ngạo của phụ mẫu.

Ngày hôm nay, Đào Trọng Khải là bằng hữu tốt nhất của Huyền Liệt đến tìm hắn, nói là muốn dẫn hắn đi gặp một người, nhưng mà lại mang hắn đến hoa phố.

“ Trọng Khải, người dẫn ta tới nơi này làm gì?” Huyền Liệt không khỏi nhíu mày, hẳn cho rằng hoa phố chính là nơi thị phi, cho nên, hắn cũng không giao thiệp với loại địa phương này.

“ Đương nhiên là mang người tới gặp người!” nói như vậy một câu, trong mắt Đào Trọng Khải có nhiệt liệt quang mang “ Người có biết Diễm Thần không? Hẳn thả ra tin đồn rằng muốn làm quen người đó!”

“ Diễm Thần?” Huyền Liệt có nghe qua danh hào Diễm Thần, bởi vì y là người có danh nhất hoa phố, nhưng khiến Huyền Liệt trăm tư không giải chính là, Diễm Thần vì cái gì muốn nhận thức hắn?

Khi Huyền Liệt đem nghi vấn của mình nói cho Đào Trọng Khải, y chỉ nhún nhún vai nói: “ Người quan tâm làm chi vì sao Diễm Thần muốn làm quen với người, dù sao ta chỉ là mang người đi gặp hắn, thuận tiện xem diện mạo của hắn thôi!”

Nói thực ra, Đào Trọng Khải đối Diễm Thần thần bí kia phi thường hảo kì, dù sao ai cũng nói hắn có dung mạo vô cùng diễm mỹ, nhưng không có vài người chân chính gặp qua hắn, Đào Trọng Khải đối Diễm Thần tò mò cũng là bình thường.

“ Được rồi! Vì thỏa mãn lòng hiếu kỳ của người, ta liền cùng người đi tới gặp hắn.” Huyền Liệt thực bất đắc dĩ nói.

Kỉ Thanh Diễm rất cục nhìn thấy Huyền Liệt, đệ đệ cùng cha khác mẹ của hắn.

Bộ dáng Huyền Liệt thanh nhã tuấn lãng, cử chỉ lơ đãng triển lộ ra một loại quý khí, vừa thấy đã biết là kẻ có xuất thân tốt đẹp.

Nếu Huyền Liệt là quang, như vậy, Kỉ Thanh Diễm chính là ảnh.

Huyền Liệt được mọi người sùng kính, không ném qua nỗi đau khổ nhân gian mà lớn lên, nhưng Kỉ Thanh Diễm lại là ở xã hội thấp kém nhất, nỗ lực phấn đấu mới có địa vị ngày hôm nay .

Kỉ Thanh Diễm cắn cắn môi dưới, cảm thấy lão thiên gia thật sự rất không công bình.

Bất quá, ngày mà Huyền Liệt sống an nhàn sung sướng, vô ưu vô lự cũng không lâu lắm đâu , bởi vì hành động trả thù của hắn sẽ lập tức triển khai.

Tuy rằng hắn cùng Huyền Liệt không có thù oán, nhưng ai bảo Huyền Liệt là đứa con bảo bối của Từ Khánh chứ!

Kỉ Thanh Diễm tránh ở chỗ tối, yên lặng quan sát Huyền Liệt, thẳng đến khi Huyền Liệt mất hết nhẵn nại nói cùng bằng hữu:

“ Trọng Khải, chúng ta đã tới đây đợi lâu lắm rồi, vì sao Diễm Thần chưa xuất hiện, hẳn không phải có ý giấu cợt chúng ta chứ hả?”

“ Đây.....” Đào Trọng Khải cũng chờ đến không kiên nhẫn , cho nên hắn cũng không dám xác định bọn họ có phải bị lừa giỡn hay không.

“ Chúng ta vẫn nên trở về đi!” nói xong, Huyền Liệt đứng dậy muốn đi.

Mà Kỉ Thanh Diễm đương nhiên không có khả năng làm cho hắn cứ như vậy rời đi, bởi vậy liền hiện thân nói: “ Huyền công tử xin dừng bước.”

Huyền Liệt đầu tiên là nghe được một đạo thanh âm phi thường hảo nghe, khi hắn xoay người thấy người nói chuyện, không khỏi chấn động.

Là người cỡ nào mỹ lệ nha!

“ Người chính là Diễm Thần?” Huyền Liệt cảm thấy hô hấp của mình nhanh bị cướp đi, trầm mặc một hồi lâu, hần mới có thể bật ra một câu như thế.

Kỉ Thanh Diễm lộ ra nụ cười yếu ớt, không có bỏ qua biểu tình kinh vi thiên nhân của Huyền Liệt khi nhìn thấy mình, xem ra muốn hấp dẫn Huyền Liệt, làm cho hần rơi vào vực sâu vạn kiếp bất phục cũng thật sự rất dễ dàng.

“ Đúng vậy, ta chính là Diễm Thần – Kỉ Thanh Diễm, hạnh ngộ, Huyền công tử, hay là ta phải gọi người là Tiểu hầu gia?”

“ Gọi ta Huyền Liệt là được rồi .” nói thực ra, hần không thích người ta gọi hần là Tiểu Hầu gia.

“ Như vậy người cũng gọi ta Thanh Diễm là được rồi.” Kỉ Thanh Diễm nói.

“ Hảo, ta đây sẽ gọi người là Thanh Diễm.” Huyền Liệt cũng không từ chối. “ Nghe nói người muốn làm quen ta?”

“ Đúng vậy.” Kỉ Thanh Diễm trả lời.

“ Vì cái gì?” Huyền Liệt tiến thêm một bước, hỏi.

Kỉ Thanh Diễm nghe vậy khơi mi nói:

“ Không vì cái gì, nếu muốn có lý do, thì coi như là do ta ái mộ người đi!”

“ Người ái mộ ta?”

Nói thực ra, Huyền Liệt không quá tin tưởng lời Kỉ Thanh Diễm, bởi vì bộ dáng Kỉ Thanh Diễm thoát nhìn không quá giống như đang ái mộ hần.

“ Người đừng nghĩ nhiều làm chi.” Kỉ Thanh Diễm nhún nhún vai, nói: “ Ta chỉ thích kết giao bằng hữu. Vì chứng minh thành ý của ta, cô nương nơi này của tax in tùy người chọn lựa, muốn các nàng bồi qua đêm cũng được.”

Biểu hiện của Kỉ Thanh Diễm thật sự hào phóng, Đào Trọng Khải nhin không được nói: “ Hảo đó nha! Huyền Liệt, người thật sự là được lời nha.”

Được lời? Huyền Liệt tuyệt không cảm thấy như vậy, hần cười lạnh nói: “ Ta đối với cô nương nơi này của người không có hứng thú.”

Huyền Liệt cũng không có hoa tâm, huống chi hần sớm đã có một vị hôn thê xinh đẹp hiện thực.

“ Người đối cô nương chỗ ta không có hứng thú, vậy ta thì sao?” Kỉ Thanh Diễm nửa đùa nửa thật, hỏi.

“ Kỉ Thanh Diễm, người nếu có ý định muốn đùa người, tựa hồ đã tìm lầm đối tượng.” Huyền Liệt hoàn toàn không tiếp thu những lời này của Kỉ Thanh Diễm làm sự thật .

“ Nếu ta nói thật thì sao?” Kỉ Thanh Diễm lại lộ ra tươi cười mỉa hoặc lòng người.

Dưới tình huống như vậy, đại khái không có tới vài người có thể kháng cự được hần!

“ Kỉ Thanh Diễm, mời người tự trọng.” Huyền Liệt cố gắng khắc chế bản thân không được bị hần hấp dẫn.

Kỉ Thanh Diễm thấy thế cười nhẹ nói: “ Một khi đã như vậy, ta cũng không miễn cưỡng người.”

Huyền Liệt so với trong suy nghĩ của hần kiên định hơn, bất quá như vậy thì trò chơi của hần mới có thể càng vui.

“ Trọng Khải, chúng ta đi thôi!” Huyền Liệt nói với hảo bằng hữu của mình.

Nhưng mà Đào Trọng Khải nhưng không có ý tứ rời đi, ngược lại đối Kỉ Thanh Diễm nói:

“ Diễm Thần, ta không giống Huyền Liệt là một Liễu Hạ Huệ, cũng thức thời hơn hần, người có thể chiêu đãi ta được không?”

Kỉ Thanh Diễm buồn cười nhìn vẻ mặt hờn giận của Huyền Liệt, sau đó cố ý đối Đào Trọng Khải nói: “ Đương nhiên có thể.”

“ Trọng Khải.....” Huyền Liệt không nghĩ tới Đào Trọng Khải sẽ ra yêu cầu lưu lại, chỉ cảm thấy rất giận.

Kỉ Thanh Diễm tươi cười nói với Huyền Liệt: “ Huyền Liệt, người yên tâm đi đi! Ta sẽ hảo hảo chiêu đãi Đào công tử.”

“ Hừ! Tùy các người.”

Huyền Liệt lập tức phẩy tay áo bỏ đi, thẳng đến khi hấn đi khỏi hoa phố vẫn không hiểu vì sao mình phần nộ như thế.

“ Liệt, cha hy vọng chúng ta mau tổ chức hôn sự.”

Nữ nhi duy nhất của đương kim tể tướng Tiết Minh Châu, riết riêng vào Huyền phủ để cùng Huyền liệt bàn hôn sự. Tuy nói hôn nhân đại sự là do cha mẹ quyết định, mỗi chước nói như vậy, nhưng Tiết Minh Châu đã chờ không kịp, nàng vô luận thế nào cũng đều phải gả cho Huyền Liệt, bởi vì nàng cho rằng chỉ có Huyền Liệt mới xứng đôi với nàng.

Chính là, Tiết Minh Châu phát hiện Huyền Liệt căn bản không có nghe nàng nói chuyện, mà tựa hồ nghĩ đến chuyện khác.

“ Liệt, người có đang nghe ta nói chuyện hay không?”

“ Di, cái gì?” Huyền Liệt không yên lòng nói.

Hắn đích xác đang nghĩ chuyện khác, trên thực tế, từ khi trở về từ hoa phố, trái tim hắn đều bị một người chiếm lấy.

Giờ phút này Huyền Liệt thầm nghĩ tới Kỉ Thanh Diễm.

“ Đáng ghét, còn muốn người ta lặp lại lần nữa sao? Được rồi! Ta sẽ nói lại một lần. Ta nghĩ tuổi chúng ta cũng đã không nhỏ, hơn nữa thanh xuân của nữ nhi thì hữu hạn, người tốt cuộc tới bao giờ mới thú ta?” Tiết Minh Châu hỏi.

“ Minh Châu, ta cũng không có trói buộc người đâu, nếu người chờ không nổi, có thể tìm người khác để gả.”

Cảm tình của hắn cùng Tiết Minh Châu, gọi là yêu thì không bằng nói là do thói quen, nàng là người thê tử tốt nhất mà phụ mẫu chọn cho hắn, hai đại gia tộc kết hợp, có ý nghĩa chính trị rất lớn.

Tiết Minh Châu nghe xong lời Huyền Liệt, lập tức đỏ hốc mắt, nói:

“ Liệt, người sao có thể nói ra lời vô tình như vậy, ta đối với người vẫn đều là toàn tâm toàn ý, trừ người ra, ta chưa từng có nghĩ đến sẽ gả cho người khác.”

Tiết Minh Châu tin tưởng, chỉ cần nàng tiếp tục chờ, một ngày nào đó nàng nhất định sẽ trở thành phu nhân của Huyền Liệt.

Chính là vạn nhất Huyền Liệt yêu thương người khác thì sao? Đến lúc đó nàng nên làm cái gì mới tốt?

Không được, Tiết Minh Châu nàng tuyệt đối sẽ không cho phép chuyện như vậy phát sinh.

Trong lòng quyết định, Tiết Minh Châu đánh bạo ghé đầu vào ngực Huyền Liệt

“ Liệt, ngẫm lại cha nương người đi, bọn họ nhất định rất muốn ôm tôn tử, người sao có thể để cho bọn họ thất vọng chứ?”

Nói xong, Tiết Minh Châu chủ động dâng lên đôi môi đỏ mọng của nàng, nàng biết mình đẹp hơn rất nhiều nữ nhân khác, tuy rằng Huyền Liệt có chút bất giải phong tình, nhưng chỉ muốn cho hắn nếm được ngon ngọt, hắn nhất định sẽ mê luyến nàng.

Cho nên Tiết Minh Châu hôn hắn, ngọc thủ xanh nhạt bò lên ngực hắn, hết sức dõ hắn, chính là.....

Có lẽ Huyền Liệt thật sự là đầu gỗ bất giải phong tình đi! Hắn không có một tia nào thể hiện hắn mê luyến nàng, mà, ngược lại lại lạnh lùng đẩy nàng ra, nói: “ Minh Châu, người là tiểu thư khuê các, hắn là phải

cẩn tuân lễ giáo; Người cũng biết ý ta, ta chỉ có thể nói, nếu ta muốn thành thân, đối tượng nhất định là người.”

“ Một khi đã như vậy, chúng ta vì sao không thử giống một đôi phu thê chân chính.....” Tiết Minh Châu lớn mật đưa ra yêu cầu.

“ Thật đáng tiếc, giờ phút này ta không có cái hưng trí kia.” Huyền Liệt nói.

Nói hần bất giải phong tình cũng tốt, giờ phút này Huyền Liệt đích xác đối dáng người mê người của Tiết Minh Châu không có gì hứng thú.

“ Người.....” Tiết Minh Châu không khỏi tức giận đến sắc mặt đỏ bừng.

Đúng lúc này, có một gia nhân tiến đến thông báo, nói là Đào Trọng Khải cầu kiến.

“ Hừ! Tên kia còn dám tới, đem hần đuổi ra đi!” Huyền Liệt hờn giận, quát.

Huyền Liệt phản ứng khiến Tiết Minh Châu rất tò mò, bởi vì Huyền Liệt rất khó đem cảm xúc thể hiện rõ ràng ở trên mặt. Đào Trọng Khải rốt cuộc làm chuyện gì mới có thể chọc giận Huyền Liệt?

Gia nhân còn không lui ra, Đào Trọng Khải liền tiến thẳng vào.

“ Huyền Liệt, người rốt cuộc là vì chuyện gì mà nổi nóng như vậy? Ta hần là không có chọc tới người nha!”

“ Người còn dám nói, người là tên gặp sắc vong hữu!”

Đúng vậy, Huyền Liệt còn canh cánh chuyện ngày ấy trong lòng, đặc biệt là chuyện liên quan tới Kỉ Thanh Diễm.

“ Huyền Liệt, người hãy nghe ta nói, ngày đó ”

“ Chờ một chút.” Huyền Liệt ngăn lại Đào Trọng Khải tiếp tục nói tiếp, xoay người đối Tiết Minh Châu nói: “ Minh Châu, người đi về trước đi!”

“ Ác!”

Huyền Liệt cùng Đào Trọng Khải rốt cuộc muốn nói chuyện gì? Tiết Minh Châu thật sự phi thường tò mò, vì thế nàng liền làm bộ đi ra ngoài, sau đó tránh ở ngoài cửa nghe lén.

Thấy Tiết Minh Châu rời đây rồi, Huyền Liệt mới nói cùng Đào Trọng Khải:

“ Được rồi! Hiện tại ta thật muốn nghe người nói xem, Kỉ Thanh Diễm đến tột cùng [chiêu đãi] người như thế nào?”

“ Huyền Liệt, hôm qua người cũng tận mắt thấy Kỉ Thanh Diễm đi! Hần diễm lệ mị sắc, cho dù ta sẽ coi trọng hần cũng không kỳ quái ”

Huyền Liệt đánh gãy lời Đào Trọng Khải “Ta muốn nghe không phải cái này!”

“ Được rồi! Ta nói cho người.” Đào Trọng Khải thở dài một hơi mới nói: “ Ngày đó Kỉ Thanh Diễm kêu rất nhiều mỹ nhân đi theo ta, mà chính hần lại biến mất không bóng dáng chỉ trong một chốc.”

“ Cứ như vậy?” không biết vì cái gì, Huyền Liệt có loại cảm giác thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“ Cứ như vậy, chẳng lẽ người cho là Diễm Thần sẽ tự mình chiêu đãi ta sao? Đùng gốc thế chứ, hần chỉ tự tiếp những kẻ có địa vị rất cao thôi.”

Tuy rằng Đào Trọng Khải không có đoạn tụ chi phích, nhưng nếu đối tượng là Kỉ Thanh Diễm, hần thật không ngại vướng vào đoạn cấm kỵ chi ái này ; Chỉ tiếc cho dù hần có ý tứ này, Diễm Thần mỹ lệ kia cũng không để ý tới hần, điểm này khiến Đào Trọng Khải phi thường biết tự hiểu thân phận mình.

“ Kỉ Thanh Diễm hần..... Thực được hoan nghênh?”

Nghe Đào Trọng Khải nói như vậy, Huyền Liệt không khỏi lại nhú mày, nhưng hần tựa hồ không phát hiện, Kỉ Thanh Diễm mới thấy qua một lần đã có thể tác động hỉ nộ ái ố của hần.

“Đương nhiên.” Đào Trọng Khải khẩn cấp đem tin tức từ ngõ to ngõ nhỏ nói cho Huyền Liệt: “Theo ta biết, cùng Kỉ Thanh Diễm có giao hữu đều là đại nhân vật, gần nhất thường đi tìm Kỉ Thanh Diễm còn có đại tướng quân Đỗ Kế Nghiêu đó!”

“Đỗ Kế Nghiêu?” Huyền Liệt cùng Đỗ Kế Nghiêu từng có duyên gặp mặt mấy lần, y thoạt nhìn là người tương đương nghiêm túc, không nghĩ tới lại quen Kỉ Thanh Diễm.....

“Huyền Liệt, hôm nay ta tới là được người phó thác, Diễm Thần muốn gặp người.” Đào Trọng Khải nói.

Nghe vậy, Huyền Liệt lại nhăn lại mi. “Trọng Khải, người từ khi nào thành lâu la của Kỉ Thanh Diễm vậy?”

“Hắn hiện tại đã đợi ở cửa.” ra vẻ không sao cả, Đào Trọng Khải nói.

“Cái gì “

“Muốn thấy hắn hay không tùy người.” Đào Trọng Khải chỉ đến truyền lời mà thôi.

Tránh ở ngoài cửa nghe lén, Tiết Minh Châu kìm không được tò mò. Kỉ Thanh Diễm kia rốt cuộc ra thần thánh phương nào? Nàng quyết định phải tra rõ ràng.

2. Chương 2

Trong cuộc đời Kỉ Thanh Diễm, đây là lần đầu tiên đi vào Huyền phủ, giờ phút này Huyền Liệt đang ở đại sảnh chờ hắn.

Vừa thấy Kỉ Thanh Diễm, thanh âm Huyền Liệt lập tức băng lãnh nói:

“Kỉ Thanh Diễm. Người tìm ta làm gì? Chúng ta chẳng phải đã nói rõ.”

Huyền Liệt ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, chính là hắn nếu thực không muốn cùng Kỉ Thanh Diễm có liên quan, thì cũng sẽ không chạy ra đây gặp nha!

Trên thực tế, Huyền Liệt có bao nhiêu khát vọng nhìn thấy Kỉ Thanh Diễm, chỉ có chính hắn tới rõ ràng, hắn muốn xác nhận lại một lần nữa Kỉ Thanh Diễm có mỹ lệ như trong trí nhớ của hắn hay không.

Nhưng xuất hồ ý liệu, giờ phút này ở trước mặt Huyền Liệt, Kỉ Thanh Diễm thậm chí mê người hơn so với trong trí nhớ của hắn.

“Ta lại không nghĩ thế. Huyền Liệt, người muốn nghe nói không?” Kỉ Thanh Diễm hỏi.

Hắn chỉ cần tưởng tượng đến Huyền Liệt hạnh phúc lớn lên ở hoàn cảnh như vậy, hận ý trong lòng càng thêm lớn, hơn nữa cũng càng thêm xác nhận quyết tâm trả thù của mình.

“Không muốn.” Huyền Liệt không muốn làm cho mình lại bị Kỉ Thanh Diễm hấp dẫn.

Kỉ Thanh Diễm lại nói thẳng: “Lòng ta vẫn luôn nhớ tới người, Huyền Liệt, bởi vì..... Ai đang ở đây?”

Kỉ Thanh Diễm nói còn chưa xong, liền phát hiện có người đang nghe lén; Huyền Liệt lập tức xông lên phía trước mở cửa, người ngoài cửa thấy hết chỗ đã trốn liền xuất hiện trước mặt bọn họ.

“Minh Châu?” Huyền Liệt không nghĩ tới Tiết Minh Châu sẽ tránh ở ngoài cửa nghe lén, hắn không khỏi nâng mi lên.

“Liệt, người không thể trách người ta, người ta cũng chỉ là tò mò thôi!” Tiết Minh Châu ra vẻ ủy khuất nói.

Nàng thầm nghĩ muốn đi nhìn Kỉ Thanh Diễm một cái xem rốt cuộc là thần thánh phương nào, không nghĩ tới hắn lại là một nam tử mỹ diễm lại mỹ lực như vậy.

Đương nhiên, Huyền Liệt cũng thực anh tuấn, bất quá bị Kỉ Thanh Diễm này lại có một đôi mắt tà khí âm hiểm khiến người ta khắc sâu trong lòng.

“ Vị mỹ nhân này là ai? Người không giới thiệu một chút cho ta sao?” Kỉ Thanh Diễm nhìn Tiết Minh Châu, hỏi.

Huyền Liệt còn chưa mở miệng, Tiết Minh Châu liền cướp lấy trả lời: “ Ta là vị hôn thê của Huyền Liệt.”

“Vị hôn thê của Huyền Liệt?” Kỉ Thanh Diễm giơ lên khoe miệng tựa tiểu phi tiểu, không ai biết hần suy nghĩ gì cả.

“ Minh Châu, người nên trở về đi.”

Lúc này đây, Huyền Liệt đặc biệt muốn tổng quản tự mình đưa Tiết Minh Châu ra phủ; Khi thiên thính chỉ còn lại Huyền Liệt cùng Kỉ Thanh Diễm, Huyền Liệt mới mở miệng nói:

“ Vừa rồi lời của người bị đánh gãy, hiện tại đã không còn ai quấy rầy, người rốt cuộc muốn nói cái gì?”

“ Ta thích người.” Kỉ Thanh Diễm nói.

“ Cái gì!?” Kỉ Thanh Diễm thỉnh linh nói ra làm cho Huyền Liệt trừ bỏ khiếp sợ vẫn chỉ là khiếp sợ.

Hần rốt cuộc có biết chính mình đang nói cái gì hay không?

“ Huyền Liệt, người nghĩ như thế nào?”

Kỉ Thanh Diễm đến gần Huyền Liệt, thân thể bọn họ cơ hồ sắp dán lại cùng nhau, Huyền Liệt thậm chí có thể cảm giác hơi thở của Kỉ Thanh Diễm.

Hần còn có thể nói cái gì?

Mặc kệ Kỉ Thanh Diễm là thật tâm hay là cố ý giấu cột hần, Huyền Liệt biết chính mình phải kháng cự hấp dẫn từ Kỉ Thanh Diễm, nếu không hần nhất định sẽ ngã vào vực sâu vạn kiếp bất phục mà không thể tự kiềm chế.

“ Nếu.....” Kỉ Thanh Diễm nhìn Huyền Liệt “Nếu ta không phải nam nhân, người sẽ yêu ta sao?”

Huyền Liệt nhìn Kỉ Thanh Diễm, không trả lời, chính hần phi thường hiểu được đáp án trong lòng mình là gì.

Nếu Kỉ Thanh Diễm là một nữ nhân, không thể nghi ngờ rằng hần nhất định sẽ trả mọi đại giới để có được y.

Nhưng Kỉ Thanh Diễm lại là một nam nhân đây tội lỗi.

Một người nam nhân có được mỹ mạo khiến người ta điên cuồng, cái này có thể tính là tội lỗi không?

“ Vì cái gì không trả lời ta? Huyền Liệt.”

Huyền Liệt cắn răng, lần nữa báo cho bản thân, ngàn vạn lần không thể bị Kỉ Thanh Diễm mê hoặc.

“ Người rốt cuộc có âm mưu gì?” tuyệt đối không thể tin tưởng Kỉ Thanh Diễm, bọn họ ngay cả nhận thức đều chưa có đủ, Kỉ Thanh Diễm sao có thể thích hần?

“ Nói ta có âm mưu thật sự là đau lòng, ta thích người, khó có thể khiến người tin tưởng vậy sao?”

“ Đúng vậy.”

Nghe xong Huyền Liệt trả lời, Kỉ Thanh Diễm chưa xót cười, tiếp theo nói: “ Có lẽ là ta rất đường đột, bất quá ta đã không còn nhiều thời gian”

Không còn nhiều thời gian?

“ Người nói lời này có ý gì?” Huyền Liệt đột nhiên giữ chặt tay Kỉ Thanh Diễm, hỏi.

Kỉ Thanh Diễm lắc lắc đầu.

“ Quên đi, chuyện này coi như ta chưa đề cập qua.” nói xong, hần xoay người muốn đi.

Thấy thế, Huyền Liệt vội vàng kéo hần quay lại “Không được, hôm nay người nhất định phải nói rõ ràng.”

“ Ta bị bệnh nan y.” Kỉ Thanh Diễm nói.

“ Cái gì!?”

Đột nhiên nghe nói tới chuyện này, Huyền Liệt quả thực không thể tin, Kỉ Thanh Diễm thoát nhìn rất tốt , sao có thể

Kỉ Thanh Diễm còn nói thêm: “ Ta biết chúng ta đều là nam nhân, cũng biết đây là không đúng, chỉ là ta không có biện pháp khống chế bản thân.”

“ Người.....”

Huyền Liệt không biết mình nên nói gì lúc này, mà động tác tiếp theo của Kỉ Thanh Diễm là hấn đột nhiên ôm lấy Huyền Liệt, cũng đưa môi lên.

Những chuyện Kỉ Thanh Diễm làm luôn khiến cho Huyền Liệt giật mình, chính là Huyền Liệt cũng không có đẩy hấn ra.

Huyền Liệt biết rõ mình không được để Kỉ Thanh Diễm hấp dẫn, nhưng giờ phút này tâm hấn lại dần dần nóng lên.

Hôn xong, khoe miệng Kỉ Thanh Diễm không nhịn được mà hơi cong lên, ít nhất Huyền Liệt đối hấn cũng không phải là hoàn toàn không cảm giác.

“ Huyền Liệt, ngươi chán ghét ta sao? Nếu ngươi chán ghét ta, ta về sau tuyệt sẽ không tái xuất hiện ở trước mặt ngươi.”

Không phải chán ghét thì chính là thích, Kỉ Thanh Diễm đã cho Huyền Liệt một nan đề, buộc hấn trả lời.

Huyền Liệt nhếch môi trầm mặc không lên tiếng, lo lắng phải trả lời Kỉ Thanh Diễm như thế nào, hấn thật muốn để Kỉ Thanh Diễm đi vào sinh mệnh của hấn sao?

“ Người chán ghét ta đến thế sao? Vậy được rồi! Ta sẽ không tái xuất hiện ở trước mặt ngươi.”

Nói xong, Kỉ Thanh Diễm xoay người muốn đi, Huyền Liệt lại lần nữa ngăn cản hấn.

“ Chậm đã, đừng tự phỏng đoán suy nghĩ của ta như thế chứ.” Huyền Liệt lại nói tiếp: “ Còn ... còn bao nhiêu thời gian?”

“ Ách.....” đột nhiên bị hỏi như vậy, trong lúc nhất thời Kỉ Thanh Diễm cũng không biết nên trả lời như thế nào.

“ Ta nói sinh mệnh của ngươi còn lại bao nhiêu thời gian?”

“ Ba ... Ba tháng!” Kỉ Thanh Diễm thuận miệng đáp.

“ Ba tháng!” ba tháng thật sự quá ngắn, Huyền Liệt nhìn Kỉ Thanh Diễm hỏi: “ Ngươi muốn ta làm như thế nào?”

Kỉ Thanh Diễm nhìn vào đáy mắt Huyền Liệt. Xem như chấp nhận sao, không nghĩ tới Huyền Liệt sẽ dễ dàng trúng kế như thế.

“ Chỉ cần thường thường đến gặp ta là được rồi .” Trên thực tế, Kỉ Thanh Diễm còn chưa nghĩ được bước tiếp theo thế nào.

“ Chỉ như vậy?”

“ Ân.” Kỉ Thanh Diễm gật gật đầu.

Kỉ Thanh Diễm cảm thấy như vậy cũng đủ rồi, chính là Huyền Liệt lại không nghĩ như vậy, bởi vì tình dục của hấn thực sự bị khơi mào.

“ Ta có một đề nghị rất hảo, không bằng chúng ta đi vào phòng ta đi?” Huyền Liệt ghé vào tai hấn nói.

“ Đây.....”

Cái này lại biến thành Kỉ Thanh Diễm bị dọa ngược, sự tình phát triển vượt quá tưởng tượng của hắn, hắn không nghĩ tới hai người sẽ tiến triển nhanh như thế.

“Người không phải thích ta sao?” Huyền Liệt hỏi.

“Đúng vậy, chính là.....”

Hắn chỉ muốn trêu đùa Huyền Liệt mà thôi, hắn là sẽ không đến chọc tới tận giường đâu, cho nên hắn phải tìm lí do thoát thân mới được.

Lúc này, đúng lúc có một gia nhân tiến vào thông báo:

“Hầu gia, bên ngoài có người nói muốn tìm Kỉ công tử.”

Huyền Liệt nghe như vậy, hờn giận nhả lại mi. Thật sự quá đúng lúc nha!

“Hình như là Đỗ tướng quân.” gia nhân trả lời.

“Đỗ Kế Nghiêu?”

Huyền Liệt lập tức nhớ tới lời Đào Trọng Khải — Kỉ Thanh Diễm cùng Đỗ Kế Nghiêu tựa hồ có quan hệ mờ ám.

“Ách..... Ta đi nhìn xem.” Kỉ Thanh Diễm nói, vừa vặn hắn có thể thừa dịp cơ hội này thoát thân.

Huyền Liệt lại một chưởng đánh về phía ván cửa. “Người cùng Đỗ Kế Nghiêu là quan hệ gì? Hắn vì cái gì lại đến nơi này tìm người?”

Trong lòng Huyền Liệt dâng lên một cỗ đố kỵ, chỉ cần tưởng tượng đến Kỉ Thanh Diễm cùng Đỗ Kế Nghiêu ở cùng một chỗ, hắn liền cảm thấy ghen ghét dữ dội, hắn chưa bao giờ có chiếm dục lớn như thế.

Huyền Liệt đang ghen tị? Kỉ Thanh Diễm ghé vào tai hắn nói nhỏ: “Kế Nghiêu chỉ là bằng hữu, tin tưởng ta, người ta thích chỉ có mình người.”

“Vậy về sau ít lui tới với Đỗ Kế Nghiêu đi.”

Huyền Liệt vừa nói ra lời liền hối hận, hắn không thể tin được lời tràn ngập ghen tị như vậy lại xuất từ chính trong miệng mình; Mới ngắn ngủn hai ngày, mới thấy qua hai lần mà thôi, Kỉ Thanh Diễm đã ảnh hưởng đến hắn lớn như vậy.

“Hắn là khách nhân của ta.” Kỉ Thanh Diễm nói.

Hắn biết Huyền Liệt giống như tất cả mọi người đều hiểu lầm quan hệ giữa hắn cùng Đỗ Kế Nghiêu, không! Phải nói tất cả mọi người đều nghĩ Kỉ Thanh Diễm hắn là nam nhân dựa vào việc thân cận da thịt với quý nhân mà đi lên.

Trên thực tế, chỉ có Kỉ Thanh Diễm tự mình biết, hắn có bao nhiêu thống hận cùng người khác da thịt thân cận.

Từ nhỏ lớn lên ở hoa phố, mỗi ngày xem nhóm kỹ nữ vì cuộc sống mà bán thân thể chính mình, bộ dáng kia đáng thương làm cho Kỉ Thanh Diễm thề, vô luận cuộc sống cỡ nào khổ đốn, hắn tuyệt đối sẽ không bán đứng thân thể của mình.

Thế nhân hiểu lầm thì kệ bọn họ! Dù sao điều đó đối Kỉ Thanh Diễm mà nói đều là chuyện râu ria.

“Khách nhân?”

Huyền Liệt không rõ, Kỉ Thanh Diễm sao có thể vừa nói thích hắn, một bên còn nói Đỗ Kế Nghiêu là khách nhân của hắn?

Thấy bộ dáng Huyền Liệt ghen tị thật sự rất thú vị, cho nên Kỉ Thanh Diễm cố ý thở dài nói: “Không có biện pháp, ta còn muốn sống a!”

“Về sau chỉ tiêu của người sẽ do ta trả, người đừng tái cùng Đỗ Kế Nghiêu lui tới.” Huyền Liệt trực tiếp nói.

“Đừng..... Được rồi!” Kỉ Thanh Diễm gắng gượng mà đáp ứng.

Lúc này, bọn họ nghe được Đỗ Kế Nghiêu ở ngoài thiên đình tranh cãi âm ỉ, Kỉ Thanh Diễm lại nói: “ Vì không để cho người gặp phải phiền toái, ta cứ đi bằng cửa sau trước đã, miễn cho lại xung đột với Đỗ Kế Nghiêu.”

“ Cũng tốt, ngày mai ta lại tới Diễm cư tìm người.” Huyền Liệt nói.

“ Ân.”

Vì thế, Kỉ Thanh Diễm liền rời đi bằng cửa sau, mà Huyền Liệt lại đi đến tiền đình gặp Đỗ Kế Nghiêu.

Cái gọi là tình địch gặp nhau thì đỏ mắt, Đỗ Kế Nghiêu nhìn thấy Huyền Liệt cũng không hàn huyên chi nhiều, đi thẳng vào vấn đề liền hỏi: “ Diễm Thần đâu?”

“ Đỗ đại tướng quân, người tới chỗ ta tìm Kỉ Thanh Diễm không biết là rất mạo phạm sao? Hắn không ở Huyền phủ.”

Huyền Liệt cũng không nói dối, giờ này khắc này Kỉ Thanh Diễm đích xác không ở Huyền phủ.

Nhưng Đỗ Kế Nghiêu lại một mực chắc chắn Kỉ Thanh Diễm ở Huyền phủ.

“ Ta đã hỏi qua gia nhân Diễm cư, hắn nói Diễm Thần tới tìm người, người nói thế nào đây?”

Huyền Liệt ôm hai tay, vẻ mặt thanh thoi nói:

“ Ta nói Kỉ Thanh Diễm không ở chính là không ở, chẳng lẽ người muốn soát nhà của ta sao?”

“ Nếu Tiểu hầu gia đồng ý.” ý của hắn chính là hắn sẽ không tiếc soát Huyền phủ cũng phải tìm ra Kỉ Thanh Diễm.

Huyền Liệt nghe vậy cười lạnh nói:

“ Ta không có ý kiến, chẳng qua cha nương ta giờ phút này mặc dù không ở trong phủ, nhưng nếu để cho bọn họ biết người lại vì một nam nhân ở hoa phố mà lục soát Huyền phủ, nhất định sẽ nổi giận lôi đình; Vạn nhất bọn họ cáo trạng bẩm báo hoàng thượng, chỉ sợ đối tiền đồ của tướng quân người sẽ có ảnh hưởng.”

Huyền Liệt nói một phen làm cho Đỗ Kế Nghiêu đánh mất ý niệm lục soát Huyền phủ trong đầu, bất quá hắn vẫn không cam lòng nói:

“ Tiểu Hầu gia, ta cùng Diễm Thần đã phi thường thân mật, hy vọng người không cản từ giữa làm khó dễ, phá hư chúng ta.”

“ Người cùng Kỉ Thanh Diễm có bao nhiêu thân mật?” Huyền Liệt nghiêng răng nghiêng lợi hỏi.

“ Đây..... Người thật muốn ta nói ra? Chúng ta tựa như phu thê, nên làm đều đã làm, người nhất định tưởng tượng không đến Kỉ Thanh Diễm trên giường có bao nhiêu nhiệt tình.” Đỗ Kế Nghiêu liếm môi nói.

Hắn vốn là muốn dùng lời nói này làm cho Huyền Liệt biết khó mà lui, ai ngờ Huyền Liệt lại giống như nổi điên, đột nhiên đánh hắn một quyền.

“ Xú tiểu tử!”

Đỗ Kế Nghiêu đã sớm xem Huyền Liệt không vừa mắt, cho rằng hắn là kẻ được phụ mẫu bao che, một công tử không biết trời cao đất rộng mà thôi, hiện tại nên là thời điểm để mình giáo huấn hắn.

Đỗ Kế Nghiêu trả lại cho Huyền Liệt một quyền, nguyên tưởng rằng Huyền Liệt nhất định tránh không khỏi nắm tay hắn, ai ngờ Huyền Liệt tránh không thoát, nhưng lại thuận thế cho hắn thêm một quyền, làm cho Đỗ Kế Nghiêu khiếp sợ cùng có điểm phục.

Đỗ Kế Nghiêu không tin mình sẽ thua ở trên tay một công tử sống an nhàn sung sướng, hắn thẹn quá thành giận ở trên mặt đất cùng Huyền Liệt xoay thành một đoàn.

Hai đại nam nhân ở ngay tại trong đại sảnh Huyền phủ đánh tới đánh lui, thắng đến một đạo thanh âm uy nghiêm đánh gãy triền đầu của bọn họ.

“ Các người đang làm cái gì?”

Huyền Khánh cùng Vĩnh Bình công chúa đi vào đại sảnh, Vĩnh Bình công chúa vừa thấy hai má Huyền Liệt bị thương, lập tức đau lòng nói: “ Ai nha! Liệt nhi, nhìn xem nhìn xem, khuôn mặt anh tuần của người bị thương rồi, đây là xảy ra chuyện gì?”

“ Không có gì.” Huyền Liệt trả lời.

Hắn đương nhiên không có khả năng nói ra mình là vì Diễm Thần ở hoa phố mới cùng Đỗ Kế Nghiêu đánh nhau.

Huyền Khánh nhìn nhìn Huyền Liệt cùng Đỗ Kế Nghiêu không nói lời nào, lấy ngữ khí trách cứ nói: “ Các người một kẻ đường đường đại tướng quân, một kẻ là Tiểu Hầu gia được hoàng thất coi trọng, thế nhưng lại vung tay vung chân, hôm nay các người phi nên cho ta một lí do thỏa đáng!”

“ Ta không còn lời nào để nói.” Đỗ Kế Nghiêu nói.

Ý của hắn cùng Huyền Liệt giống nhau, nếu nói ra tên Kỉ Thanh Diễm thì chính là gia tăng thêm phiền toái cho cả hai mà thôi.

“ Cha, người đừng hỏi nữa, đây là chuyện giữa ta cùng Đỗ tướng quân, chúng ta sẽ tự mình giải quyết.” Huyền Liệt còn nói thêm.

“ Giải quyết như thế nào?” Huyền Khánh không dám gạt bừa, nhìn về phía con hắn “Lại đánh nhau một trận như vừa rồi nữa sao?”

Nói thực ra, hắn phi thường lo lắng, nhi tử của hắn luôn luôn đúng mực, mới vừa rồi lại dường như mất đi khống chế.

“ Không, ta sẽ không tái như vậy.” Huyền Liệt cam đoan nói: “ Vừa rồi là ta xúc động.”

Đỗ Kế Nghiêu nghe vậy lộ ra tươi cười. “ Cái này chứng tỏ người muốn rời khỏi?”

“ Kẻ nên rời khỏi hắn là người, Đỗ Kế Nghiêu.” Huyền Liệt không hề có ý buông tay.

“ Hừ! Người như vậy là muốn cùng ta cạnh tranh? Nói cho người, người tuyệt đối sẽ không thắng.”

Bởi vì hiểu biết Kỉ Thanh Diễm, Đỗ Kế Nghiêu rất kiên định. Bỏ lại những lời này, hắn liền hướng mọi người cáo từ, xoay người rời đi.

“ Liệt nhi, người rốt cuộc muốn cùng Đỗ tướng quân tranh cái gì?” Vĩnh Bình công chúa tò mò hỏi.

Huyền Liệt lắc đầu “Nương, người cũng đừng hỏi, ta chỉ có thể nói vô luận tranh cái gì, ta cũng không thất bại.”

“ Được rồi! Ta đây sẽ không hỏi, nhưng có chuyện ta không thể không hỏi, hôm nay tể tướng lại cùng ta nhắc tới hôn sự của người cùng Minh Châu, người rốt cuộc có tính toán gì không?”

“ Ta sẽ thú nàng, chính là không phải hiện tại.” Huyền Liệt trả lời.

“ Những lời này của người có ý gì?” Huyền Khánh không vui nói. Hắn vẫn theo ý nhi tử kéo dài hôn sự, nhưng hiện tại hắn có loại dự cảm, hôn sự này không thể tái kéo dài. “Hôn sự của người cùng Minh Châu không thể cứ kéo dài mãi, ta quyết định tháng sau để cho các người thành thân.”

“ Cha!”

Hiện tại Huyền Liệt tuyệt không muốn thành thân, nhưng hắn thật sự tìm không ra lý do gì để phản đối quyết định của phụ thân.

Hôn sự này đã sớm quyết định tốt rồi , đúng là ở mấy ngày trước, Huyền Liệt hắn sẽ không có lý do phản đối, nếu hắn không gặp gỡ Kỉ Thanh Diễm

Huyền Liệt cùng Tiết Minh Châu sắp thành thân là chuyện chỉ trong một ngày đã loan khắp thành Lạc Dương, Kỉ Thanh Diễm đương nhiên cũng nghe thấy tin này, hơn nữa không thể không nói, tin tức này làm cho kế hoạch báo thù của Kỉ Thanh Diễm bị cản trở.

Đang lúc Kỉ Thanh Diễm nghĩ nên bài trừ trở ngại này như thế nào, “ trở ngại “kia liền tìm tới hân.

Đường đường thiên kim tử tướng lại đến hoa phố tìm Kỉ Thanh Diễm, mục đích của Tiết Minh Châu rốt cuộc là gì?

Hay là nàng đã phát giác hân cùng Huyền Liệt có quan hệ mờ ám, đến cảnh cáo riêng với hân rằng đừng đánh chủ ý với vị hôn phu của nàng? Kỉ Thanh Diễm nghĩ như vậy kỳ thật tuyệt không kỳ quái.

“ Tiết cô nương, người tới tìm ta có chuyện gì sao?”

“ Ta.....” Tiết Minh Châu nhìn Kỉ Thanh Diễm, hân vẫn cứ mỹ lệ đến mức khiến người ta rung động sâu như thế , mà lời cũng nói không được nửa câu.

Nàng hôm nay tìm đến Kỉ Thanh Diễm làm cái gì? Nói thực ra, chính nàng ta cũng không biết, chỉ là sau hôm qua gặp hân, Tiết Minh Châu liền đối hân nhớ mãi không quên, cho nên mới liều lĩnh tìm đến hân.

Thấy Tiết Minh Châu chậm chạp không nói lời nào, Kỉ Thanh Diễm lại nói: “ Người bình thường đến hoa phố đều là vì tìm việc vui, Tiết cô nương cũng vì tìm vui mà đến sao?”

“ Ta đã sắp cùng với Huyền Liệt thành thân.” Tiết Minh Châu nói.

“ Ta biết.” Kỉ Thanh Diễm nhún nhún vai nói: “ Chuyện này đã truyền khắp toàn bộ Lạc Dương.”

“ Chính là.....” Tiết Minh Châu lại nhìn Kỉ Thanh Diễm liếc mắt một cái “Đầu óc ta đều chỉ còn có người.”

Kỉ Thanh Diễm bất khả tư nghị nhìn Tiết Minh Châu. “ Người không muốn gả cho Huyền Liệt?”

Kỉ Thanh Diễm vô tình câu dẫn Tiết Minh Châu, bất quá nếu chính nàng ta đưa thân tới cửa, hân cũng không có biện pháp.

Nhưng Tiết Minh Châu lại trả lời: “ Không, ta thích Huyền Liệt, hơn nữa ta nhất định phải gả cho hân, chính là hân bắt giải phong tình, cho nên ta mới có thể bị người hấp dẫn.”

“ Lời này của người có ý gì?” thật sự là một nữ nhân lòng tham không đáy nha.

Trong giọng nói của Kỉ Thanh Diễm có nhàn nhạt khinh miệt, cố ý làm bộ nghe không hiểu Tiết Minh Châu nói.

“ Người cùng Huyền Liệt, ta đều muốn.” Vô hậu đều có thể dưỡng nam nhân trong cung, Tiết Minh Châu nàng đương nhiên cũng có thể.

Hừ! Nữ nhân ngu xuẩn, nàng còn tưởng rằng bản thân có thể đồng thời có được hân cùng Huyền Liệt sao chứ!

“ Người đi đi thôi! Chuyện này ta coi như người chưa từng đề cập qua.”

“ Kỉ Thanh Diễm!”

Tiết Minh Châu quả thực không thể tin được, nàng tự mình đưa tới cửa , Kỉ Thanh Diễm thế nhưng còn cự tuyệt nàng, như vậy nàng thật mất mặt a!

“ Thật có lỗi, ta đối nữ nhân chủ động đưa lên cửa, không có hứng thú.” Kỉ Thanh Diễm lãnh khốc nói.

Tiết Minh Châu nghiêng răng nghiêng lợi nói: “ Người chỉ là một nam nhân ở hoa phố, chỉ cần có tiền là có thể mua được người, không phải sao?”

Kỉ Thanh Diễm nghe vậy chỉ lạnh lùng cười. Tiết Minh Châu tuyệt không hiểu Diễm Thần, hân tuy rằng chưa tới mức phú khả địch quốc, bất quá tài phú mà hân sở hữu cũng không hề ít , nếu thật muốn mặc cả bán mình, Tiết Minh Châu chỉ sợ cũng mua không nổi hân.

“ Tiết cô nương, ta cũng không thiếu tiền, nếu muốn để ta coi trọng người, liền hủy bỏ hôn ước hoặc kéo dài hôn kỳ đi, như thế ta sẽ xem xét nga!”

“ Người nghĩ rằng ta làm không được?” Tiết Minh Châu tối không chịu nổi người ta kích nàg hoặc khinh thị nàg.

“ Người không phải vội vã muốn gả cho Huyền Liệt sao?” Kỉ Thanh Diễm cố ý kích nàg, cảm thấy Tiết Minh Châu thật là kẻ hiểu thắng, rất dễ dàng lợi dụng.

“ Chỉ là kéo dài hôn kỳ, việc nhỏ ấy ta vẫn có thể.”

Tiết Minh Châu không biết chính mình trúng kế, nàg chỉ muốn cho Kỉ Thanh Diễm biết, nàg đối hấn là nghiêm túc.

“ Hảo, chờ kéo dài hôn kỳ rồi đến tìm ta đi.” Kỉ Thanh Diễm giơ lên khoe miệng tà cười.

“ Một lời đã định!” nói xong câu đó, Tiết Minh Châu liền xoay người rời đi.

3. Chương 3

Tiết Minh Châu chân trước mới rời đi, Đỗ Kế Nghiêu chân sau đã chạy vào Diễm cư, cũng ở cửa đại môn bình kiến Tiết Minh Châu lén lén lút lút.

“ Không nghĩ tới phạm vi đi săn của Diễm Thần thật đúng là lớn nha, đến nay thật không biết, rốt cuộc có bao nhiêu người thành tù binh ái tình của người?” Đỗ Kế Nghiêu trào phúng hỏi.

Cơ hồ là người từng gặp qua Kỉ Thanh Diễm thì đều bị hấn sở hoặc, cho nên Đỗ Kế Nghiêu không cần biết có bao nhiêu người ái mộ Kỉ Thanh Diễm, chỉ cần mình đối Kỉ Thanh Diễm mới là tối đặc biệt, vậy là đủ rồi.

Kỉ Thanh Diễm cau mày nói: “ Người tới nơi này là muốn châm chọc ta sao?”

“ Đương nhiên không phải.” Đỗ Kế Nghiêu tìm tới ghế ngồi xuống “Ta là muốn hỏi người, người đối Huyền Liệt rốt cuộc ôm tâm tư gì? Ta cảm thấy mình có quyền lợi được biết.”

“ Nga, người dựa vào cái gì cho rằng mình có quyền lợi được biết?” Kỉ Thanh Diễm nhú mày.

Hấn không nhớ rõ mình đã từng hứa hẹn gì với Đỗ Kế Nghiêu.

Đỗ Kế Nghiêu lại chắc nịch nói: “ Lúc trước người nhờ ta đi điều tra Huyền Khánh, mà Huyền Liệt đúng là nhi tử của Huyền Khánh, người gần nhất lại tích cực tiếp cận hấn, cái này không khỏi cũng quá trùng hợp đi!”

“ Ta muốn cùng ai ở cùng, người không có tư cách xen vào.” Kỉ Thanh Diễm biến sắc, mặt lạnh nói.

Đỗ Kế Nghiêu nghe thấy uy hiếp như thế liền nói: “ Cho dù ta đi nói cho Huyền Liệt rằng trước đây người nhờ ta đi điều tra cũng không quan hệ sao?”

“ Đỗ Kế Nghiêu!” Kỉ Thanh Diễm nghiêng răng nghiêng lợi nói: “ Nếu người dám đi nói cho Huyền Liệt, sau này vĩnh viễn đừng nghĩ nhìn thấy ta, ta cũng không phải kẻ hay nói giỡn.”

Kỉ Thanh Diễm là nghiêm túc thực sự, nếu hấn có ý định không muốn ai thấy, Đỗ Kế Nghiêu tin tưởng thật sự không ai có thể tìm được hấn.

Vĩnh viễn không thấy được Kỉ Thanh Diễm, chuyện này đơn giản là chuyện Đỗ Kế Nghiêu tối sợ hãi.

“ Diễm Thần, ta sẽ không nói cho Huyền Liệt, chính là người để ý Huyền Liệt như vậy, sẽ không phải là yêu hấn chứ ?”

“ Hừ!” Kỉ Thanh Diễm lạnh lùng thốt lên: “ Người còn không hiểu ta sao? Ta không thương bất luận kẻ nào, nếu thật muốn nói ra, ta yêu cũng chỉ có bản thân mình.”

Kỉ Thanh Diễm nói ra như vật chính yếu là muốn làm cho Đỗ Kế Nghiêu đối hấn chết tâm.

Con người khi bước vào con đường ái tình, nếu có thể hết hy vọng, bọn họ sớm đã hết hy vọng từ lâu.

Kỉ Thanh Diễm giống như chất độc gây nghiện, một khi dính vào liền không có thuốc nào cứu được.

“ Diễm Thần, ta có thể dễ dàng tha thứ việc ngươi không thương ta, chính là nếu ngươi yêu người khác, ta nhất định sẽ giết hắn.”

Đúng vậy, vạn nhất Kỉ Thanh Diễm yêu người khác, Đỗ Kế Nghiêu hắn nhất định sẽ điên cuồng muốn giết người.

“ Không có ngày nào đó.” Kỉ Thanh Diễm lại đối hắn cam đoan.

Nghe thấy Kỉ Thanh Diễm cam đoan, Đỗ Kế Nghiêu không biết nên cao hứng hay là nên cảm thấy bi ai.

Lúc này, có một nha hoàn tiến vào thông báo: “ Diễm Thần, Huyền công tử cầu kiến bên ngoài.”

Kỉ Thanh Diễm gật gật đầu, quay đầu đối Đỗ Kế Nghiêu nói: “ Ngươi cần phải trở về.”

“ Huyền Liệt đến thì ngươi đuổi ta đi? Cái này thực không công bằng, ta cùng hắn hắn là ở cùng một địa vị chứ.” Đỗ Kế Nghiêu nói.

“ Đỗ Kế Nghiêu, đừng làm cho ta sinh khí.”

Kỉ Thanh Diễm là cực Liệt cảnh cáo, nhạ hắn sinh khí thì Đỗ Kế Nghiêu một chút ưu đãi cũng không có.

“ Hảo, lần này ta nghe ngươi, bắt quá nhớ kỹ, ngươi đã cam đoan với ta, ngươi tuyệt đối không thể yêu bất cứ người nào.”

Nói xong, Đỗ Kế Nghiêu xoay người rời đi, Kỉ Thanh Diễm lại gọi lại hắn: “ Ngươi tốt nhất đi ra bằng cửa sau.”

Kỉ Thanh Diễm không hy vọng làm cho Huyền Liệt cùng Đỗ Kế Nghiêu chạm mặt, hắn có thể tưởng tượng tới trường hợp kia có bao nhiêu sôi động .

Chính là Đỗ Kế Nghiêu lại nói: “ Ta không muốn lén lút rời đi.”

Nói xong, cũng không trông nom Kỉ Thanh Diễm có đồng ý hay không, hắn thẳng bước đi từ cửa chính, đương nhiên đi qua sát bên người Huyền Liệt.

Khi Đỗ Kế Nghiêu cùng Huyền Liệt gặp thoáng qua, hắn còn đối Huyền Liệt lộ ra tươi cười ý vị thâm trường, cố ý làm cho Huyền Liệt hoàn toàn hiểu lầm quan hệ giữa hắn cùng Kỉ Thanh Diễm.

Hắn không chiếm được Kỉ Thanh Diễm, cũng sẽ không làm cho Huyền Liệt sống khá giả.

“ Đỗ Kế Nghiêu vừa mới tới tìm ngươi?” Huyền Liệt cảm thấy phần nộ khó hiểu, độc chiếm dục của hắn lại dâng trào.

“ Ngươi không phải đã thấy hắn sao?”

Kỉ Thanh Diễm thực hoài nghi hôm nay đến tốt cùng là ngày lành gì, vì sao tất cả mọi người đều không hẹn mà cùng xuất hiện vào hôm nay!

“ Hắn hắn là không phải đến chỗ ngươi nhân tiện việc nhà đi?” trong lòng Huyền Liệt đã muốn có đáp án “Nam nhân đến hoa phố mục đích chỉ có một, ngươi cùng hắn lên giường?”

“ Ngươi không cần quá phận, Huyền Liệt.”

Kỉ Thanh Diễm thật sự rất sinh khí, bởi vậy cũng không trông nom cái gì kế hoạch báo thù, không chút nghĩ ngợi liền tát Huyền Liệt một cái.

Một dấu ấn bàn tay rõ ràng xuất hiện ở trên mặt anh tuấn của Huyền Liệt, Huyền Liệt lại giống như không có cảm giác, đem Kỉ Thanh Diễm đẩy ngã lên trên giường.

“ Ngươi cùng Đỗ Kế Nghiêu là nằm trên giường này sao?”

“Huyền Liệt, buông!” Kỉ Thanh Diễm đề cao âm lượng cảnh cáo.

Hắn vẫn nghĩ rằng Huyền Liệt là một quý công tử tao nhã, hẳn sẽ biết khống chế mới đúng, nhưng hiện tại hẳn mới biết được chính mình sai lầm rồi, hơn nữa sai rất nhiều.

Bề ngoài Huyền Liệt nhìn như vô hại, kỳ thật trong tâm đã có lửa cháy rất mạnh.

Muốn báo thù, hẳn phải qua một cửa này mới được.

“Sao thế, không thích chuyện ta sắp sửa làm với người sao?” Huyền Liệt nhẹ cầm lên lọn tóc đen đan vương lên gối của Kỉ Thanh Diễm.

“Đừng như vậy.” Kỉ Thanh Diễm cau mày kháng cự.

“Người không phải thích ta sao?” Huyền Liệt nói “Huống chi là người hấp dẫn ta trước.”

Đúng vậy, là hắn hấp dẫn Huyền Liệt trước. Kỉ Thanh Diễm tự giễu cười cười, thiếu chút nữa đã quên mục đích của mình.

Hắn muốn báo thù, hẳn phải khiến Huyền Khánh hối hận vì từ bỏ mẫu tử bọn họ, vì thế, muốn hắn trả đại giới gì cũng được.

“Huyền Liệt, nói cho ta biết, người nghiêm túc với ta sao?”

“Còn cần nói sao.”

Huyền Liệt nguyên bản cũng không tin tưởng sẽ có nhất kiến chung tình, nhưng hắn rất rõ ràng biết ánh mắt đầu tiên thấy Kỉ Thanh Diễm của hắn đã khiến toàn bộ tâm hồn đều bị Kỉ Thanh Diễm hút lấy, vậy hẳn hẳn là đã nhất kiến chung tình.

Không chỉ bởi vì mỹ mạo Kỉ Thanh Diễm như tiên nhân, còn bởi vì dao động khó hiểu của bọn họ lúc đó.

“Có những lời này của người là đủ rồi.” Kỉ Thanh Diễm nở nụ cười “Huống chi chúng ta cũng không có thời gian để có thể chậm rãi nói chuyện yêu đương.”

Kỉ Thanh Diễm vội vã muốn nhìn biểu tình hối hận của Huyền Khánh, mà Huyền Liệt lại nghĩ rằng Kỉ Thanh Diễm đang nói đến chuyện y không sống được lâu nữa.

“Người nói đúng.”

Huyền Liệt đề lên thân thể Kỉ Thanh Diễm, dự vọng hắn sớm đã bị khơi mào, khi hắn khẩn cấp cởi bỏ xiêm y của Kỉ Thanh Diễm, muốn trực tiếp tiếp xúc với da thịt dưới lớp áo quần của Kỉ Thanh Diễm.

Kỉ Thanh Diễm hơi nhíu mi, hắn chán ghét bị người đụng chạm, bất quá hắn không thể biểu hiện ra ngoài, vì báo thù, hắn phải nhẫn nại.

Huyền Liệt cúi đầu hôn bờ ngực bán mở của Kỉ Thanh Diễm, cảm giác thân thể Kỉ Thanh Diễm căng cứng.

“Làm sao vậy?” Huyền Liệt hỏi.

“Không có việc gì.”

Hắn không thể để cho Huyền Liệt phát giác mình khác thường, nghĩ như vậy đồng thời Kỉ Thanh Diễm chủ động hôn lên môi Huyền Liệt.

“Thanh Diễm.....”

Được Kỉ Thanh Diễm nhiệt tình khiêu khích, Huyền Liệt rất nhanh không khống chế được.

Chỉ cần Kỉ Thanh Diễm nguyện ý, thân cận da thịt cũng không phải chuyện khó có thể chịu được, tương phản còn.....

Thân thể bọn họ rất hợp nhau, thật giống như là vì đối phương mà sinh ra, tâm Kỉ Thanh Diễm dần dần nóng lên

“A! Liệt.....”

“ Thanh Diễm, người là của ta, của mình ta !”

Ở trong tiếng gào thét của Kỉ Thanh Diễm, hai thân thể có huyền thống tương đồng hợp lại làm 1.

(Nguyệt: Ồ, ta nhớ ai đó bảo không dính huynh đệ văn với phụ tử văn cơ mà * ĐẬP BÀN)

(Nhật: Ai mà biết. Liếc sang bên cạnh, Khứ ... người ... ra đi ...)

(Khứ: Ta ... chưa đọc.... xong * run rẩy*)

(Nguyệt Nhật: * Lật bàn *)

[Khứ dính chính: Không phải huynh đệ văn, trá hình thôi * vuốt mồ hôi *

Trải qua một lần điên cuồng triền miên, Kỉ Thanh Diễm cùng Huyền Liệt đều mệt mỏi.

“ Thanh Diễm.” Huyền Liệt khẽ gọi.

Sau khi kết thúc lần trận tình dữ dội, Kỉ Thanh Diễm liền đưa lưng về phía Huyền Liệt, một câu cũng không nói, nhưng Huyền Liệt biết hẳn cũng không có ngủ.

Hắn đang thẹn thùng sao? Không, không có khả năng. Huyền Liệt rất nhanh phủ định ý tưởng này.

Kỉ Thanh Diễm không có khả năng hội thẹn thùng.

Nhưng nếu không phải thẹn thùng, hẳn vì sao không nói lời nào? Không phải bởi vì thất vọng chứ?

Không có khả năng. Huyền Liệt lập tức lại phủ quyết ý tưởng đột nhiên thoát ra này. Mới vừa rồi Kỉ Thanh Diễm hẳn là cũng rất thỏa mãn mới đúng.

Như vậy rốt cuộc là vì cái gì?

Vẫn là trực tiếp hỏi đi!

“ Thanh Diễm.” Huyền Liệt lại hoán thành, thấy Kỉ Thanh Diễm vẫn không có phản ứng, hắn hờn giận cúi đầu khẽ cắn đầu vai trần trụi của Kỉ Thanh Diễm.

“ Người.....” Kỉ Thanh Diễm rốt cục có phản ứng, hắn ngồi dậy đối mặt với Huyền Liệt.

Hắn vì cái gì một câu cũng không nói? Đáp án có thể rất đơn giản, cũng có thể thực phức tạp.

Kỳ thật nói trắng ra là trong lòng hắn cảm thấy thực ảo não, hẳn là vì báo thù mới cùng Huyền Liệt lên giường, đáng lẽ không nên có cảm giác vui thích mới đúng, nhưng hết thảy lại không khống chế được.

“ Vì sao không nói lời nào?” Huyền Liệt nhìn thẳng hắn.

“ Ta luôn luôn như thế.” Kỉ Thanh Diễm trả lời. Hắn nhất định phải tránh cùng Huyền Liệt thượng giường, nếu không hẳn chỉ sợ sẽ quên mục đích của bản thân.

“ Cái gì luôn luôn như thế?” Huyền Liệt khó tránh khỏi nổi nóng “Khi người cùng các khách nhân khác ở một chỗ cùng”

“ Liệt, người không phải khách nhân của ta.” Kỉ Thanh Diễm chủ động tựa đầu vào ngực Huyền Liệt “Người đối ta mà nói là tồn tại thực đặc biệt.”

“ Những lời này đối ta mà nói đích xác thực hưởng thụ. Thanh Diễm, ta muốn người chuyển đến Huyền phủ.”

Huyền Liệt thành linh nói ra làm cho Kỉ Thanh Diễm chấn động, hắn lắc đầu nói:

“ Không được, rất vớ vẩn.”

“ Sao lại vớ vẩn? Ta không muốn người ở hoa phố, nơi này là đất thị phi.”

Huyền Liệt thừa nhận độc chiếm dục của mình phi thường mạnh, nếu có thể, hắn thật hy vọng có thể đem Kỉ Thanh Diễm khóa ở Huyền phủ, không cho Kỉ Thanh Diễm gặp bất luận kẻ nào, mặc kệ là nam nhân hay là nữ nhân.

“ Phụ mẫu người sẽ không đáp ứng.”

Nghĩ thôi cũng biết, Huyền Khánh cùng Vĩnh Bình công chúa sao có thể đáp ứng để cho hần tiến Huyền phủ.

“ Ta sẽ thuyết phục bọn họ.” Huyền Liệt định liệu nói.

“ Người tính nói thế nào để thuyết phục họ?” Kỉ Thanh Diễm rất ngạc nhiên, Huyền Khánh cùng Vĩnh Bình công chúa rốt cuộc có bao nhiêu đau nhĩ tử một này? Đau đến nguyện ý nhận cả yêu cầu vô lý của hần sao?

“ Đừng lo lắng, người cứ việc phóng tâm mà đem chuyện này giao cho ta.” Huyền Liệt không nói cho Kỉ Thanh Diễm biết mình sẽ làm như thế nào.

“ Hảo, ta đây chờ tin tức tốt của người.”

Kỉ Thanh Diễm lộ ra tươi cười sâu xa khó hiểu, quyết định làm cho Huyền Liệt đi thử xem, dù sao chuyện này đối hần cũng không tổn thất gì.

Kế hoạch báo thù của hần cũng chỉ mới bắt đầu thôi!

Huyền Liệt hồi phủ sau liền cho người đi dọn dẹp Tây Sương phòng phòng, chuyện này đương nhiên kinh động Huyền Khánh.

“ Liệt nhi, Người thu dọn Tây Sương phòng phòng làm chi?” Huyền Khánh hỏi.

Huyền Liệt tránh nặng tìm nhẹ trả lời: “ Ta có một bằng hữu cần ở tạm nơi này.”

“ Bằng hữu của người?” Huyền Khánh nghe vậy rất buồn bực. Bằng hữu của nhi tử hần đều nhận thức, nhưng hần cho tới bây giờ không có nghe qua có người nào muốn tới Huyền phủ ở tạm. “ Bằng hữu nào của người vậy?”

“ Là..... Kỉ Thanh Diễm.”

Huyền Liệt chờ phụ thân giận dữ; Bất quá Huyền Khánh cũng không có tức giận như hần đoán.

“ Hần là tân bằng hữu người mới quen sao?” Huyền Khánh lại hỏi.

“ Ách..... Đúng vậy.”

Huyền Liệt cẩn thận tưởng tượng, phụ thân căn bản chưa từng tới hoa phố, hơn nữa Kỉ Thanh Diễm đối ngoại đều dùng danh hào Diễm Thần , cho nên phụ thân không biết Kỉ Thanh Diễm ra là ai cũng sẽ không quá khó hiểu.

Nếu Huyền Khánh không biết lai lịch Kỉ Thanh Diễm, Huyền Liệt đương nhiên sẽ không lắm miệng đề cập.

“ Thân gia của bằng hữu người có trong sạch không?” Huyền Khánh cũng không muốn gặp phải chuyện rắc rối gì.

“ Nếu đúng như vậy, dù sao Tây Sương phòng cũng để không, cho bằng hữu người tạm ở cũng không sao.”

“ Cảm ơn cha.”

Thấy nhi tử cao hứng như vậy, làm cho Huyền Khánh đối với Kỉ Thanh Diễm nấp tiến vào Tây Sương phòng ở Huyền phủ cảm thấy tò mò.

“ Phụ mẫu người đáp ứng rồi?” Kỉ Thanh Diễm không nghĩ tới Huyền Liệt lại làm được.

“ Ta nói rồi người không cần lo lắng.”

“ Người không nói cho phụ mẫu người thân phận của ta?”

Kỉ Thanh Diễm điều này là chắc chắn , nếu không bọn họ sao có thể đáp ứng.

“ Không cần phải nói cho bọn họ.” Huyền Liệt nói, hắn không muốn cha nương hấn ngăn cản quyết định của hấn.

“ Người cho là có thể lừa gạt được bọn họ sao? Vạn nhất sự tình bị vạch trần –”

Kỉ Thanh Diễm còn chưa nói xong, Huyền Liệt lợi dụng tay ngăn chặn cái miệng của hấn “Vậy đợi bị vạch trần rồi nói sau, hiện tại ta chỉ muốn nắm chắc ba tháng có thể ở cùng người cùng một chỗ thôi.”

Nếu bọn họ có càng nhiều thời gian thì tốt rồi. Huyền Liệt ôm Kỉ Thanh Diễm, song song hướng trên giường.

“ Liệt, người.....” Kỉ Thanh Diễm chưa từng nghĩ tới một ngày mình sẽ có thể trụ ở Huyền phủ, kể từ đó, hấn càng có thể tùy tâm sở dục mà trả thù, chính là..... “ Người sẽ thành thân, không phải sao?”

“ Đích xác, hôn sự của ta cùng Tiết Minh Châu đã sớm trước định ước.”

“ Nghe ngữ khí của người giống như không phải thực thích Tiết Minh Châu, chẳng lẽ người không nghĩ tới sẽ giải trừ hôn ước sao?”

Huyền Liệt nghe vậy nói: “ Hôn ước này ta đã đáp ứng , ta sẽ hết lòng tuân thủ hứa hẹn, trừ phi là Tiết Minh Châu chính mình yêu cầu giải trừ hôn ước, nếu không một ngày nào đó ta còn phải thú nàng.”

“ Hôn nhân không tình yêu mà không đau khổ sao?” Kỉ Thanh Diễm lại hỏi.

Nên Huyền Liệt cố chấp như vậy sao? Vô luận như thế nào, thái độ hết lòng tuân thủ hứa hẹn của hấn làm cho Kỉ Thanh Diễm bội phục, đồng thời cũng không biết tại sao, giờ khắc này, Kỉ Thanh Diễm đối với chuyện mình lừa gạt Huyền Liệt lại có một tia cảm giác tội ác.

“ Ta thực cảm tạ lão thiên gia, ít nhất trước khi ta chịu cuộc hôn nhân đau khổ kia, đã làm cho ta gặp người.”

Huyền Liệt biểu hiện ra mê luyến của mình đối Kỉ Thanh Diễm, làm cho ngọn lửa tội ác trong tâm Kỉ Thanh Diễm càng lan rộng,

Chính là Kỉ Thanh Diễm biết mình không thể quay đầu lại, không bao giờ ... có thể nữa.....

Kỉ Thanh Diễm vào Huyền phủ trụ, đồng thời cũng gặp được Huyền Khánh cùng Vĩnh Bình công chúa.

Vĩnh Bình công chúa là một mẫu thân yêu thương nhi tử, nhưng cũng là nữ nhân có ghen tị cùng lòng tham rất lớn.

Mà Huyền Khánh lại là một nam nhân đoan chính thoát nhìn nghiêm cẩn, khi Huyền Liệt đem Kỉ Thanh Diễm giới thiệu cho hấn nhận thức, hấn có vẻ giật mình.

“ Chúng ta có phải đã gặp qua ở đâu hay không?” Huyền Khánh nhìn Kỉ Thanh Diễm hỏi.

“ Không có, Huyền lão gia, chúng ta chưa từng gặp mặt.” Kỉ Thanh Diễm trả lời.

Hấn biết Huyền Khánh nhớ tới mẫu thân mình, bởi vì chỉ cần là người nhận thức mẫu thân Kỉ Thanh Diễm, đều đã nói bộ dáng mẫu tử bọn họ phi thường giống nhau.

Huyền Liệt thực thay Kỉ Thanh Diễm chảy đầy mồ hôi lạnh, hấn còn tưởng rằng phụ thân nhận ra thân phận Kỉ Thanh Diễm, bởi vậy vội vã muốn kéo Kỉ Thanh Diễm đi.

“ Thanh Diễm, ta dẫn người đi xem phòng.”

“ Chậm đã, Liệt nhi.” Huyền Khánh gọi hấn lại “Ta có lời muốn hỏi người, kêu quản gia trước mang Kỉ công tử đi vào.”

“ Dạ.” Huyền Liệt thở dài một hơi, nói khẽ với Kỉ Thanh Diễm: “ Ta chút nữa sẽ đi tìm người.”

“ Hảo.”

Kỉ Thanh Diễm cười cười. Đáng thương cho Huyền Liệt, hắn có thể đoán ra Huyền Khánh lưu lại Huyền Liệt là muốn hỏi cái gì, mà Huyền Liệt chỉ có hai loại lựa chọn, nói thật hoặc là vì hắn mà nói dối.

Trên thực tế, hắn từ lâu đã biết Huyền Liệt sẽ lựa chọn cái gì, hiện giờ chỉ hy vọng Huyền Liệt nói dối sẽ không bị vạch trần.

Đợi Kỉ Thanh Diễm cùng quần gia rời đi sau, Huyền Khánh mới hỏi:

“ Liệt nhi, người thành thật nói cho ta biết, vị Kỉ công tử kia là nhân sĩ phương nào? Phụ mẫu là ai?”

“ Hắn..... Ta không biết.”

Huyền Liệt căn bản không cần phải cố ý nói dối, bởi vì hắn đích xác chỉ biết Kỉ Thanh Diễm xuất thân ở hoa phố, còn lại một mực không biết.

“ Sao lại lại không biết? Người làm thế nào nhận thức hắn?” Huyền Khánh tiếp tục truy vấn.

Huyền Liệt liệu mạng nghĩ nên che giấu thế nào, cuối cùng hắn trả lời: “ Hắn là họ hàng xa của Trọng Khải.”

Không thể nghĩ ra phương pháp tốt hơn, Huyền Liệt đành phải lấy Đào Trọng Khải làm tấm mộc.

“ Phải không?” Huyền Khánh lâm vào trầm tư, hắn tổng cảm thấy được thanh niên Kỉ Thanh Diễm này giống một người hắn quen biết.

“ Mặc kệ hắn là ai vậy, một người nam nhân bộ dạng mỹ lệ như thế, chẳng làm cho người ta cảm thấy ghê tởm.” Vĩnh Bình công chúa hờn giận nói. Từ ánh mắt nhìn thấy Kỉ Thanh Diễm đầu tiên, nàng không thích hắn, thậm chí có thể nói là chán ghét.

“ Nương.”

Huyền Liệt cảm thấy mẫu thân mình rất không tốt, bộ dạng quá mỹ lệ cũng không phải lỗi Kỉ Thanh Diễm, mẫu thân sao có thể nói vậy.

“ Hừ! Kẻ quá kiêu diễm thì không đáng tin cậy, Liệt nhi, người nhất định phải nhớ kỹ điểm này, cha người từng nếm một mối vì nữ nhân xinh đẹp đó.” Vĩnh Bình công chúa oán hận nói.

Nghe thấy thê tử nhắc tới chuyện cũ khó nói của mình, Huyền Khánh vội vàng nói sang chuyện khác: “ Liệt nhi, người nên lo lắng chính là chuyện trước mắt, ta nghe nói Minh Châu muốn kéo dài thời hạn hôn sự.”

“ Phải không?”

Huyền Liệt không biết Tiết Minh Châu vì cái gì sẽ đột nhiên nghĩ muốn kéo dài hôn kì, bất quá tin tức này với hắn mà nói rất tốt.

“ Người sao lại nói như chuyện không liên quan tới mình, hiện tại ta muốn người lập tức cùng ta đi tìm Minh Châu hỏi rõ ràng nguyên nhân, vô luận như thế nào, hôn sự nhất định phải đúng hạn cử hành.” Huyền Khánh kiên trì nói.

“ Chúng ta hắn là nên tuân trọng quyết định của Minh Châu.” Huyền Liệt nói, hơn nữa quyết định kia thật vừa đúng có lợi cho hắn .

“ Không được, người cùng ta nhất định phải để cho Minh Châu thay đổi chủ ý.”

Huyền Khánh không thích sự tình không có chiều theo kế hoạch của hắn mà tiến hành, bởi vậy hắn không phân trần liền lôi kéo Huyền Liệt đi ra ngoài.

(Nguyệt * gờ dao lên * Đứa nào giới thiệu bộ này ý nhờ. H ... thật là xem Thụ viết còn hơn

Nhật: * không phải ta * * cảm cú beta *

Khứ: ... * đã chết xin đừng làm phiền *)

4. Chương 4

Kỉ Thanh Diễm đã muốn đi ngủ.

Hắn ngủ phi thường say, làm cho người ta không đành lòng đánh thức hắn.

Huyền Liệt cúi đầu nhẹ nhàng hôn xuống môi của Kỉ Thanh Diễm, sau đó lấy thanh âm ôn nhu như gió, nói:

“Ngươi người có mộng đẹp, Thanh Diễm.”

Nhàn nhạt thở dài, Huyền Liệt xoay người muốn rời đi, nhưng sau lưng lại đột nhiên truyền đến tiếng cười khê.

“Ngươi nghĩ rằng ta sẽ có mộng đẹp sao?”

“Ngươi không ngủ?” Huyền Liệt nhìn Kỉ Thanh Diễm đã mở to mắt, còn mang theo ý cười.

Kỉ Thanh Diễm tà liếc hắn một cái, nói

“Cái này đều không phải do ngươi sao, rõ ràng nói sẽ tới tìm ta, lại tới tận nửa đêm còn không thấy nhân ảnh.”

Cho nên Kỉ Thanh Diễm vẫn tĩnh, hắn biết Huyền Liệt tiến vào phòng hắn, cũng biết Huyền Liệt hôn trộm hắn.

“Ngươi đang đợi ta sao?” Huyền Liệt thật cao hứng.

“Ta chỉ muốn biết ngươi có thể hết lòng tuân thủ hứa hẹn với ta hay không thôi.” Kỉ Thanh Diễm không muốn làm cho Huyền Liệt đắc ý.

“Vô luận muộn cỡ nào ta đã nói liền nhất định sẽ đến tìm ngươi.” không đợi Kỉ Thanh Diễm truy vấn, Huyền Liệt liền giải thích:

“Ta vừa rồi đến nhà Minh Châu, bởi vì nàng tự dưng muốn kéo dài hôn kỳ mà không rõ nguyên nhân.”

Tiết Minh Châu muốn kéo dài hôn kỳ?

Kỉ Thanh Diễm không nghĩ tới mình lúc trước chỉ thuận miệng nói ra điều kiện, Tiết Minh Châu lại tin là thật.

“Kéo dài hôn kỳ không tốt sao?”

Kỉ Thanh Diễm nghĩ rằng Huyền Liệt sẽ thật cao hứng vì hôn kỳ được kéo dài, chẳng lẽ không đúng như vậy sao?

“Không, chính là sự tình rất thuận lợi khiến ta ngược lại cảm thấy là lạ, tựa hồ có người ở sau lưng giật dây Minh Châu.”

Nghe vậy, Kỉ Thanh Diễm lú lẫm nói: “Ngươi thật đúng là khôn ngoan.”

“Ngươi nói cái gì?” Huyền Liệt hỏi, ý của Kỉ Thanh Diễm giống như hắn biết cái gì đó.

“Ta cho rằng Tiết Minh Châu có lẽ là có người khác trong lòng.” Kỉ Thanh Diễm đem sự thật nói cho Huyền Liệt.

“Nếu thật như thế cũng không tồi.” Huyền Liệt vừa nói, một bên hôn môi Kỉ Thanh Diễm, tay cũng không an phận với vào y nội Kỉ Thanh Diễm.

Kỉ Thanh Diễm thở dài nói: “Liệt, lúc ta ở Huyền phủ này, chúng ta hẳn nên khắc chế một chút, miễn cho bị phát hiện.”

“Yên tâm, tất cả mọi người đang ngủ.” Huyền Liệt bất ngờ ghé vào tai Kỉ Thanh Diễm nói nhỏ: “Ta chỉ muốn ôm ngươi, không được sao?”

“Cũng không phải không được, chính là..... Ngộ!”

Trước kia, Kỉ Thanh Diễm có thể thực quả quyết cự tuyệt những người khác cầu hoan, chính là đối với Huyền Liệt, hấn cự tuyệt không được.

Hấn chỉ muốn không chế Huyền Liệt, chính là rốt cuộc kết quả là ai đã khống chế ai?

Nếu hành vi điên cuồng của bọn họ không phải xuất từ dục vọng nguyên thủy, vậy đối với Kỉ Thanh Diễm mà nói liền thật sự đáng sợ.

Kết quả trầm luân sẽ đưa họ đến kết cục thể nào? Là hạnh phúc? Hay là hủy diệt?

Kỉ Thanh Diễm là nam nhân mà Huyền Liệt “ cất giấu không được”, cho dù hấn có thể tạm thời bỏ xuống chuyện hoa phổ, nhưng lại ngăn không được những người này tìm tới hấn.

Từ khi Kỉ Thanh Diễm bí mật chuyển tới Huyền phủ sau, có rất nhiều người vội vã tìm hấn, trong đó Đỗ Kế Nghiêu là người sốt ruột nhất.

Đỗ Kế Nghiêu vội vã tìm hấn, chuyện này Kỉ Thanh Diễm tuyệt không kinh ngạc, nhưng khiến Kỉ Thanh Diễm kinh ngạc chính là, Tiết Minh Châu cũng vội vã tìm hấn.

Chẳng lẽ Tiết Minh Châu thực nghĩ rằng bọn họ có thể có cái gì? Nếu thật sự như vậy, nàng cũng không khỏi quá ngây thơ rồi.

Tóm lại, Kỉ Thanh Diễm cũng không muốn nói cho Đỗ Kế Nghiêu cùng Tiết Minh Châu rằng mình hiện tại đang ở nơi nào.

Bất quá nhân sinh khó tránh khỏi phát sinh ngoại ý, khi Tiết Minh Châu ở Huyền phủ thấy Kỉ Thanh Diễm, một hồi phong ba sắp nổi lên —

“ Diễm Thần, người sao lại ở chỗ này?” Tiết Minh Châu giật mình hỏi.

“ Đương nhiên là Huyền Liệt mời ta tới!” Kỉ Thanh Diễm mỉm cười liêu nhân, trả lời.

Nhìn khuôn mặt tươi cười của Kỉ Thanh Diễm tràn ngập mị lực, Tiết Minh Châu lại khản trương mà đổ đầy mồ hôi lạnh, trong lòng nghĩ: Kỉ Thanh Diễm sẽ không phải đã đem chuyện mình yêu thích hấn nói cho Huyền Liệt chứ!

Nếu thật sự là như vậy liền rất không xong.

“ Minh Châu, người tới làm gì? Tuy rằng cha không đồng ý, nhưng người muốn kéo dài hôn kỳ thì ta không dị nghị.”

Ngữ khí Huyền Liệt phi thường lãnh đạm, điều này làm cho Tiết Minh Châu càng thêm khẳng định suy đoán trong lòng, Kỉ Thanh Diễm nhất định đem hết thấy đều nói cho Huyền Liệt rồi. Trời ạ! Nàng nên làm cái gì bây giờ?

Tiết Minh Châu chỉ biết là, nàng không thể mất đi Huyền Liệt, đó là vị hôn phu tốt nhất dành cho nàng, nàng phải có biện pháp vãn hồi.

“ Không, Liệt, về chuyện này, ta nghĩ muốn cùng người nói chút chuyện.” Tiết Minh Châu vội vàng yêu cầu.

Nhưng Huyền Liệt lại trả lời: “ Có cái gì thì nói ở trước mặt Thanh Diễm nói cũng được, chuyện của ta hấn đều biết.”

“ Chính là chuyện này ta chỉ có thể nói cho người.” Tiết Minh Châu kiên trì nói.

Cứ như vậy dây dưa cũng không phải biện pháp tốt, bọn họ luôn luôn phải bước tiến lên, Kỉ Thanh Diễm quyết định thành toàn Tiết Minh Châu, bởi vậy hấn đối Huyền Liệt nói: “ Không quan hệ, có lẽ Tiết cô nương thực sự có chuyện trọng yếu, ta rời đi trước cũng tốt.”

Nói xong, cũng không chờ Huyền Liệt đáp ứng, hấn lập tức xoay người rời đi.

“ Tốt lắm, người có chuyện gì thì nói đi!” Huyền Liệt nhìn Tiết Minh Châu nói.

Kỳ thật, mặc kệ Kỉ Thanh Diễm ly không hay không ly khai đều giống nhau, đợi lát nữa hấn vẫn đem kết quả nói cho Kỉ Thanh Diễm; Mà hấn vừa rồi sợ dĩ không ra tiếng ngăn cản Kỉ Thanh Diễm rời đi, chỉ là vì làm cho Tiết Minh Châu an tâm đem lời nói cho hết mà thôi.

“Liệt, chuyện này thật sự rất khó mở miệng, ta sợ dĩ phải kéo dài hôn kỳ là có nguyên nhân.” Tiết Minh Châu giả bộ một bộ đáng thương hề hề.

“Nguyên nhân gì?” Huyền Liệt thuận miệng hỏi.

“Ta..... Kỉ Thanh Diễm hấn muốn phi lễ ta!” Tiết Minh Châu thấp khóc nói.

“Người đừng nói bậy!”

“Đây là thật sự!” nàng không biết Kỉ Thanh Diễm đến tột cùng nói với Huyền Liệt cái gì, bất quá vì chính nàng ta, Tiết Minh Châu cũng chỉ có nói dối. “Sau ngày thấy ta ở Huyền phủ, hấn liền đối ta có ý nghĩ không an phận, hơn nữa ban đêm cùng ngày hấn liền vụng trộm ẩn vào phòng của ta, đối ta.....”

Nói còn chưa nói xong, Tiết Minh Châu liền ủy khuất khóc lên.

Tuy rằng Huyền Liệt không tin Kỉ Thanh Diễm sẽ làm ra cái loại này sự với Tiết Minh Châu, nhưng thực tại không thể lý giải, một nữ nhân như nàng, sao có thể lấy danh tiết của mình ra đùa vui?

Huyền Liệt xanh mặt nói: “Người nói cho ta biết việc này làm gì? Chẳng lẽ muốn ta thay người lấy lại công đạo?”

Nếu sự tình là thật, Huyền Liệt đích xác thực phần nộ, nhưng không phải bởi vì Kỉ Thanh Diễm phi lễ vị hôn thê hấn, mà là ghen tị y ôm nữ nhân khác.

“Ta chỉ hy vọng người đừng tin Kỉ Thanh Diễm nói, hấn có thể là vì thoát tội mà nói dối.” Tiết Minh Châu nói.

“Ta đã biết.”

Lúc sau, Tiết Minh Châu lại bổ sung nói: “Lúc ấy ta ra sức chống cự, cho nên Kỉ Thanh Diễm cũng không thực hiện được; Sau lại ta thật sự rất muốn chết, Liệt, người sẽ không không cần ta nữa chứ? Nếu người bởi vậy mà không cần ta, ta đây còn sống cũng không có ý nghĩa.”

Ý của Tiết Minh Châu thực dễ hiểu, chính là nếu Huyền Liệt không cần nàng, nàng sẽ không muốn sống.

“Minh Châu, người đi về trước, chuyện này ta đều có tính toán.” Huyền Liệt không trả lời trực tiếp câu hỏi.

Giờ phút này Huyền Liệt căn bản không có tâm tư đi trông nom Tiết Minh Châu còn trong phủ hay không, hấn thậm nghĩ lập tức đi về phía Kỉ Thanh Diễm để chứng thực, cũng hy vọng Kỉ Thanh Diễm sẽ phủ nhận chuyện này.

Huyền Liệt xanh mét mặt đi vào Tây Sương phòng, Kỉ Thanh Diễm thấy thế hỏi:

“Làm sao vậy? Là ai chọc người mất hứng? Hấn sẽ không phải ta đi!”

“Chính là người.” Huyền Liệt nói “Vừa rồi Minh Châu nói cho ta biết người có ý đồ phi lễ nàng.”

Nghe vậy, Kỉ Thanh Diễm không khỏi thất thanh cười to. “Cách nói rất thú vị.”

Hấn không có thừa nhận, khá vậy không có phủ nhận.

“Thanh Diễm, người thành thật nói cho ta biết, có phải có chuyện này hay không?” Huyền Liệt nghiêm túc hỏi.

“Nếu có?”

Kỉ Thanh Diễm thờ ơ hỏi, làm cho Huyền Liệt nhìn không ra hấn nói thật hay giả.

“Thanh Diễm!”

Huyền Liệt hy vọng hấn nói sự thật ra.

“ Người tin tưởng ta hay là tin tưởng Tiết Minh Châu?” Kỉ Thanh Diễm hỏi ngược lại.

“Danh tiết với nữ nhân rất trọng yếu, ta nghĩ không ra lý do Tiết Minh Châu sẽ vì hãm hại người mà tình nguyện hủy đi danh tiết của nàng ta.”

“ Vậy không cần nghĩ nữa, người chỉ cần tin tưởng ta là được.” Kỉ Thanh Diễm nói “Hay là người muốn thay Tiết Minh Châu lấy lại công đạo?”

“ Ta tin tưởng người, Thanh Diễm, cho dù người nói dối, ta cũng tin tưởng người.”

“ Liệt, người thật có thể vô điều kiện tin tưởng ta?”

Huyền Liệt là người tốt, chính là Kỉ Thanh Diễm hẳn lại không phải ; Huyền Liệt cho hẳn tin nhiệm vô điều kiện, chính hẳn lại lừa dối Huyền Liệt, một lời nói dối rất lớn.

“ Bởi vì ta yêu người.” Huyền Liệt ôm chặt hẳn, thở dài.

Đến bây giờ hẳn vẫn cảm thấy Kỉ Thanh Diễm thủy chung khiến người ta nắm lấy không được, hơn nữa Kỉ Thanh Diễm với hẳn mà nói vẫn là nam nhân dễ dàng sở hoặc kẻ khác, nhưng hẳn yêu Kỉ Thanh Diễm, điểm này là không thể nghi ngờ.

“ Người yêu ta?” tâm Kỉ Thanh Diễm căng thẳng.

Huyền Liệt có bao nhiêu thương hẳn, vậy khi biết được chân tướng, chỉ sợ cũng sẽ có bấy nhiêu hận hẳn.

Chính là, hiện tại muốn thay đổi cũng đâu hữu dụng đâu? Hối hận đã muộn, không còn kịp rồi.

“ Đúng vậy, ta yêu người, vì người, ta có thể buông tha cho hết thấy.”

Huyền Liệt nói làm cho Kỉ Thanh Diễm áy náy càng lúc càng thâm, hẳn nghĩ đến bản thân không màng, chính là.....

“ Người không nên yêu ta.” Kỉ Thanh Diễm thốt ra.

“ Cho dù sinh mệnh của người chỉ còn lại ba tháng, ta cũng vẫn yêu người, Thanh Diễm, hơn nữa, người xem tuyệt không giống bộ dáng bị bệnh, có lẽ sẽ có kỳ tích xuất hiện cũng không chừng.”

Huyền Liệt đang an ủi hẳn, thật buồn cười a!

“ Đúng vậy! Nói không chừng.”

Nếu sự tình cứ như thế tiếp diễn, Kỉ Thanh Diễm có thể lại lựa chọn báo thù hay không? Chính hẳn cũng không biết.

“ Liệt, hôn ta, ôm ta.”

Kỉ Thanh Diễm có thể nắm giữ chỉ có hiện tại mà thôi.

“ Người cùng với ta giải trừ hôn ước!?”

Tiết Minh Châu nghe xong Huyền Liệt nói, phản ứng duy nhất chính là kêu to.

“ Đúng vậy.” Huyền Liệt chỉ vì chuyện này mới thỉnh Tiết Minh Châu đến Huyền phủ

“ Vì cái gì?” Tiết Minh Châu thét chói tai “Chẳng lẽ chỉ bởi vì ta thiếu chút nữa bị Kỉ Thanh Diễm phi lễ sao? Huyền Liệt, cái này rất không công bình, kia cũng không phải ta sai!”

Huyền Liệt cau mày, hẳn thật sự rất không muốn ứng phó với loại sự tình này.

“ Ta tin tưởng Thanh Diễm không có phi lễ người, hơn nữa chuyện này cùng việc giải trừ hôn ước ta giữa ta và người không quan hệ.”

“ Người sao có thể chỉ tin phiên diện lời nói của Kỉ Thanh Diễm!” Tiết Minh Châu dậm chân nói: “ Nếu làm cho người ta biết người cùng với ta giải trừ hôn ước, ta đây về sau còn có thể bước chân ra ngoài sao?”

“ Đối ngoại, người có thể nói là nàng không muốn gả cho ta.” điểm này Huyền Liệt cũng thay nàng nghĩ tốt lắm.

“ Cho ta một lý do có thể nhận, vì cái gì người muốn giải trừ hôn ước?”

“ Bởi vì.....”

Huyền Liệt còn đang tìm lý do, Kỉ Thanh Diễm lại đi đến, ở trước mặt Tiết Minh Châu trực tiếp cho Huyền Liệt một cái hôn.

“ Bởi vì ta cùng Huyền Liệt yêu nhau.”

“ Các người.....” Tiết Minh Châu thở hắt vì kinh ngạc, khó có thể tin rằng mắt Kỉ Thanh Diễm cùng Huyền Liệt. “ Các người đều là nam nhân!”

“ Thì tính sao?”

Kỉ Thanh Diễm trả lời rất giống phong cách của hắn, hắn nguyên bản chính là một nam nhân không coi trọng truyền thống cùng đạo đức.

“ Các người không sợ ta đi hướng người ta nói sao? Đây sẽ làm các người thân bại danh liệt!”

Uỷ hiệp từ Tiết Minh Châu đối Kỉ Thanh Diễm căn bản không có tác dụng.

“ Tốt! Ta sẽ không ngăn cản người đi nói cùng người ta, bất quá người cũng không có quyền ngăn cản ta hướng người khác đề cập đến chuyện của người! Về hành vi phóng đáng của người như thế nào, như thế nào là —”

“ Câm mồm!” Tiết Minh Châu tái nhợt nghiêm mặt ngăn lại hắn. Kỉ Thanh Diễm điều tra từ lúc nào? “ Người thật sự là một nam nhân đáng sợ.”

“ Cũng vậy.” Kỉ Thanh Diễm tối am hiểu chính là lấy gậy ông đập lưng ông.

Trước khi nhận hết khuất nhục tông cửa xông ra phía, Tiết Minh Châu nói lời thăm thía đối Huyền Liệt:

“ Người tốt nhất cẩn thận Kỉ Thanh Diễm, miễn cho bị ngọn lửa như hắn tổn thương.”

(Diễm = Lửa, đây là nói ngụ ý)

Nghe xong Tiết Minh Châu nói, Huyền Liệt cái gì cũng chưa nói, ngược lại là Kỉ Thanh Diễm ôm lấy hắn từ phía sau, nói:

“ Sao thế, mất hứng vì ta đối Tiết Minh Châu nói ra sự thật sao?”

Kỉ Thanh Diễm xuất hiện cũng không ở trong vòng mong muốn của Huyền Liệt, bởi vậy hắn đích xác cảm thấy có chút kinh ngạc; Nhưng mà cho dù để Tiết Minh Châu biết sự thật cũng không có gì, chính là.....

Nói thực ra, thái độ vừa rồi của Kỉ Thanh Diễm đối Tiết Minh Châu thật sự khiến người không rét mà run.

“ Người điều tra Tiết Minh Châu?”

“ Ân.” Kỉ Thanh Diễm luôn luôn sẽ không vì hành vi của mình mà giải thích nhiều, nhưng lần này là ngoại lệ của hắn “Bởi vì nàng là vị hôn thê người, ta nghĩ tốt nhất phải hiểu được tình địch của mình.”

Muốn bắt trụ nhược điểm của Tiết Minh Châu thật sự rất dễ dàng, bởi vì sinh hoạt cá nhân của nàng phi thường không kiềm chế.

“ Cho nên người đi điều tra nàng cùng mấy nam nhân kết giao qua? Công khai việc này đối chúng ta có gì tốt sao?”

Kỉ Thanh Diễm là người đáng sợ như vậy sao? Vì hủy diệt một người có thể không từ thủ đoạn.

“ Ta không cho là mình làm sai.” Kỉ Thanh Diễm nói.

“ Người rốt cuộc là ai?” Huyền Liệt hỏi, hắn tựa hồ càng lúc càng không hiểu biết Kỉ Thanh Diễm.

Kỉ Thanh Diễm lại nở nụ cười xinh đẹp, nói:

“ Ta là Kỉ Thanh Diễm, hơn nữa đây mới chân chính là ta; Liệt, người chán ghét ta sao?”

Hắn chán ghét Kỉ Thanh Diễm sao? Nam nhân tàn nhẫn mà mỹ lệ. Cho dù nam nhân trước mắt có làm ra những chuyện hắn không thể tưởng, Huyền Liệt vẫn không thể chán ghét nam nhân trước mắt.

“ Ta nên bắt người làm thế nào mới tốt?”

Kỉ Thanh Diễm đem mặt dụi vào ngực hắn.

“ Liệt, người có thể cùng ta ước định không? Mặc kệ ta làm sai sự gì, người cũng không hận ta.”

Hắn muốn trả thù thật mau, chính là Kỉ Thanh Diễm cũng không có ý muốn thương tổn Huyền Liệt.

“ Người còn làm sai sự gì?” Huyền Liệt không thể không nghĩ như vậy.

“ Đừng hỏi, người chỉ cần đáp ứng ta là được.” Kỉ Thanh Diễm nhủ thầm nói.

Thấy bộ dáng Kỉ Thanh Diễm buồn rầu như thế, Huyền Liệt sủng nịch vuốt ve tóc hắn, hứa hẹn:

“ Hảo, ta đáp ứng người, vô luận như thế nào ta cũng không hận người.”

“ Hơn nữa người sẽ tin ta đến cuối cùng, đúng không?” khi Huyền Liệt biết chân tướng

“ Ân.” Huyền Liệt kiên định gật đầu.

Hắn ôm sát lấy Kỉ Thanh Diễm. Tuy rằng chuyện Tiết Minh Châu đã giải quyết, nhưng Huyền Liệt rất rõ ràng, tương lai của hắn cùng Kỉ Thanh Diễm còn phải vượt qua rất nhiều trở ngại.

Đỗ Kế Nghiêu luôn luôn tìm Kỉ Thanh Diễm, hắn hoài nghi là Huyền Liệt đem Kỉ Thanh Diễm giấu đi rồi, lại thủy chung vô chứng cứ, liền tiếp đến Huyền phủ tìm người cũng đều bị cường ngạnh đuổi đi.

Ngày nay, hắn như thường lui tới ngoài cửa Huyền phủ chờ đợi, vừa vặn gặp phải Đào Trọng Khải, vì thế liền hướng hắn hỏi thăm tích Kỉ Thanh Diễm.

“ Diễm Thần? Ta không rõ ràng lắm, đã nhiều ngày ta cũng không ở Lạc Dương.” Đào Trọng Khải trả lời.

“ Vậy người cũng không nghe Huyền Liệt nhắc tới hắn sao?” Đào Trọng Khải là hảo hữu của Huyền Liệt, hắn hẳn là biết một ít mới đúng.

“ Đúng vậy, bất quá ta cũng chưa gặp Huyền Liệt mấy ngày rồi .”

Đào Trọng Khải vừa mới nói xong, Huyền Khánh vừa lúc trở lại Huyền phủ, thấy Đào Trọng Khải liền tiến lên nói:

“ Trọng Khải, sao không tiến vào ngồi? Người là muốn tới tìm Liệt nhi, hay là bà con xa của người?”

“ Cái gì bà con xa?” Đào Trọng Khải mặc danh kỳ diệu hỏi. Có phải đã xảy ra chuyện gì mà hắn không biết hay không?

“ Chính là Kỉ Thanh Diễm a!” Huyền Khánh nói.

Vừa nghe đến tên Kỉ Thanh Diễm, Đỗ Kế Nghiêu lập tức phản ứng kịch liệt, tiến lên hỏi: “ Hắn hiện tại ở nơi nào?”

Hừ! Quả nhiên là Huyền Liệt đem người giấu đi.

“ Người nói Kỉ Thanh Diễm sao?” Huyền Khánh lúc này mới phát hiện Đỗ Kế Nghiêu đã ở ngoài này “Hắn ngay tại trong Huyền trong phủ a.”

“ Mau dẫn ta đi gặp hắn.”

Hắc! Rốt cục hắn cũng tìm được rồi.

5. Chương 5

Huyền Liệt cùng Kỉ Thanh Diễm không hề biết được sẽ có một tràng phong bạo đột kích bọn họ, vẫn ở trong thư phòng đọc sách, có khi còn có thể ngâm thơ đối câu đối một phen, thẳng đến khi gia nhân phụng mệnh Huyền Khánh tiến đến.

“Hầu gia, lão gia mời người cùng Kỉ công tử đi đại sảnh một chuyến.”

“Hảo.” nói xong, Huyền Liệt cùng Kỉ Thanh Diễm khép lại sách vở, hướng đại sảnh đi đến; Nhưng bọn hắn tuyệt đối không nghĩ tới, trong đại sảnh trừ bỏ Huyền Khánh cùng Vĩnh Bình công chúa ra, còn có hai vị khách không mời mà đến.

Đỗ Kế Nghiêu vừa thấy Kỉ Thanh Diễm đến, lập tức vọt lên. “Diễm Thần, ta tìm người muốn chết.”

“Đừng chạm vào hắn!” Huyền Liệt che lấy Kỉ Thanh Diễm, không cho Đỗ Kế Nghiêu chạm vào Kỉ Thanh Diễm.

“Bงười cho mình là ai?” Đỗ Kế Nghiêu phát hỏa nói, Huyền Liệt tựa hồ đã xem Kỉ Thanh Diễm trở thành của hắn.

Mà Huyền Khánh cũng có đầy bụng nghi vấn muốn hỏi nhi tử: “Liệt nhi, đây là xảy ra chuyện gì? Nguyên lai Kỉ công tử không phải là họ hàng xa của Trọng Khải, vậy hắn rốt cuộc là ai?”

Huyền Liệt không trả lời, bởi vì hắn không biết nên trả lời như thế nào.

“Ta vẫn biết sự tình không giấu nổi.” Kỉ Thanh Diễm cười nhẹ nói: “Để ta nói đi! Mọi người đều gọi ta Diễm Thần, trước kia ta ở hoa phố.”

“Trời ạ!” Vĩnh Bình công chúa thật hết lên, cũng lấy ánh mắt chán ghét nhìn Kỉ Thanh Diễm.

“Người ở hoa phố?” Huyền Khánh xanh mặt muốn xác nhận lại một lần nữa.

“Liệt, cha nương người phản ứng thật đúng là thú vị.” Kỉ Thanh Diễm một bộ quá mức kinh ngạc.

“Người, các người..... Ác! Lão thiên gia.” Vĩnh Bình công chúa một bộ muốn té xỉu. “Liệt nhi, nói cho nương, các người không phải cái loại quan hệ này, mau nói cho nương!”

Huyền Liệt chỉ cần phủ nhận thì có thể ngăn trận sóng gió này mở rộng, chính là hắn không muốn nói dối.

“Ta thích Thanh Diễm.” Huyền Liệt thẳng thắn thành khẩn nói.

“Người đừng nói vậy, vậy Minh Châu làm sao bây giờ?” hiện tại Vĩnh Bình công chúa tuyệt đối không để ý nhi tử mình yêu ai, chỉ cần người kia là nữ là được rồi.

“Ta đã cùng Minh Châu giải trừ hôn ước.” Huyền Liệt lại nói ra một tin tức khác khiến phụ mẫu khiếp sợ.

“Người nói cái gì! Người cùng Minh Châu giải trừ hôn ước? Lúc nào? Ta sao không biết?”

Huyền Khánh giận dữ, Huyền Liệt vẫn là nhi tử tối ngoan ngoan của bọn họ, hiện tại sao lại biến thành như vậy?

“Đều là người làm hại!” Vĩnh Bình công chúa chỉ vào Kỉ Thanh Diễm nói: “Nếu không phải người, Liệt nhi nhà chúng ta cũng sẽ không biến thành như vậy, người rút ra ngoài cho ta, Huyền phủ chúng ta không chào đón người!”

Ngay từ đầu nàng liền cảm thấy nam nhân quá mỹ lệ là một họa tinh, hiện tại chứng minh dự cảm của nàng quả nhiên chính xác.

“Diễm Thần, người ta đều đã hạ lệnh trục khách, người theo ta đi đi!” sự tình diễn biến ở giữa trước mặt mấy kẻ Đỗ Kế Nghiêu.

Kỉ Thanh Diễm nhìn Huyền Liệt, lộ ra một nụ cười khổ “Xem ra chúng ta vẫn không thích hợp ở cùng một chỗ.”

Nói xong, Kỉ Thanh Diễm liền xoay người cùng với Đỗ Kế Nghiêu rời đi, Huyền Liệt vội vàng kéo tay Kỉ Thanh Diễm.

“ Không, người đừng đi!” hần không thể mất đi Kỉ Thanh Diễm a!

“ Liệt nhi, không chuẩn cho người đuổi theo, người trở về!”

Vĩnh Bình công chúa thét chói tai, có lẽ là do rất tức giận, nàng ở trước mặt mọi người ngất đi.

“ Nương –” Huyền Liệt không thể mất đi Kỉ Thanh Diễm, nhưng hần cũng không có thể mặc kệ mẫu thân té xỉu, cuối cùng hần vẫn làm một quyết định thống khổ.

“ Thanh Diễm, ta sẽ lại đi tìm được người.” bỏ lại những lời này, Huyền Liệt lập tức đi trở về bên người mẫu thân.

Đỗ Kế Nghiêu thấy thế, ở bên tai Kỉ Thanh Diễm châm ngòi, nói:

“ Nguyên lai Huyền Liệt đối với người chỉ yêu tới loại trình độ này, nếu là ta, mặc kệ thế nào cũng sẽ hướng về người.”

Huyền Liệt không phải trở hần về bên người mẫu thân hần, Kỉ Thanh Diễm tin tưởng hần rất nhanh sẽ đến tìm mình.

Một khi ném được mật ngọt, tựa như độc được gây nghiện, cả đời cũng thoát ly không được.

Kỉ Thanh Diễm không nói một câu, xoay người rời đi.

“ Diễm Thần, ta muốn người cho ta một lời giải thích.” Đỗ Kế Nghiêu yêu cầu.

Kỉ Thanh Diễm đã trở lại Diễm cư của hần ở hoa phố, mà Đỗ Kế Nghiêu lại như ảnh tùy hình đi theo hần (đi theo như hình với bóng).

“ Ta không biết mình có cái gì cần hướng người giải thích.” Kỉ Thanh Diễm cười lạnh nói.

Nghe vậy, Đỗ Kế Nghiêu lập tức bắt lấy cánh tay Kỉ Thanh Diễm, ép hỏi hần: “ Người đáp ứng ta sẽ tuyệt không yêu người nào, nhưng người lại đem thể xác và tinh thần đều cho Huyền Liệt, ta nói đúng rồi chứ!”

“ Thì tính sao? Thân thể là của ta, tâm cũng là của ta, ta muốn cho ai, người không xen vào được.”

Kỉ Thanh Diễm làm cho Đỗ Kế Nghiêu không thể nhận, là hần nhận thức Kỉ Thanh Diễm trước, Huyền Liệt là cái gì? Nếu luận thứ tự đến trước và sau, cũng tuyệt đối không tới phiên Huyền Liệt, Huyền Liệt dựa vào cái gì có được Kỉ Thanh Diễm!

“ Người là của ta!” Đỗ Kế Nghiêu đem Kỉ Thanh Diễm áp đảo ở trên giường, chính mình cũng đi lên; Trước kia hần bởi vì tôn trọng Kỉ Thanh Diễm, cho nên liền ngay cả một cộng lông tơ của Kỉ Thanh Diễm cũng không dám động, nhưng hiển nhiên hần làm như vậy là rất sai.

“ Đỗ Kế Nghiêu, người muốn làm gì!”

Cho dù bị đặt ở trên giường, Kỉ Thanh Diễm vẫn không có một chút sợ hãi hoặc có bộ dáng sợ hãi.

“ Huyền Liệt đối với người làm cái gì, ta sẽ đối với người làm cái đó.” Đỗ Kế Nghiêu cắn răng nói.

“ Người cho có thể sao? Ta như trước, không thuộc về người.” Kỉ Thanh Diễm nhìn chằm chằm hần nói.

“ Ít nhất ta có thể được thân thể của người!”

Nói xong, Đỗ Kế Nghiêu với tay vào trong áo của Kỉ Thanh Diễm, hần nguyên bản mong muốn Kỉ Thanh Diễm kịch liệt phản kháng, nhưng Kỉ Thanh Diễm không có phản ứng gì, chỉ quay mặt sang một bên.

“ Người vì sao không phản kháng?” Đỗ Kế Nghiêu hỏi.

Kỉ Thanh Diễm diện vô biểu tình nói: “ Người muốn làm cái gì liền làm đi! Bất quá, người chỉ có thể ôm thân thể ta, tựa như ôm một khối thi thể lạnh như băng, người sẽ không cảm thấy lạc thú.”

Ý chính là, Đỗ Kế Nghiêu chỉ có thể được thân thể của hần, không thể được tâm của hần.

“ Vì cái gì? Ta không phục, ta không phục a!”

Nếu hấn muốn là thân thể Kỉ Thanh Diễm, thì hấn có rất nhiều cơ hội, chính là Đỗ Kế Nghiêu cũng không bởi vậy mà thỏa mãn, hấn khát vọng thân thể Kỉ Thanh Diễm, càng khát vọng có được tâm của Kỉ Thanh Diễm. Nhưng mà, hiện giờ Kỉ Thanh Diễm lại đưa hấn thể xác và tinh thần cho một nam tử mới vừa nhận thức không lâu, cái này sao có thể để Đỗ Kế Nghiêu chịu phục!

“ Huyền Liệt là đặc biệt.” Kỉ Thanh Diễm nói như thế.

Nghe vậy, lòng đố kị của Đỗ Kế Nghiêu càng tăng, giận không thể át, nói: “ Ta muốn giết Huyền Liệt!”

“ Đỗ Kế Nghiêu, ngươi.....” sắc mặt Kỉ Thanh Diễm đại biến nhìn về phía Đỗ Kế Nghiêu, hấn cũng không như là đang nói giỡn.

Đỗ Kế Nghiêu đối Kỉ Thanh Diễm lộ ra tươi cười thị huyết.

“ Ta từng nói qua, mặc kệ ngươi yêu thương ai, ta nhất định sẽ giết người kia.”

“ Ngươi dám!”

“ Ta không có gì không dám, tình huống xấu nhất chính là mất đi ngươi, huống chi ta sớm đã mất đi ngươi, không phải sao?” Hấn đã không có gì thì sao có mất, cho nên hấn không chiếm được, người khác cũng đừng mơ tưởng được.

Kỉ Thanh Diễm cùng Huyền Liệt tuyệt đối không được phép hạnh phúc.

“ Đỗ Kế Nghiêu, đừng thương tổn Huyền Liệt.”

“ Đây là mệnh lệnh sao?” Đỗ Kế Nghiêu lãnh trào, dĩ vãng hấn chỉ nghe mệnh lệnh hai người, một cái hoàng đế, người còn lại chính là nam nhân mỹ lệ ở trước mắt hấn này.

“ Không phải mệnh lệnh, là thỉnh cầu.” Kỉ Thanh Diễm chưa từng thỉnh cầu người khác, đây là lần đầu tiên.

Đỗ Kế Nghiêu lại thêm một tiếng cười trào phúng.

“ Diễm Thần lại cầu ta, nghe ngươi nói như vậy, ta lại không thể không giết Huyền Liệt!”

Nói xong, Đỗ Kế Nghiêu xoay người liền đi, lưu lại Kỉ Thanh Diễm lo lắng cho an nguy Huyền Liệt.

Lúc này, ở Huyền phủ, Huyền Liệt cũng có chuyện làm hấn phức tạp, hấn bị giam lỏng ở trong phòng mình, ngoài cửa còn có bốn thủ vệ trông coi. Huyền Liệt đáp ứng với Kỉ Thanh Diễm sẽ đi tìm y, chính là giờ phút này Huyền Liệt muốn không kinh động phụ mẫu mà có thể chuồn êm ra ngoài là không có khả năng.

Hấn thế nào cũng phải nghĩ một biện pháp a.

“ Huyền Liệt, ta đến thăm ngươi.” Đào Trọng Khải đẩy ra cửa phòng đi đến.

Huyền Liệt vừa nhìn thấy hấn lập tức tức giận nói: “ Ngươi tới làm gì?”

Hấn biết mình không nên giận lây Đào Trọng Khải, chính là ai kêu Đào Trọng Khải ngày đó xuất hiện chẳng đúng dịp, hơn nữa, tối đáng giận chính là hấn còn cùng Đỗ Kế Nghiêu xuất hiện.

“ Huyền Liệt, kỳ thật nghiêm khắc mà nói thì chuyện này là ngươi không đúng, ngươi nếu sớm nói cho ta biết về chuyện ngươi cùng Diễm Thần, chuyện cũng sẽ không diễn biến đến tình trạng không thể挽回 như vậy.”

Đào Trọng Khải nói khiến Huyền Liệt nghe tới thật đúng là không phải chối tai bình thường, nhưng Huyền Liệt cũng vô tâm cùng hấn tranh cãi.

“ Ta hiện tại tâm tình không tốt, ngươi đừng phiền ta.”

“ Khó mà làm được, trừ phi ngươi không muốn xem thư do Diễm Thần đưa cho ngươi.” Đào Trọng Khải giờ thì trên tay, nói.

“ Thanh Diễm cho ta?” Huyền Liệt một phen đoạt lấy thư.

Thấy Huyền Liệt vội vàng mở ra thư, Đào Trọng Khải ở một bên nói: “ Đây là vừa rồi khi ở cửa, có người thần bí hề hề giao cho ta. Đúng rồi, người đáng nhẽ phải nên cảm tạ ta chứ? Ta chính là phiêu lưu mạo hiểm rất lớn, vụng trộm mang thư vội đưa cho người a!”

Huyền Liệt đảo mắt trắng dã, sau đó không nghĩ lãng phí thời gian, lập tức cúi đầu xem thư.

Chỉ thấy trên thư viết —

Liệt, ta có chuyện quan trọng thương lượng cùng người, đêm nay đến Bạch Vân đình ở thành đông gặp mặt, không gặp không về.

Trên thư kí tên Kỉ Thanh Diễm.

“ Trên thư viết gì?” Đào Trọng Khải hỏi.

“ Thanh Diễm muốn ta đêm nay đến Bạch Vân đình cùng hắn gặp mặt.”

Huyền Liệt nói rất thoải mái, nhưng hắn hiện tại bị người giam lỏng, làm thế nào đi ra ngoài đây?

“ Người tính làm sao giờ?”

“ Vô luận như thế nào ta đều phải cùng Thanh Diễm gặp mặt, cho nên, Trọng Khải, ta cần hỗ trợ của người.”

“ Người muốn ta làm như thế nào?” Đào Trọng Khải biết trong lòng Huyền Liệt giờ phút này nhất định có chủ ý quỷ quái.

Huyền Liệt ghé vào bên tai Đào Trọng Khải, nói ra kế hoạch của hắn.

Sau đó —

“ Không tốt, không tốt!” Đào Trọng Khải ở trong phòng Huyền Liệt hét lớn: “ Huyền Liệt, người sao thế này!”

“ Cái gì?”

Bốn thị vệ cùng nhau vọt vào phòng Huyền Liệt, hướng bên giường Huyền Liệt chạy đến, nhưng mà khi bọn hắn xóc chăn bông lên, lại phát hiện dưới chăn bông trống không, Huyền Liệt không biết đã đi nơi nào.

Kỳ thật Huyền Liệt vẫn tránh ở cạnh cửa, hắn thừa dịp lúc thị vệ vọt tới trước giường, hết sức dễ dàng chạy ra khỏi phòng, khóa trái phòng.

“ Hầu gia, mở cửa nhanh!”

Khi bọn thị vệ phát giác ý đồ Huyền Liệt, toàn bộ đã bị nhốt ở trong phòng.

“ Các người liền ngoan ngoãn đợi ở trong phòng đi! May mắn có lẽ sẽ không bị phát hiện.”

Kế hoạch thành công, chính là Đào Trọng Khải lại ai thanh giận dữ nói:

“ Nếu bị Huyền bá phụ phát hiện ta trợ giúp người đào tẩu, kết cục của ta khẳng định sẽ thực thảm.”

“ Đến lúc đó người đem tất cả lỗi đổ lên người ta, nói là ta bức người không phải sẽ được hay sao?”

Huyền Liệt không muốn làm cho Đào Trọng Khải khó xử, nếu phụ mẫu phát hiện mình đào tẩu, nhất định sẽ lại sinh khí đi !

“ Huyền Liệt, vì hắn, người hy sinh như vậy, đáng giá sao?” Đào Trọng Khải hỏi.

“ Trước kia ta tuyệt đối không thể tưởng được mình sẽ biến thành như vậy, điên cuồng như thế, không lý tính như thế, chính là hiện tại cho dù mọi người khắp thiên hạ phản đối, ta cũng muốn cùng Thanh Diễm ở một chỗ.”

Huyền Liệt thật tình yêu, tình nguyện buông tha cho hết thảy.

“ Ta đây chỉ có thể chúc phúc người.”

“ Cảm ơn, ít nhất ta biết trên đời còn có một người duy trì ta cùng Thanh Diễm.” Huyền Liệt chưa xót cười nói.

Đào Trọng Khải cảm thấy mình hảo đáng thương, trên đời giống như chỉ có hắn không ai yêu.

Ai! Hắn cũng hảo muốn khổ vì tình chút nha.

Buồn quá nên Đào Trọng Khải đi vào hoa phố nghĩ muốn tìm kiếm an ủi, ai ngờ lại gặp được người không nên xuất hiện lúc này.

“ Diễm Thần!” Đào Trọng Khải giật mình nhìn Kỉ Thanh Diễm, hắn không phải hắn nên ở Bạch Vân đình cùng Huyền Liệt gặp mặt sao? Sao người còn ở hoa phố? Đây thật sự là rất kỳ quái.

“ Đào công tử, gặp người thật tốt, người có thể giúp ta mang cái này cho Huyền Liệt không?” Kỉ Thanh Diễm hỏi.

Hắn phải sớm cảnh báo Huyền Liệt về Đỗ Kế Nghiêu cũng chuyện của hắn mới được.

Đào Trọng Khải nghe vậy buồn bực nói: “ Chính là, người vì cái gì không tự mình nói cho hắn, người không phải hẹn hắn ở Bạch Vân đình gặp mặt sao?”

“ Cái gì?” Kỉ Thanh Diễm buồn bực nói: “ Ta căn bản không có hẹn hắn gặp mặt ở Bạch Vân đình a!”

Nghe Kỉ Thanh Diễm nói như vậy, Đào Trọng Khải cũng phát giác sự tình không thích hợp, hắn không khỏi hỏi:

“ Không phải người hẹn hắn, vậy thì là ai?”

Lúc này, trong đầu Kỉ Thanh Diễm lập tức hiện lên một người, hắn nghiêng răng nghiêng lợi kêu ra tên người kia: “ Đỗ Kế Nghiêu!” trừ bỏ Đỗ Kế Nghiêu không có người khác.

Đỗ Kế Nghiêu giả mạo tên của hắn hẹn Huyền Liệt đi ra ngoài rốt cuộc có có mục đích gì? Hay là.....

Tựa hồ nghĩ tới cái gì, chỉ thấy Kỉ Thanh Diễm chạy ra bên ngoài.

“ Diễm Thần, người muốn đi đâu? Có phải Huyền Liệt có cái gì nguy hiểm hay không?” Đào Trọng Khải hỏi.

Trả lời Đào Trọng Khải chỉ có gió nhẹ, bởi vì Kỉ Thanh Diễm sớm chạy trốn mất tăm .

Kỉ Thanh Diễm cố gắng chạy tới Bạch Vân đình, Đỗ Kế Nghiêu muốn thương tổn Huyền Liệt, hắn tuyệt đối phải ngăn cản.

Đối hắn mà nói, Huyền Liệt không phải là đối tượng trả thù của hắn, mà là.....

Hy vọng còn kịp ngăn cản hết thảy.

Hắn tới quá sớm rồi sao?

Huyền Liệt đến Bạch Vân đình sau cũng không nhìn thấy thân ảnh Kỉ Thanh Diễm, hắn còn tưởng rằng là mình tới quá sớm. Chính là có người lập tức xuất hiện ở trước mặt Huyền Liệt, người nọ cũng không phải Kỉ Thanh Diễm, mà là Đỗ Kế Nghiêu, Đỗ Kế Nghiêu cầm cung tiễn.

“ Đỗ tướng quân, người vì sao lại xuất hiện ở trong này?” Huyền Liệt cau mày hỏi.

Hơn nữa vẻ mặt Đỗ Kế Nghiêu thoạt nhìn không mấy thân thiện.

“ Người hẹn người tới đây là ta.” Đỗ Kế Nghiêu nói.

“ Người? Vì cái gì?” Huyền Liệt hỏi.

“ hừ! Chẳng lẽ người còn nhìn không ra sao? Ta muốn giết người.” Đỗ Kế Nghiêu ghen ghét nói.

“ Ta có thể biết nguyên nhân không?” lấy một người đang trong hoàn cảnh bị người săn giết, biểu hiện của Huyền Liệt có thể nói là tương đương bình tĩnh.

“ Người không nên làm cho Diễm Thần yêu người!” Đỗ Kế Nghiêu cả giận nói.

Huyền Liệt nghe vậy kéo ra khoe miệng nói: “ Vô luận Thanh Diễm yêu ai, người đều phải giết đối phương sao? Người cũng không phải yêu, hành vi hiện tại của người tựa như tiểu hài tử bị dành đồ chơi, người thăm nghĩ phải hủy món đồ chơi đó đi.”

Nếu Huyền Liệt nói lời này để chọc giận Đỗ Kế Nghiêu, vậy hẳn khẳng định làm rất tốt.

Đỗ Kế Nghiêu vì chính mình cãi lại: “ Ta cũng không muốn thương tổn Diễm Thần!”

“ Còn biện giải, cho dù người làm Thanh Diễm thương tâm, người cũng muốn giết ta, không phải sao?”

Nghe xong Huyền Liệt nói, Đỗ Kế Nghiêu hừ lạnh nói: “ Người cho là Diễm Thần thực sự với người sao?”

“ Có ý tứ gì?” Huyền Liệt hỏi. Đỗ Kế Nghiêu tựa hồ có chuyện, ý tứ là nói Kỉ Thanh Diễm không thực sự yêu hẳn sao?

“ Đôi khi con người ta không nên biết chân tướng mới tốt.” Nói xong, Đỗ Kế Nghiêu lấy ra cung, vận sức chờ động. “ Để tránh người ngày sau biết chân tướng sẽ rất thống khổ, ta hiện tại sẽ tiễn người tới tây thiên.”

“ Đỗ Kế Nghiêu, người nói rõ ràng!”

Đỗ Kế Nghiêu tự nhận là không cần tất yếu trả lời vấn đề Huyền Liệt, hẳn chuẩn bị nhắm tên vào Huyền Liệt mà bắn .

Nhưng vào lúc này —

“ Dừng tay!” ngay tại tình huống ngàn cân treo sợi tóc, Kỉ Thanh Diễm cười khoái mã đuổi tới Bạch Vân đình, hẳn nhảy xuống ngựa che ở trước người Huyền Liệt. “ Người muốn giết Huyền Liệt thì phải giết ta trước đã!”

“ Người..... Người là thật sự sao?” Đỗ Kế Nghiêu phi thường khiếp sợ, Kỉ Thanh Diễm từng nói hẳn yêu nhất chỉ có chính hẳn, chính là giờ phút này Kỉ Thanh Diễm lại đem tánh mạng Huyền Liệt so với tánh mạng bản thân hẳn quan trọng hơn.

“ Đúng vậy, ta là thực sự .” Kỉ Thanh Diễm không chần chờ trả lời.

Hắn yêu Huyền Liệt, yêu hơn cả sinh mệnh của hẳn.

“ Thanh Diễm, người tránh ra!” Huyền Liệt nói, hẳn sao có thể để cho Kỉ Thanh Diễm bảo hộ mình.

Kỉ Thanh Diễm lại lấy ngữ khí kiên định trả lời: “ Không, ta không cho, ta tình nguyện cùng người cùng tử.”

“ Thanh Diễm, người.....” Huyền Liệt thừa nhận, vừa rồi Đỗ Kế Nghiêu nói khiến lòng hẳn tạo thành bóng ma, chính là hẳn hiện tại không khỏi xấu hổ vì đã nghi ngờ Kỉ Thanh Diễm

Nếu Kỉ Thanh Diễm đối hẳn không phải thật sự, sao có thể gấp rút chạy tới ; Nếu Kỉ Thanh Diễm đối hẳn không phải thật sự, giờ phút này sao lại có thể che ở trước mặt hẳn, muốn vì hẳn chần tiện?

“ Hừ! Các người muốn cùng chết, ta sẽ thanh toán các người!”

Đỗ Kế Nghiêu đã bị ghen tị che lại hai mắt, hẳn hiện tại ngay cả Kỉ Thanh Diễm đều muốn giết.

Tiến hưu một tiếng bắn ra, Kỉ Thanh Diễm lập tức nhắm người. Hẳn là kẻ mang tội ác, cho dù giờ phút này có chết cũng là xứng đáng, hơn nữa hẳn ngược lại phải cảm tạ lão thiên gia, trước khi hẳn chết có thể gặp Huyền Liệt, cho hẳn biết cái gì gọi là yêu.

“ Thanh Diễm —” trong nháy mắt, Huyền Liệt làm ra một quyết định, chỉ thấy hẳn đẩy ra Kỉ Thanh Diễm, động thân nghênh hướng mũi tên đang bắn tới.

“ Liệt, không —”

Khi Kỉ Thanh Diễm lấy lại tinh thần, Huyền Liệt đã trúng tiễn, máu tươi nhiễm đỏ xiêm y.

“ Thanh Diễm, người không thể chết được, người phải hảo hảo mà sống.” Huyền Liệt thống khổ nói.

“ Người đang nói cái gì ngốc nghếch vậy!”

Hắn căn bản không đáng để Huyền Liệt vì hắn như thế, ngay từ đầu là hắn vì trả thù mà lợi dụng Huyền Diệp a!

“ Diễm Thần, người nên hảo hảo mà ném thử mùi vị bị mất đi người yêu thương nhất đi!” nói xong, Đỗ Kế Nghiêu xoay người rời đi.

“ Liệt, ta nhất định sẽ cứu người.”

Kỉ Thanh Diễm khiêng Huyền Liệt bị thương đi ở trên đường không người, Huyền Liệt phải mau chóng tìm Đại phu mới được, nhưng hắn lại sợ kỳ mã sẽ làm cho thương thế của Huyền Liệt tăng thêm.

Đột nhiên, hắn nghe thấy tiếng vó ngựa dần dần tiếp cận, nguyên lai là Đào Trọng Khải lo lắng cho bọn họ mà chạy đến.

“ Huyền Liệt làm sao vậy?”

Kỳ thật căn bản không cần Kỉ Thanh Diễm trả lời, Đào Trọng Khải cũng nhìn ra được; Huyền Liệt bị trúng tên, hơn nữa thoát nhìn hảo nghiêm trọng.

“ Van cầu người, nhanh đi tìm xe ngựa đến!” Kỉ Thanh Diễm nói.

“ Hảo, ta đi.”

Đào Trọng Khải lập tức quay đầu lại đi tìm xe ngựa tới cứu người, hắn không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chỉ cảm thấy Huyền Liệt cùng Kỉ Thanh Diễm muốn hạnh phúc, tựa hồ còn phải đi quãng đường rất dài nữa.

6. Chương 6

Diễm cư —

“ Đại phu, thương thế Huyền Liệt như thế nào?” Kỉ Thanh Diễm vội vàng hỏi, hắn phi thường lo lắng cho thương thế của Huyền Liệt, cho nên ngay cả quần áo nhiễm huyết cũng chưa thay.

“ Không có chuyện gì, may mắn tiền bắn trật, cũng không có bắn trúng nơi yếu hại.” Đại phu làm cho người ta hơi chút phóng tâm.

“ Ta trước đưa Đại phu đi ra ngoài.” Đào Trọng Khải nói.

“ Ân.” nhìn theo Đào Trọng Khải cùng Đại phu ra khỏi phòng, Kỉ Thanh Diễm cầm tay Huyền Liệt. “ Thực xin lỗi, Huyền Liệt, đều là ta hại người, nếu không phải ta.....”

Huyền Liệt che Kỉ miệng Thanh Diễm, nói:

“ Hết thấy đều là ta cam tâm tình nguyện.”

“ Chính là.....” Kỉ Thanh Diễm lo lắng không chỉ là thương thế Huyền Liệt, còn có rất nhiều chuyện khác.

“ Người nhanh đi thay quần áo đi, quần áo của người đều bị vết máu làm dơ, còn có tóc của người cũng rối loạn, Diễm Thần của ta luôn luôn là ngăn nắp lượng lệ, nhìn đến người như vậy thực làm cho lòng ta đau.”

“ Ta muốn ở cùng người.” Kỉ Thanh Diễm nói. Hắn hiện tại nào có tâm tình xem vẻ ngoại mình xấu hay đẹp.

“ Đại phu không phải nói ta không sao sao?”

“ Ta vẫn muốn ở cùng người.” Kỉ Thanh Diễm luôn luôn có cảm giác bất an, giống như Huyền Liệt sẽ rời hắn đi.

“ Như vậy lại đây đi! Ta ôm người.”

Huyền Liệt đối hần mở ra song cửa, Kỉ Thanh Diễm nghe lời nằm ở bên người hần, làm cho Huyền Liệt ôm chính mình.

Cho dù chỉ có như vậy, giờ khắc này tâm bọn họ là tương liên, tựa hồ không còn có chuyện gì có thể chia rẽ bọn họ.

Ngày hôm sau, Huyền Khánh tới Diễm cư, nói là muốn tìm Huyền Liệt.

Nguyên bản Kỉ Thanh Diễm là muốn tìm cái lý do tổng Huyền Khánh đi, chính là Huyền Liệt cũng không cho đó là ý kiến hay.

“ Không thấy ta, cha sẽ không chết tâm, chẳng bằng làm cho ta cùng hần nói chuyện rõ ràng.”

“ Cũng tốt.”

Dù sao nơi này là địa bàn của hần, nói thế nào cũng là hần chiếm ưu thế.

Cho nên Kỉ Thanh Diễm liền cùng Huyền Liệt đi gặp phụ thân hần, chính là Huyền Khánh lại yêu cầu nói: “ Trước để cho ta cùng Liệt nhi một mình nói chuyện.”

“ Không, vô luận các người nói cái gì, ta nhất định phải ở đây.” Kỉ Thanh Diễm kiên trì nói.

Ánh mắt Huyền Khánh làm hần bất an, người này sẽ không phải muốn cướp Huyền Liệt ở bên người hần đi chứ! Kỉ Thanh Diễm không thể không nghĩ như thế.

Huyền Liệt lại đối Kỉ Thanh Diễm nói: “ Để cho ta cùng cha một mình nói chuyện cũng tốt, yên tâm, chỉ cần chúng ta yêu nhau, vốn không có ai có thể chia rẽ chúng ta.”

“ Được rồi!”

Cho dù trong lòng thập phần lo lắng, Kỉ Thanh Diễm vẫn ra khỏi phòng, để cho hai phụ tử Huyền Liệt cùng Huyền Khánh hảo hảo nói chuyện.

Khi trong phòng chỉ còn Huyền Liệt cùng Huyền Khánh, Huyền Khánh liền đi thẳng vào vấn đề nói: “ Kỉ Thanh Diễm có thể là huynh trưởng của người.”

“ Cái gì!?” cái này chỉ sợ là vào tai Huyền Liệt sẽ thành chuyện vợ vấn. “ Cha, người không thể bởi vì muốn chia rẽ ta cùng Thanh Diễm, liền biên ra lý do buồn cười như thế.”

“ Ta nói đều là thật sự.” Huyền Khánh nghiêm túc.

“ Ta không tin.” loại sự tình này làm sao có thể khiến Huyền Liệt tin tưởng, cho tới bây giờ hần chưa từng nghe qua mình có một huynh trưởng.

Vì để Huyền Liệt tin, Huyền Khánh đành phải đem chuyện cũ mà hần đã sắp quên đi nói ra

“ Hai mươi năm trước, trước khi ta thành thân cùng nương người, từng kết bạn với một nữ tử thanh lâu ; Nàng phi thường mỹ lệ, nhưng tính tình như hỏa, nam nhân chỉ cần liếc nhìn nàng một cái đều bị nàng sở mê, ta đương nhiên cũng không ngoại lệ, ta chỉ là một trong những người theo đuổi nàng, nhưng ta tuyệt đối không nghĩ tới nàng lại tuyển ta, chúng ta từng có một đoạn thời gian phi thường tốt đẹp.”

Huyền Khánh nói tới đây liền dừng lại, suy nghĩ lâm vào hồi ức.

Huyền Liệt nhin không được hỏi: “ Sau đó?”

“ Sau đó.....” Huyền Khánh tiếp tục nói: “ Ta bị cha mẹ bức bách nên cưới nương người, nhưng nữ tử thanh lâu ấy lại ở ngày ta thành thân nói cho ta biết nàng hoài hài tử của ta; Ta nguyên tưởng rằng đó là thủ đoạn mà nàng muốn vãn hồi ta, hơn nữa lúc ấy ta thật sự quá yêu nàng, cho nên cũng muốn nạp nàng làm thiếp, chính là nàng bởi vì muốn làm chính thê mà ám sát mẫu thân người, ta không nghĩ tới nàng lại là một nữ nhân tâm ngoan thủ lạt như thế, giận dữ liền cùng nàng chặt đứt quan hệ.”

“ Vậy nữ nhân kia sau lại đi nơi nào?” Huyền Liệt hỏi.

“ Ta cũng không rõ ràng, lúc sau ta rời đi Lạc Dương một đoạn thời gian, sau lại cũng không có tin tức của nàng .”

Huyền Khánh nói xong cố sự , nhưng trong lòng Huyền Liệt lại còn có thiệt nhiều nghi vấn.

“ Người cho rằng nữ tử thanh lâu kia là mẫu thân Thanh Diễm?” Huyền Liệt hướng phụ thân hỏi.

“ Ta phái người điều tra qua, Kỉ Thanh Diễm đích thật là nhi tử của nữ nhân kia ; Nếu lấy thời gian để tính, hẳn cũng rất có thể là con ta, hơn nữa cái này có khả năng rất cao.”

“ Thanh Diễm biết người cùng mẫu thân hẳn có một đoạn tình sao?”

Tưởng tượng đến mình cùng Kỉ Thanh Diễm có thể có quan hệ huyết thống, không khỏi làm Huyền Liệt rung mình một cái.

“ Liệt nhi, người không cảm thấy là hẳn cố ý tiếp cận người thực khả nghi sao?”

Vô luận Huyền Khánh nói những lời này là hữu tâm vẫn là vô tâm, nó đích xác làm cho trong lòng Huyền Liệt có một bóng ma.

“ Thanh Diễm hẳn yêu ta.” Huyền Liệt nói.

“ Phải không? Chúng ta có cần chứng minh không?” Huyền Khánh lộ ra ánh mắt đa mưu túc trí.

“ Phải chứng minh như thế nào?” Huyền Liệt hỏi.

Huyền Khánh sớm nghĩ ra phương pháp tốt lắm.

“ Ta đi gặp Kỉ Thanh Diễm, nếu hẳn biết quan hệ của mẫu thân hẳn cùng ta, hơn nữa chứng thật hẳn đích thật là con ta, người nhất định phải vô điều kiện rời khỏi hẳn.”

“ Đây.....” Huyền Liệt cho tới bây giờ không nghĩ tới mình phải rời đi Kỉ Thanh Diễm, hơn nữa..... “ Cha, hẳn có thể là con người, huynh trưởng của ta, vì cái gì ngữ khí khi người nhắc tới hẳn lại giống như ngoại nhân mà người chán ghét?”

“ Hẳn cùng mẫu thân hẳn bộ dạng rất giống, nói không chừng cũng tâm ngoan thủ lạt giống mẫu thân hẳn, tưởng tượng đến đây, ta liền không thể có loại tình cảm thân nhân với hẳn.”

Cái nhìn của phụ thân đối Thanh Diễm mà nói rất không công bằng, Thanh Diễm sao có thể là nam nhân tâm ngoan thủ lạt!

“ Thanh Diễm nhất định không biết nội tình.” Huyền Liệt khẳng định nói “Hảo, ta đáp ứng cho người đi gặp hẳn, nhưng ta tuyệt đối sẽ không chủ động rời khỏi hẳn.”

“ Đến lúc đó rồi nói sau!” Huyền Khánh nói.

Vô luận như thế nào, vì tiền đồ Huyền Liệt, hẳn nhất định phải làm cho Kỉ Thanh Diễm cùng Huyền Liệt tách ra mới được!

“ Huyền Liệt đâu?”

Kỉ Thanh Diễm không biết Huyền Liệt cùng Huyền Khánh nói chuyện gì, lúc sau lại chỉ thấy một mình Huyền Khánh đi ra, mà Kỉ Thanh Diễm lại không thấy Huyền Liệt nên cảm thấy không an tâm.

“ Đừng nóng vội, trước khi người gặp Huyền Liệt, ta có việc muốn hỏi người.” Huyền Khánh nói.

“ Ta không tất yếu trả lời vấn đề của người.”

Nói xong, Kỉ Thanh Diễm lướt qua Huyền Khánh đi tìm Huyền Liệt, lúc này Huyền Khánh lại đột nhiên hỏi: “ Kỉ Thập Nương là mẫu thân người, đúng không?”

Nghe vậy, Kỉ Thanh Diễm dừng lại cước bộ, cũng chậm rãi quay đầu lại nhìn Huyền Khánh.

“ Nguyên lai người đã biết.”

Huyền Khánh đã biết thân thể hần, như vậy Huyền Liệt cũng.....

“ Người thành thật nói cho ta biết, người tiếp cận Liệt nhi rốt cuộc có mục gì?” Huyền Khánh lại hỏi.

“ Ta thương hần.” Kỉ Thanh Diễm trả lời, ít nhất giờ phút này hần là thật thật chính chính yêu Huyền Liệt.

“ Người nghĩ rằng ta sẽ tin tưởng sao?” Huyền Khánh hừ lạnh nói “Đỗ tướng quân đã nói cho ta biết, trước khi người tiếp cận Huyền Liệt từng điều tra quá chuyện của ta, nương người có phải đã nói cho người cái gì hay không?”

Nhắc tới mẫu thân, Kỉ Thanh Diễm rốt cuộc không thể che dấu trụ phần nộ trong lòng đối Huyền Khánh.

“ Nương nói cho ta biết, người là kẻ bội bạc.”

“ Nàng nói cho người như vậy?” Huyền Khánh bất khả tư nghị nói: “ Nàng mới là một nữ nhân tâm như rắn rết.”

“ Câm mồm!”

Kỉ Thanh Diễm không để cho người ta vũ nhục mẫu thân hần, hơn nữa ở trong lòng hần sớm nhận định Huyền Khánh là đại ác nhân tội ác tày trời.

Nhưng Huyền Khánh lại nói: “ Mẫu thân người còn nói cho người cái gì? Nói ta là cha người, phải không?”

“ Ta thật hy vọng người không phải cha ta.” Kỉ Thanh Diễm ôm nỗi hận nói: “ Không, người căn bản không phải cha ta, người chưa từng có dưỡng dục ta, ta đối với người chỉ có hận mà thôi.”

“ Cho nên người liền dụ dỗ Liệt nhi để báo thù ta?” Huyền Khánh cân nhắc rồi thử làm ra kết luận này.

“ Đúng vậy, ta là tính toán như vậy.” Kỉ Thanh Diễm thành thật thừa nhận, bởi vì hần thật sự rất sinh khí, vì làm cho Huyền Khánh thống khổ, hần thậm chí có thể nói dối. “ Bằng không người nghĩ rằng ta sẽ yêu thương Huyền Liệt sao?”

“ Người không thương Liệt nhi?” Huyền Khánh nghe vậy trong lòng mừng thầm.

“ Đúng vậy, ta tuyệt không thương hần, nếu không phải vì muốn trả thù người, ta căn bản sẽ không cùng hần ở một chỗ.”

Kỉ Thanh Diễm nói ra câu trái lương tâm, chính hần cũng không có cảm giác thống khoái gì, ngược lại cảm thấy thống khổ.

Lúc này biểu tình Huyền Khánh đột nhiên quỷ dị nhìn về phía sau hần nói:

“ Liệt nhi, người có thể đi ra.”

Huyền Liệt!

Hần vẫn đợi ở bên trong để nghe bọn họ nói chuyện sao?

Kỉ Thanh Diễm chỉ cảm thấy hô hấp cứng lại, hiện tại chỉ sợ là thời khắc tối thống khổ nhất cuộc đời của hần.

“ Huyền Liệt, người hãy nghe ta nói!”

Cho dù biết lời nói ra cũng vô pháp thu hồi, Kỉ Thanh Diễm vẫn cố gắng muốn giải thích.

Là ai nói cố gắng nhất định sẽ có hảo kết quả? Kỉ Thanh Diễm cố gắng muốn vặn hỏi đoạn cảm tình này, lại chỉ thấy Huyền Liệt lạnh lùng mà nhìn hần.

“ Không có gì để nói, vừa rồi ta đã nghe được đủ rõ ràng.” Huyền Liệt tự giấu cười nói! “ Nguyên lai người căn bản không thương ta, trước kia hết thảy đều chỉ là hư tình giả ý của người.”

“ Huyền Liệt, không phải!”

Kỉ Thanh Diễm không biết mình làm sao vậy, hần sao lại nói ra loại nói dối này, hiện tại hần chỉ cảm thấy hảo hời hận, hảo hời hận.

“ Là ta quá ngu ngốc mới có thể tin tưởng người, ta về sau sẽ không tái ngộ như vậy .” Huyền Liệt nói, sắc mặt khó coi.

“ Huyền Liệt.....”

“ Kỉ công tử, chúng ta về sau sẽ không tái kiến, chính người tự giải quyết cho tốt.” nói xong câu này không mang theo cảm tình gì, Huyền Liệt cơ hồ là tông cửa xông ra.

“ Huyền Liệt, vì cái gì không để cho ta cơ hội giải thích?”

Hắn không thể mất đi Huyền Liệt, nếu đã không có Huyền Liệt, hắn không biết chính mình sau này phải như thế nào.

Huyền Khánh thực vừa lòng kết quả như vậy, ít nhất lấy tình huống trước mắt mà nói, bọn họ sẽ không có khả năng lại phát sinh chuyện loạn luân, bởi vì hắn thực hiểu biết Huyền Liệt, biết Huyền Liệt sẽ vĩnh viễn cũng không tha thứ Kỉ Thanh Diễm.

“Mục đích trả thù của người đích xác đạt tới, nhưng về sau người cũng đừng nghĩ muốn tái đùa bốn cảm tình Liệt nhi!”

“ Ta không có đùa bốn cảm tình Huyền Liệt! Hiện tại ta so với bất luận kẻ nào đều yêu Huyền Liệt hơn: Đương nhiên, nam nhân giống như người, là vĩnh viễn cũng vô pháp hiểu ta!”

Bỏ lại những lời này sau, Kỉ Thanh Diễm cũng không quay đầu lại , xoay người đi rồi.

Hắn quyết định phải truy Huyền Liệt quay về, vô luận là dùng thủ đoạn gì, lúc này đây hắn nhất định phải truy về tình yêu thuộc về mình.

“ Huyền Liệt, chờ ta, người không thể cứ như vậy bỏ lại ta!” Kỉ Thanh Diễm đuổi theo phía sau hắn.

Huyền Liệt nghe vậy chỉ quay đầu lại lạnh lùng nói: “ Hừ! Chê cười, ta vì cái gì không thể đi? Chẳng lẽ ta rời đi còn cần người cho phép sao?”

“ Ta biết người thực sinh khí, ta xác thực ở một sự tình đã lừa gạt người, chính là –”

Kỉ Thanh Diễm vội vã muốn giải thích, nhưng hắn lại bị Huyền Liệt đánh gãy, bởi vì Huyền Liệt nhớ tới một sự kiện khác.

“ Người nói người còn sống có ba tháng cũng là gạt ta?”

“ Đúng vậy.” Kỉ Thanh Diễm bất đắc dĩ thừa nhận.

“ Hảo! Tóm lại chính là ta ngu ngốc.”

Huyền Liệt xoay người còn muốn chạy, Kỉ Thanh Diễm cũng không để cho hắn đi, vội vàng giữ chặt hắn.

“ Liệt, có một việc ta tuyệt đối không có lừa người, đó là ta yêu người, ta yêu người mà!”

Kỉ Thanh Diễm vội vàng nói ra khiến Huyền Liệt cười càng to:

“ Người yêu ta? Kỉ Thanh Diễm a Kỉ Thanh Diễm, những lời này thực một người cũng có thể nghĩ ra! Nếu những lời này người nói trước khi ta biết chân tướng , ta nhất định sẽ tin tưởng, thậm chí còn có thể cảm động vạn phần, chính là hiện tại, ta chỉ có thể đem nó là chê cười mà nghe thôi.”

“ Không! Liệt, người hãy hồi tưởng mỗi khắc chúng ta ở bên nhau, nếu ta không thương người, ta tuyệt đối sẽ không cho người ôm ta!”

Kỉ Thanh Diễm biết hiện tại nếu làm cho Huyền Liệt tin tưởng mình rất khó, nhưng hắn phải cố hết sức.

Huyền Liệt là người nam nhân duy nhất ôm hắn a!

Nhưng mà, những lời này của Kỉ Thanh Diễm đối với Huyền Liệt đang trong cơn phẫn nộ lại không được tác dụng gì.

“ Loại câu này người đã từng nói với bao người?”

“ Không có người khác, chỉ có người!”

Nghe xong Kỉ Thanh Diễm nói, Huyền Liệt lại một trận cười lạnh.

“ Người nghĩ rằng ta còn có thể tin tưởng người sao? Người dựa vào cái gì muốn ta tin tưởng?”

Kỉ Thanh Diễm tổn thương hấn rất sâu, rất sâu, Huyền Liệt không thể tha thứ y.

Kỉ Thanh Diễm thở dài nói: “ Thiên chi kiêu tử như người, vĩnh viễn cũng vô pháp hiểu tâm tình của ta. Ngay từ đầu, ta thật là oán hận người, ta sao có thể không hận người? Chúng ta chảy trong thân cùng một loại huyết thống, lại khác biệt nhau như thế, cho nên ta mới có thể tổn thương người, lên kế hoạch muốn trả thù.”

Huyền Liệt diện vô biểu tình nghe hấn sấm hối.

“ Chính là ta không nghĩ mình sẽ bị người hấp dẫn, cho nên càng lừa gạt người, lòng ta liền thống khổ, kỳ thật ta hấn nên sớm một chút đem chân tướng nói cho người, nhưng ta không đủ dũng khí.”

Nguyên nhân khiến Kỉ Thanh Diễm khiếp đảm như thế, đó là hấn sợ hãi Huyền Liệt sau khi biết chân tướng sẽ rời hấn đi.

“ Khi người chọn phương pháp trả thù này nên nghĩ tới hậu quả.” Huyền Liệt lạnh lùng thốt ra.

Hấn từng điên cuồng mê luyến Kỉ Thanh Diễm, vì Kỉ Thanh Diễm thậm chí có thể vứt bỏ hết thảy, chính là khi mộng tỉnh, hấn mới biết đến nguyên lai sự thật tàn khốc như thế.

“ Chúng ta chẳng lẽ không thể bắt đầu từ đầu sao?” Kỉ Thanh Diễm cầm lấy cánh tay hấn, năn nỉ nói.

Huyền Liệt lại đẩy tay ra.

“ Không còn kịp rồi.”

Bởi vì hấn cũng quá yêu Kỉ Thanh Diễm, cho nên càng không thể tha thứ.

“ Liệt, người từng đáp ứng ta, mặc kệ ta làm cái gì, người cũng không rời đi ta, người đã nói người sẽ tuân thủ lời hứa hẹn ấy!” Kỉ Thanh Diễm đã không có biện pháp có thể văn hồi Huyền Liệt, chỉ đành nói ra hứa hẹn năm xưa.

“ Ta xác thực nói như vậy.” bất quá hiện tại nhớ tới, sẽ chỉ làm Huyền Liệt sinh khí mà thôi, nguyên lai Kỉ Thanh Diễm luôn luôn tính kế hấn, ngay cả lời hứa hẹn cũng không buông tha. “ Thỉnh tha thứ ta, ta không có cách nào hết lòng tuân thủ hứa hẹn với người.”

Nói xong, Huyền Liệt xoay người đưa lưng về phía Kỉ Thanh Diễm. Trời biết phải dứt bỏ cảm tình đối với Kỉ Thanh Diễm, đối hấn mà nói có bao nhiêu khó khăn.

“ Liệt, ta không thể không có người a!” Kỉ Thanh Diễm nhìn lưng Huyền Liệt hô to.

“ Tái kiến, Thanh Diễm.”

Nói xong, Huyền Liệt nện nhanh bước mà đi, vô luận Kỉ Thanh Diễm gọi hấn thế nào, hấn đều không quay đầu lại.

Cho dù tái khó khăn như thế nào, hấn cũng nhất định phải hoàn toàn quên đi Kỉ Thanh Diễm, quên đi từng khắc tốt đẹp của hai bọn họ.

Kỉ Thanh Diễm nhìn thân ảnh Huyền Liệt càng lúc càng xa, tâm cũng giống bị ai vét sạch, trống rỗng.

Huyền Liệt đã thực sự rời đi hấn , không xong chính là, hấn đã vô pháp biến trở về Kỉ Thanh Diễm vô tâm vô ái trước kia.

Kỉ Thanh Diễm thay đổi.

Đỗ Kế Nghiêu tuyệt đối không nghĩ tới, mới vài ngày không thấy, Kỉ Thanh Diễm lại thay đổi nhiều thế.

Hấn buồn bực không vui, hấn thất hồn lạc phách, hấn.....

“ Ta không nghĩ tới người lại yêu Huyền Liệt đến thế.”

Đỗ Kế Nghiêu nghe nói Kỉ Thanh Diễm cùng Huyền Liệt quyết tuyệt, vì thế trong lòng hắn còn tính toán, muốn đến giải thích với Kỉ Thanh Diễm, thỉnh cầu Kỉ Thanh Diễm tha thứ, cũng hy vọng bọn họ có thể một lần nữa trở lại..

Chính là, có lẽ là hắn quá ngây thơ rồi đi!

“ Đỗ Kế Nghiêu, người tới làm cái gì?” Kỉ Thanh Diễm tuy rằng nhìn hắn, nhưng ánh mắt cũng trống rỗng.

“Ta hướng người giải thích.” Đỗ Kế Nghiêu nói: “ Lần trước là ta rất lỗ mãng, chính là bởi vì quá yêu người, cho nên mới làm Huyền Liệt bị thương, hại người khổ sở. Người có thể tha thứ ta không?”

“ Không sao cả.” Kỉ Thanh Diễm thản nhiên nói.

“ Diễm Thần, người cứ mắng ta đi.” như vậy trong lòng hắn mới thấy khá một chút.

Bởi vì nội tâm Kỉ Thanh Diễm giờ phút này đầy đau xót, hắn nên phụ trách một nửa trách nhiệm.

“ Ta vì cái gì phải mắng người?” Kỉ Thanh Diễm nói: “ Ta có thể hiểu tâm tình của người, ta hiểu rằng yêu một người có đôi khi sẽ cỡ nào thất thường, ta hoàn toàn có thể hiểu.”

“ Diễm Thần, người muốn khóc liền khóc đi!” thấy Kỉ Thanh Diễm như vậy, trong lòng Đỗ Kế Nghiêu càng khổ sở.

“ Khóc? Ta khóc không được a!” Kỉ Thanh Diễm nói: “ Kế Nghiêu, người không biết là nơi này rất im lặng sao?”

“ Ừ?”

“ Đúng rồi, chúng ta cử hành yến hội đi!” Kỉ Thanh Diễm thình lình nói.

“ Người rốt cuộc suy nghĩ cái gì a? Diễm Thần.” Đỗ Kế Nghiêu khó hiểu kêu to.

Hắn hoàn toàn không thể lý giải ý tưởng của Thanh Diễm, hắn không phải mới bởi vì mất đi Huyền Liệt mà khổ sở mất kiểm chế sao? Như thế nào lại đột nhiên muốn cử hành yến hội?

“ Ta muốn mỗi ngày bày ra yến hội náo nhiệt, đem toàn bộ chuyện không thoải mái đuổi đi.”

“ Diễm Thần, người có khỏe không?”

Kỉ Thanh Diễm như là khôi phục tinh thần một chút, nhưng trên thực tế thật sự là như vậy sao?

“ Ta tốt lắm, ta hảo thật sự.”

Nếu không làm cái gì đó, Kỉ Thanh Diễm nói không chừng sẽ bị bi thương vô tận kia cắn nuốt hết.

7. Chương 7

Huyền Liệt ly khai Kỉ Thanh Diễm, linh hồn cũng như đi theo tâm đã chết, hiện giờ hắn cùng cái xác không hồn không có gì khác biệt.

Huyền Khánh cùng Vĩnh Bình công chúa bởi vậy mà lo lắng không thôi, cứ như vậy, nhi tử của bọn họ sẽ vĩnh viễn không trở lại.

Cho nên bọn họ nghĩ tới một cái chủ ý, chính là..... Thịnh Tiết Minh Châu đến an ủi Huyền Liệt đang thất ý.

“ Liệt, ta đã sớm nói cho người, nam nhân Kỉ Thanh Diễm căn bản không thể tin tưởng.” đi vào Huyền phủ, Tiết Minh Châu liền nói như thế.

Nàng nguyên tưởng rằng duyên phận của mình cùng Huyền Liệt đã hết, không nghĩ tới ngay khi nàng phải buông tha, lại truyền đến tin tức tốt.

Bất quá, nàng đã sớm biết Huyền Liệt cùng Kỉ Thanh Diễm không có hảo kết quả.

Huyền Liệt không nói nửa câu, thậm chí ngay cả nhìn đều không có nhìn Tiết Minh Châu một cái, đối hẩn mà nói, Tiết Minh Châu ghé vào lỗ tai hẩn nói chuyện đại khái cùng con chim ma tước ồn ào không khác là mấy.

“Liệt, ta biết ngươi tâm tình không tốt.” thấy Huyền Liệt không nói lời nào, Tiết Minh Châu lơ đãng nói thẳng: “Không bằng chúng ta cùng đi ra ngoài dạo chơi giải sầu, ngươi nói được không?”

“Đừng phiền ta!” Huyền Liệt rốt cục nói chuyện, chỉ là tình huống lại cùng kỳ vọng của Tiết Minh Châu kém rất nhiều.

Xem ra dùng phương pháp bình thường căn bản không thể khiến Huyền Liệt chú ý tới nàng, Tiết Minh Châu đành phải xuất ra thủ đoạn phi thường.

“Ngươi muốn nghe tình hình gần đây của Kỉ Thanh Diễm không?”

“Ta không muốn nghe!” Huyền Liệt cơ hồ rống to.

Hẩn cùng Kỉ Thanh Diễm đã tách ra nửa tháng, Huyền Liệt cố gắng không cho chính mình nghĩ đến Kỉ Thanh Diễm.

Tiết Minh Châu lại vẫn nói: “Hẩn gần nhất thật quá khoái hoạt, mỗi ngày đều mời một đồng người đến Diễm cư mở yến hội, hàng đêm sinh ca, tất cả mọi người nói hoa phổ gần nhất trở nên nóng bỏng!”

Dụng ý mà Tiết Minh Châu nói những lời này chỉ có một, chính là làm cho Huyền Liệt hiểu được, Kỉ Thanh Diễm cho dù rời khỏi Huyền Liệt cũng sống rất khá.

Nàng chính là muốn Huyền Liệt hết hy vọng.

“Hừ! Còn nói cái gì không thể không có ta.”

Nghe xong Tiết Minh Châu nói, trong lòng Huyền Liệt đột nhiên cảm thấy rất không thoải mái; Tưởng tượng đến hành vi giờ phút này của Kỉ Thanh Diễm, khiến cho Huyền Liệt phi thường đau đớn, cho rằng hẩn không yêu mình nên mới có thể tiêu sái như thế.

“Liệt, hồi ức qua rồi thì một chút tác dụng cũng không có, ngươi hẩn là phải nắm chặt hiện tại.”

Mà hiện tại đó là nàng ngay tại bên người hẩn. Tiết Minh Châu dâng lên đôi môi mình, hôn trụ Huyền Liệt, cũng ở bên tai hẩn thấp giọng nói: “Kỉ Thanh Diễm làm được ta cũng làm được, đi, chúng ta vào trong phòng đi.”

Tiết Minh Châu chủ động đưa ra mời, Huyền Liệt nguyên bản nghĩ muốn cự tuyệt, nhưng ngay khi hẩn mở miệng lại cảm biến chủ ý.

“Tốt!” hẩn phải hoàn toàn quên đi quá khứ.

Nàng không nghĩ tới sự tình sẽ tiến triển thuận lợi đến vậy, chỉ cần cùng Huyền Liệt thượng giường, Huyền Liệt không thể không thú nàng.

Huyền Liệt đem Tiết Minh Châu ôm vào trong phòng mình, khẩn cấp đem nàng đặt ở trên giường, kịch liệt hôn môi nàng, chính là khi bọn hẩn sắp tiếp xúc thêm một bước nữa, Huyền Liệt lại dừng động tác.

“Liệt, vì cái gì?” Tiết Minh Châu khó hiểu hỏi.

Sự tình đều đã đến mức này, Huyền Liệt sao có thể nói đình liên đình, vậy nàng làm sao bây giờ?

“Không được, ta không có biện pháp ôm ngươi.” Huyền Liệt áy náy nói.

Cho dù trong lòng hẩn muốn quên đi Kỉ Thanh Diễm, chính là thân thể hẩn lại tới thành thực, thân thể hẩn khát vọng Kỉ Thanh Diễm, hơn nữa cũng chỉ một mình Kỉ Thanh Diễm.

Trừ bỏ Kỉ Thanh Diễm, hẩn không thể ôm những người khác.

Tiết Minh Châu cắn môi dưới nói: “ Ngươi còn muốn Kỉ Thanh Diễm sao?”

Huyền Liệt không nói gì, chỉ là biểu hiện của hắn đã đủ hiểu hết thấy , Tiết Minh Châu không khỏi nhăn tâm nói:

“ Kỉ Thanh Diễm căn bản không có đem ngươi để vào mắt!”

“ Ta biết.” diễm này không cần Tiết Minh Châu nhắc nhở, Huyền Liệt cũng tự hiểu được.

“ Vậy ngươi còn muốn cùng Kỉ Thanh Diễm nối lại tình xưa sao?” Tiết Minh Châu lo lắng hỏi, nếu thật sự là như vậy, vậy nàng liền thật sự không có cơ hội.

“ Không.” Huyền Liệt lắc đầu nói: “ Ta cùng Thanh Diễm đã không có khả năng cùng một chỗ.”

Vấn đề lớn nhất ở chỗ chính là Kỉ Thanh Diễm không thương hắn, mà hắn cũng vô pháp tha thứ Kỉ Thanh Diễm lừa gạt hắn.

“ Liệt, ta không để ý tâm ngươi nghĩ tới Kỉ Thanh Diễm, tối thích hợp với ngươi là ta, chúng ta thành thân đi! Ta sẽ làm hảo thê tử, giúp ngươi sinh con, ngươi nói được không?”

Mỹ mạo của Tiết Minh Châu bại bởi Kỉ Thanh Diễm, phân lượng ở trong lòng Huyền Liệt cũng bại bởi Kỉ Thanh Diễm, bất quá có thứ nàng thắng được Kỉ Thanh Diễm, đó nàng có thể giúp Huyền Liệt sinh con.

“ Minh Châu, chuyện này nàng đừng nói nữa.” Nếu hắn không có khả năng yêu Tiết Minh Châu, cần gì phải hại cả đời nàng.

“ Ta đã biết.”

Nhưng Tiết Minh Châu cũng không tính toán buông tha, trong lòng nàng nghĩ rằng nếu không có Kỉ Thanh Diễm thì tốt rồi.....

Rõ ràng thực náo nhiệt, mọi người cũng đều thật cao hứng, chính là Kỉ Thanh Diễm lại cảm thấy thực tịch tịch.

Khi hắn độc thoại nằm ở trên giường, cảm giác tịch tịch kia lại làm hắn cảm thấy thống khổ, bởi vậy Kỉ Thanh Diễm mới có thể nghĩ đến mỗi đêm đều tổ chức đại tiệc, nghĩ rằng như vậy sẽ giúp hắn thoát khỏi thống khổ.

Nhìn vũ nương khiêu vũ trước mắt, Kỉ Thanh Diễm uống từng ngụm từng ngụm rượu, cảm thấy thanh âm huyền ảo cách hắn rất xa.

“ Diễm Thần, ngươi uống say.” Đổ Kế Nghiêu nói.

Nhìn Kỉ Thanh Diễm phóng túng chính mình như thế, hắn thật sự cảm thấy thực đau lòng, rốt cuộc phải làm như thế nào mới khiến Thanh Diễm hồi phục?

“ Nói vậy, ta mới không có say.”

Kỉ Thanh Diễm trợn trắng mắt, cũng không quan tâm Đổ Kế Nghiêu khuyên can, lại uống thêm chén rượu.

Nếu có thể say cũng tốt, bởi như vậy hắn sẽ không miên man suy nghĩ.

“ Không được! Tái uống nữa sẽ khiến thân thể ngươi hư nhược, ta đỡ ngươi trở về phòng!”

Nói xong, Đổ Kế Nghiêu thay Kỉ Thanh Diễm tuyên bố buổi tiệc chấm dứt, sau đó giúp đỡ hắn trở về phòng.

“ Uy! Ta còn muốn ngoạn.....” Kỉ Thanh Diễm nói còn chưa nói xong đã bị đưa vào trong phòng.

Thanh âm đàn sáo đình chỉ, thanh âm huyền ảo cũng đình chỉ, khiến Kỉ Thanh Diễm nhất thời không thể thừa nhận phân yên tĩnh kia.

“ Ngươi hảo hảo nghỉ ngơi đi!” Đổ Kế Nghiêu nói rồi xoay người rời đi.

Chỉ là khi Đổ Kế Nghiêu đưa lưng về phía hắn thì Kỉ Thanh Diễm lại nói: “ Uy! Đổ Kế Nghiêu, ngươi muốn ôm ta không?”

“ Ách?” Đỗ Kế Nghiêu nghe vậy phi thường giật mình, hắt hít sâu một hơi nói: “ Người đừng nói giỡn.”

“ Ta không phải nói giỡn.” Kỉ Thanh Diễm chỉ không muốn ở một mình, cho nên mặc kệ giờ phút này ở trước mắt hần là ai, hần đều nói như vậy.

“ Nếu người không phải nói giỡn, vậy là người ở cam chịu, nếu ta hiện tại ôm người, chỉ biết càng thêm không thể tự kiềm chế, nhưng ta càng muốn có được tâm người.” Đỗ Kế Nghiêu nói.

“ Chỉ là ta đã không còn tâm.”

“ Người thật sự yêu Huyền Liệt đến loại tình trạng này sao?”

Đỗ Kế Nghiêu thực hâm mộ Huyền Liệt, nếu Kỉ Thanh Diễm thương hần như vậy, hần nhất định là nam nhân tối hạnh phúc trên đời.

“ Thời gian sẽ chữa khỏi hết thấy, người hảo hảo nghỉ ngơi đi!” thời gian có thể trị khỏi hết thấy, cũng có thể thay đổi hết thấy, Đỗ Kế Nghiêu nghĩ trong lòng, nếu hần vẫn ở cùng Kỉ Thanh Diễm, một ngày nào đó Thanh Diễm nhất định sẽ yêu hần.

Hần chỉ cần cho Kỉ Thanh Diễm một ít thời gian là được.

Nghĩ như vậy, Đỗ Kế Nghiêu xoay người đi ra ngoài, mà Kỉ Thanh Diễm lại quay về trên giường nằm, trong lòng nghĩ, thời gian thật sự có thể làm cho hần quên Huyền Liệt sao?

Huyền Liệt phi thường oán hận bản thân.

Biết rõ Kỉ Thanh Diễm đang đùa hần, biết rõ hần cùng Kỉ Thanh Diễm căn bản không có kết quả, hần lại vẫn nhịn không được muốn gặp Kỉ Thanh Diễm, bởi vậy đành phải vụng trộm tới gặp Kỉ Thanh Diễm.

“ Huyền công tử, Diễm Thần đã muốn đi nghỉ ngơi.” người gác cổng Diễm cư nhìn thấy Huyền Liệt thì giật mình, hần không biết Huyền Liệt cùng Kỉ Thanh Diễm đã xảy ra chuyện gì, chỉ biết là Huyền Liệt đã lâu không có tới Diễm cư.

“ Ta chỉ nhìn hần rồi đi, hần là không quan hệ đi?” Huyền Liệt nói.

“ Đây.....”

“ Ta cam đoan sẽ không đánh thức hần.” nói xong, Huyền Liệt cũng không trông nom người gác cổng có đồng ý hay không, thẳng hướng phòng Kỉ Thanh Diễm đi đến.

Có lẽ là tối nay đã uống rất nhiều rượu, Kỉ Thanh Diễm ngủ say, hơn nữa khi ngủ hần lại giơ lên khoe miệng, tựa hồ đang có mộng đẹp!

“ Người nằm mộng gì thế? Mơ thấy ai?” Huyền Liệt nhìn Kỉ Thanh Diễm, thấp giọng hỏi.

Huyền Liệt ghen tị người trong mộng của Kỉ Thanh Diễm, bởi vì hần có thể làm cho Thanh Diễm lộ ra biểu tình động lòng người như thế.

Rốt cuộc là ai?

“ Đáng giận! Ta thống khổ như vậy, người lại hàng đêm sên ca, người rốt cuộc phải tra tấn ta tới khi nào?”

Huyền Liệt quên chính mình chỉ muốn đến xem Kỉ Thanh Diễm một cái thôi, nhưng lại kích động chạm vào Kỉ Thanh Diễm đang ngủ say, thẳng đến.....

Kỉ Thanh Diễm mơ thấy Huyền Liệt.

Hần mơ thấy Huyền Liệt trở lại bên người hần, cũng tha thứ hần, sau đó bọn họ thề vĩnh viễn không xa rời nhau. Chính là.....

Một trận thiên diêu chấn sử, Kỉ Thanh Diễm bừng tỉnh, sau đó hần nhìn thấy Huyền Liệt ở trước mặt hần, không phải mộng, Huyền Liệt xác xác thực thực ở hần trước mặt, lấy một đôi mắt phần nộ trừng hần.

“ Huyền Liệt?”

Huyền Liệt không nói một câu, cúi đầu hôn trụ hần thần, giáo Kỉ Thanh Diễm kinh ngạc đặc không biết nên như thế nào phản ứng.

Huyền Liệt tha thứ hần sao?

“ Liệt.....”

“ Cái gì cũng đừng nói.”

Huyền Liệt ngăn chặn miệng Kỉ Thanh Diễm, hần hiện tại không muốn nói chuyện, thăm nghĩ cùng Kỉ Thanh Diễm vào vòng hủy diệt.

Hần vội vàng cởi quần áo hai người, khi Kỉ Thanh Diễm hoàn toàn không chuẩn bị thì tiến vào thân thể hần.

“ A –” Kỉ Thanh Diễm nhin không được kêu ra tiếng, hần nắm chặt sàn đan, thừa nhận Huyền Liệt.

Vô luận Huyền Liệt làm nhục hần thế nào cũng đều không sao, chỉ cần phần nộ của Huyền Liệt có thể giải trừ.

Huyền Liệt thỏa mãn sau liền rời đi thân thể Kỉ Thanh Diễm, cũng đưa lưng về phía hần nói: “ Ta sẽ trả tiền ngươi.”

“ Cái gì!?” Kỉ Thanh Diễm quả thực không thể tin được, Huyền Liệt đem hần trở thành cái gì?

Huyền Liệt lấy ngữ khí không mang theo một tia cảm tình, nói: “Namnhân đến hoa phố cầu khoái hoạt không phải đều phải trả tiền sao? Yên tâm, ngươi làm ta thực vừa lòng, ta sẽ không ăn quýt. Giá tùy ngươi khai.”

“ Ngươi nhục nhã ta thế nào cũng đều không có quan hệ, chính là vì sao phải đem quan hệ chúng ta nói đến mức không chịu nổi như thế?” Kỉ Thanh Diễm chỉ cảm thấy thất vọng đau khổ. “ Huyền Liệt, ngươi hãy nghe cho kỹ, ta khai giá, chỉ sợ ngươi trả không dậy nổi.”

“ Chỉ cần ngươi nói cho ra khỏi miệng, ta liền trả được.” Huyền Liệt nói.

Kỉ Thanh Diễm nhìn về phía Huyền Liệt “Ta không cần vàng bạc tài bảo gì, ta muốn chính là tâm ngươi.”

“ Tâm đã sớm là của ngươi.” Huyền Liệt quay đầu lại nhìn Kỉ Thanh Diễm, nói.

“ Liệt.....” Kỉ Thanh Diễm không nghĩ tới Huyền Liệt sẽ trả lời như vậy, ánh mắt không khỏi dần dần thư hoãn.

Nhưng Huyền Liệt lại nói: “ Tâm đã sớm là của ngươi, chính là ngươi lại đem tâm của ta đá đi, cho nên ta đã vô tâm.”

“ Ngươi đã hận ta như vậy, vì cái gì còn muốn tới tìm ta?” Kỉ Thanh Diễm thương tâm hỏi.

“ Đúng vậy! Vì cái gì?” Huyền Liệt thân thủ vuốt ve hai má trơn nhẵn của Kỉ Thanh Diễm “Ta thừa nhận chỉ cần ta sống một ngày liền quên không được ngươi, bất quá ta sẽ bắt mình tự kết thúc.”

“ Ngươi phải làm như thế nào?” không biết vì cái gì, Kỉ Thanh Diễm đột nhiên có một loại dự cảm xấu.

“ Ta sẽ đến một nơi rất xa.” nói ra những lời này sau, Huyền Liệt yên lặng mặc quần áo, sau đó xoay người rời đi.

Huyền Liệt sẽ tới một nơi rất xa? Hay là hần muốn rời đi Lạc Dương? Như vậy hần muốn đi đâu?

“ Cái gì!? Ngươi nói lại lần nữa xem.” thanh âm của Vĩnh Bình công chúa bén nhọn vang dội, kỳ thật cũng không có thể trách nàng thất thổ, đơn giản là nhi tử bảo bối của nàng đột nhiên nói ra chuyện khiến nàng khiếp sợ.

“Đột Quyết quấy nhiễu biên cảnh, hoàng thượng phái quân đội đến biên cảnh, ta cũng sẽ đi theo, thử năng lực bản thân.”

Khi Huyền Liệt biết chuyện này, liền quyết định làm như vậy.

“Không được! Ta không chuẩn cho ngươi đi.” Vĩnh Bình công chúa kêu lên.

Huyền Liệt là nhi tử bảo bối mà nàng hoài thai mười tháng, cũng là hương khói duy nhất trong nhà bọn họ, nàng sao có thể để cho nó đi mạo hiểm, đó là chiến trường nha! Nếu có cái vạn nhất thì làm sao bây giờ?

“Ta đã quyết định, mặc kệ các ngươi nói cái gì, ta đều nhất định phải đi.”

Thấy mình không thể khuyên nhi tử đánh mất ý niệm trong đầu, Vĩnh Bình công chúa ngược lại hướng trượng phu cầu cứu.

“Khanh, ngươi cũng hỗ trợ khuyên nhủ Liệt nhi a!”

Nhưng Huyền Khánh lại nói: “Ta vì sao phải khuyên hần? Nam tử hán đại trượng phu, vốn là nên tự mình thành lập công danh, hơn nữa ta tin tưởng, lấy năng lực Liệt nhi, nhất định có thể chiến thắng trở về.”

“Sao ngay cả ngươi cũng nói loại nói này? Tóm lại ta không chuẩn Liệt nhi đi, ta muốn đi cùng hoàng thượng nói, bắt hần hạ thánh chỉ không cho Liệt nhi ra chiến trường.” Vĩnh Bình công chúa dậm chân nói.

Huyền Liệt nghe vậy nhíu mày. “Nương, ngươi muốn cho ta hở thẹn sao? Ta không muốn cùng đại bộ phận hoàng thân giống nhau, chỉ biết tránh ở dưới cánh chim che chở của phụ mẫu, thỉnh nương thành toàn hy vọng của ta.”

“Chính là.....” Vĩnh Bình công chúa đau lòng chon hi tử của mình “Ngươi đột nhiên muốn thượng chiến trường, sẽ không phải vì Kỉ Thanh Diễm kia chứ?”

“Không liên quan tới hần!” nhắc tới Kỉ Thanh Diễm, Huyền Liệt tức thay đổi sắc mặt.

Huyền Liệt phản ứng rất rõ ràng, khiến trong lòng Vĩnh Bình công chúa càng hoài nghi, hơn nữa trong lòng nàng cũng có 1 ý tưởng khác.

Tóm lại, vô luận như thế nào, nàng nhất định phải làm cho Huyền Liệt đánh mất ý niệm thượng chiến trường trong đầu.

Vĩnh Bình công chúa đến hoa phố gặp Kỉ Thanh Diễm, Kỉ Thanh Diễm không biết ý đồ đến đây của nàng, bất quá vẫn ra gặp nàng.

“Vĩnh Bình công chúa cao cao tại thượng thế nhưng lại tìm đến ta, thật sự làm cho ta thụ sủng nhược kinh a!” Kỉ Thanh Diễm trào phúng nói.

Vĩnh Bình công chúa làm bộ nghe không hiểu Kỉ Thanh Diễm trào phúng, một bộ cao ngạo như cũ là.

“Kỉ Thanh Diễm, ngươi có biết Liệt nhi muốn lên chiến trường không?”

“Cái gì?”

Kỉ Thanh Diễm nghe vậy phi thường giật mình, hần hồi tưởng tới lời ngày đó Huyền Liệt nói trước khi rời đi. Huyền Liệt nói muốn đi nơi phương xa, nguyên lai nơi đó là biên cảnh.

Chỉ vì trốn tránh hần, cho nên Huyền Liệt muốn đến biên cảnh sao?

“Ngươi không biết? Chuyện này không phải ngươi giật giây hần sao?”

Vĩnh Bình công chúa đã sớm nhận định Kỉ Thanh Diễm là người xấu cướp đi nhi tử bảo bối của nàng, tựa như mẫu thân hần Kỉ Thập Nương cướp trượng phu của nàng.

“Ta vì cái gì phải giật giây hần? Huyền Liệt đến biên cảnh thì ta được lợi gì đâu?” Kỉ Thanh Diễm nhún nhún vai hỏi lại.

Vĩnh Bình công chúa ngẫm lại cũng thấy được có đạo lý, bởi vậy nàng lại đối Kỉ Thanh Diễm nói: “ Một khi đã như vậy, người hẳn là có thể khuyên hẳn đánh mấy ý nghĩ ngu xuẩn này trong đầu chứ?”

Vĩnh Bình công chúa một lòng nghĩ đến Kỉ Thanh Diễm nhất định sẽ đáp ứng, ai ngờ Kỉ Thanh Diễm lại một bộ không liên quan mình.

“ Ta vì sao phải khuyên hẳn? Ta lấy cái gì mà khuyên hẳn? Hơn nữa, hẳn sẽ nghe ta sao?”

“ Kỉ Thanh Diễm, người cũng đừng không biết phân biệt.” Vĩnh Bình công chúa cho tới bây giờ không hưởng qua tư vị bị người cự tuyệt, nàng không vui kêu lên: “ Bản công chúa mệnh lệnh, người có nghe chăng?”

“ Mệnh lệnh?” Kỉ Thanh Diễm dương cao mi.

“ Được rồi! Không phải mệnh lệnh.” Vĩnh Bình công chúa cắn răng nói, dù sao cũng là mình cầu hẳn, đáng vẻ bề vế cũng không được ích gì. “ Đúng là thỉnh cầu, ta thỉnh cầu người đi khuyên Liệt nhi.”

“ Ta cự tuyệt.” Kỉ Thanh Diễm không chút do dự trả lời.

“ Kỉ Thanh Diễm, người –”

Không đợi Vĩnh Bình công chúa khai mắng, Kỉ Thanh Diễm liền đánh gãy lời của nàng:

“ Nếu là ra lệnh cho ta thì có liếc ta cũng không thèm, nếu là thỉnh cầu ta thì ta cự tuyệt; Nếu muốn hỏi lý do, như vậy đáp án chỉ có một, chính là chỉ cần là Vĩnh Bình công chúa thỉnh cầu, ta một mực cự tuyệt.”

Vĩnh Bình công chúa nguyên muốn giận dữ, nhưng tưởng tượng đến chỉ có Kỉ Thanh Diễm mới có thể khiến Huyền Liệt đánh mất ý niệm thượng chiến trường trong đầu, nàng đành phải nén giận nói:

“ Van cầu người, mong người hiểu cho cảm giác của người làm mẫu thân.”

“ Người còn muốn ta hiểu cảm giác của người làm mẫu thân sao?” Kỉ Thanh Diễm đột nhiên hỏi.

“ Ý người là gì?” Vĩnh Bình công chúa dừng một chút, nói: “ Là mẫu thân người đoạt trượng phu của ta, ta mới là kẻ bị hại a!”

“ Phải không?” Kỉ Thanh Diễm cười lạnh nói: “ Mẫu thân ta đã đem tất cả mọi chuyện đều nói cho ta biết, là người như thế nào hãm hại nàng ; Huyền Khánh cố nhiên đáng giận, chính là người cũng thoát không được quan hệ.”

“ Người đừng mong vu tội cho ta!” sắc mặt Vĩnh Bình công chúa càng lúc càng tái nhợt “Ta sai lầm rồi, ta thực không nên tới tìm người, không nghĩ tới người cũng như mẫu thân người, tâm như rắn sắt.”

“ Ta muốn người thu hồi những lời này!” Kỉ Thanh Diễm phẫn nộ bắt lấy bả vai của nàng, nói.

“ Người.....”

Nhìn ánh mắt Kỉ Thanh Diễm phẫn nộ, Vĩnh Bình công chúa nghĩ đến bản thân cũng từng bị đôi mắt như thế nhìn chằm chằm, đó là.....

“ A! Kỉ Thập Nương, người đừng trách ta, hết thấy đều phải trách người, ai kêu người tranh trượng phu với ta, ta chỉ vu hãm rằng người độc chết ta, hơn nữa chỉ giết giết trượng phu đuổi người đi.”

Vĩnh Bình công chúa thét lớn như kẻ thần kinh, giống như Kỉ Thập Nương đang ở trước mắt nàng.

Nàng sao lại sợ hãi như vậy? Chẳng lẽ nàng còn làm chuyện gì khác sao? Kỉ Thanh Diễm muốn biết chân tướng, vì thế liền làm bộ thành chính mẫu thân mình, lấy ánh mắt oán hận trừng Vĩnh Bình công chúa.

“ Nàng làm hại ta hảo thâm, làm hại ta cùng đứa nhỏ của ta trôi giạt khắp nơi, thiếu chút nữa chết ở đầu đường; Nàng lại đã có được hết thấy, vì sao không dung ta? Vì sao còn muốn đối ta đuổi tận giết tuyệt?”

“ Bởi vì ta sợ hãi..... Sợ người biết chân tướng, sợ tướng công biết sự thật, bởi vì..... Liệt nhi không phải thân sinh nhi tử của tướng công.” Vĩnh Bình công chúa sợ hãi quỷ hồn của Kỉ Thập Nương về trả thù, vì thế có điểm thần trí không rõ đem chân tướng nói ra.

Đương khi đó, Vĩnh Bình công chúa không thể tha thứ cho vị hôn phu phản bội, vì thế liền nhận có tư thông với Huyền Khánh.

“ Cái gì!?”

Nghe một bí mật lớn như thế, cảm giác của Kỉ Thanh Diễm thật sự là phức tạp cực kỳ. Cùng lúc biết hắc cùng Huyền Liệt không phải thân huynh đệ, kể từ đó, cảm giác tội ác cũng được giảm đi ; Nhưng về phương diện khác, nếu Huyền Liệt biết rõ chân tướng, phụ thân mà y gọi mười mấy năm lại không phải thân sinh phụ thân, trong lòng y hẳn sẽ đau đớn.

Chuyện này phải gạt Huyền Liệt, bắt quá, chuyện khác thì Kỉ Thanh Diễm phải hỏi rõ ràng: “Thân sinh phụ thân của Huyền Liệt đến tột cùng là ai?”

“ Hắc là..... A!”

Vĩnh Bình công chúa còn chưa nói ra đáp án, đã quá độ sợ hãi mà ngất đi.

“ Uy!” thiếu chút nữa hắc là có thể hỏi ra thân sinh phụ thân của Huyền Liệt là ai.

Chính là, dù biết chân tướng lại như thế nào? Hắc có thể nói cho Huyền Liệt sao?

8. Chương 8

Dù nói vĩnh viễn không cùng Kỉ Thanh Diễm gặp mặt, chính là Huyền Liệt vẫn là bước vào Diễm cư.

“ Nương ta đâu?”

“ Ở trong phòng.” Kỉ Thanh Diễm nói.

Vĩnh Bình công chúa ở Diễm cư của hắc té xỉu, Kỉ Thanh Diễm đành phải thông tri Huyền Liệt đến đón người.

Bất quá bọn họ cũng đều biết đây chỉ là lấy cớ, kỳ thật là Kỉ Thanh Diễm muốn gặp Huyền Liệt, mới có thể tìm hắc đến, nếu không tùy tiện kêu gia nhân Huyền phủ tới đón nàng ta là có thể.

Huyền Liệt nhìn hắc, mở miệng hỏi: “ Người đối ta nương làm cái gì? Nàng vì sao lại té xỉu?”

“ Người nghĩ rằng ta sẽ làm cái gì? Đánh nàng sao?” Kỉ Thanh Diễm đùa cợt lên khoe miệng.

“ Kỉ Thanh Diễm!”

Vì cái gì Kỉ Thanh Diễm nói chuyện luôn thích mang theo ý đùa, làm cho Huyền Liệt không biết hắc rốt cuộc khi nào mới là nói thật sự.

“ Có lẽ là nàng lần đầu tiên đến hoa phố, cho nên mới kinh hãi quá độ mà té xỉu đi!”

“ Người chẳng lẽ không nghiêm túc được chút sao?” Huyền Liệt tức giận nói.

“ Lúc ta nghiêm túc, người căn bản không tin ta nghiêm túc.” Kỉ Thanh Diễm nói.

Huyền Liệt nghĩ rằng hắc thật sẽ thương hại đến Vĩnh Bình công chúa sao? Cho dù hắc hận nàng, chính là thế nào hắc cũng không thương tổn mẫu thân Huyền Liệt a!

“ Ta không thèm nghe người nói nữa.”

Nói xong, Huyền Liệt muốn đi vào phòng gian, Kỉ Thanh Diễm lại đột nhiên gọi lại hắc:

“ Chậm đã, Huyền Liệt, ta nghe nói người phải đi theo đại quân xuất chinh, đây là thật vậy chăng?”

Huyền Liệt dừng cước bộ.

“ Là thật, hoàng thượng muốn tìm một giám quân có thể tín nhiệm, cho nên ta tự động xin đi giết giặc.”

“ Cho dù làm giám quân, vẫn có thể trở thành mục tiêu của địch nhân, người sẽ không đi chịu chết đi?” Kỉ Thanh Diễm dấu không được lo lắng trong giọng nói.

Huyền Liệt không kiên nhẫn nói: “ Cái này không liên quan người.”

“ Sao không liên quan chuyện ta? Nếu người là vì trốn tránh ta mà lên chiến trường, ta đây.....”

“ Người sẽ không phải muốn khuyên ta đừng đi đấy chứ?” Huyền Liệt quay đầu lại nhìn Kỉ Thanh Diễm, hỏi.

“ Người sẽ bởi vì ta khuyên mà không đi sao?” Kỉ Thanh Diễm hỏi lại.

“ Sẽ không.” Huyền Liệt không chút nghĩ ngợi nói.

Kỉ Thanh Diễm biết bản thân không nên cảm thấy thất vọng, nghĩ cũng biết Huyền Liệt hận hấn đều không còn kịp sao có thể vì hấn lưu lại.

Chính là Huyền Liệt muốn đi không phải trấn bên cạnh, mà là biên cảnh cách hấn xa vạn dặm a!

“ Ta sẽ không chúc người thuận buồm xuôi gió.” Kỉ Thanh Diễm nói.

“ Ta cũng không cần chúc phúc của người.”

Bỏ lại những lời này, Huyền Liệt lập tức đi vào phòng tìm Vĩnh Bình công chúa, lúc sau hấn liền cùng Vĩnh Bình công chúa rời đi, thậm chí ngay cả nhìn cũng không nhìn Kỉ Thanh Diễm một cái, bởi vì cho dù là Kỉ Thanh Diễm cũng vô pháp thay đổi quyết định của hấn.

“ Diễm Thần, ta là hướng người chào từ biệt.” Đỗ Kế Nghiêu nói.

Đột quyết đến phạm, hấn thân là đại tướng quân, đương nhiên phải tới biên cảnh.

“ Phải không? Ngay cả người cũng muốn ly khai.” trong giọng nói Kỉ Thanh Diễm tràn đầy không tha.

Đỗ Kế Nghiêu đương nhiên sẽ không tự mình đa tình nghĩ đến Kỉ Thanh Diễm là bởi vì hấn phải rời khỏi mà không tha, hấn nghe nói Huyền Liệt cũng muốn đến biên cảnh, Kỉ Thanh Diễm không tha nhất định là vì Huyền Liệt đi!

“ Cái này thật không giống người.” Đỗ Kế Nghiêu nhin không được nói.

“ Thế nào mới tính giống ta?” Kỉ Thanh Diễm hỏi.

“Diễm Thần mà ta biết là kẻ lãnh ngạo, chỉ cần là người muốn, mặc kệ có bao nhiêu khó khăn đều nhất định phải đoạt đến, dũng khí của người đi nơi nào rồi? Biết không? Bộ dáng người hiện tại vì tình khổ thật sự là khó coi.” Đỗ Kế Nghiêu không lưu tình chút nào nói.

Hấn đã chịu đủ bộ dáng Kỉ Thanh Diễm giống như cái xác không hồn này rồi.

“ Ta biết.” Kỉ Thanh Diễm chán nản nói.

“Nếu người không thể không có Huyền Liệt, thì phải đi truy hấn nha!” Đỗ Kế Nghiêu thốt ra. “ Cho dù đã bị nhiều khuất nhục đều không sao cả, dù sao tối quan trọng là hiện tại.”

“ Truy hấn?” lời Đỗ Kế Nghiêu ở trong đầu Kỉ Thanh Diễm quanh quẩn. Đích xác, mặc kệ như thế nào cũng hơn tình cảnh hiện tại, vì thế hấn có quyết định trong lòng. “ Kế Nghiêu, ta có chuyện muốn kính nhờ người.”

Đỗ Kế Nghiêu nghe vậy gơ lên mi. Kỉ Thanh Diễm sẽ có chuyện gì phải kính nhờ hấn? Điều này làm cho Đỗ Kế Nghiêu tò mò.

“ Chuyện gì?”

“ Kỳ thật cũng không phải chuyện khó khăn, đối với người mà nói chỉ là nhắc tay chi phiền mà thôi.” Kỉ Thanh Diễm lộ ra tươi cười tự tin mà hấn vốn có.

Lúc này mới giống Kỉ Thanh Diễm mà hấn biết, hiện tại Đỗ Kế Nghiêu rốt cục hiểu rằng bản thân muốn gì , hấn không có được tâm hoặc thân thể của Kỉ Thanh Diễm đều không sao cả, hấn chỉ cần Kỉ Thanh Diễm khoái hoạt, chuyện đơn giản như vậy, vì cái gì hấn giờ mới hiểu chứ?

“ Rốt cuộc là chuyện gì?”

“ Giúp ta tìm về tình yêu của ta.” Kỉ Thanh Diễm nói.

Hắn tình nguyện buông tha cho hết thấy, chỉ cầu Huyền Liệt có thể trở lại bên người hắn.

Dại quân đã xuất phát một ngày.

Hạ trại sau, Đỗ Kế Nghiêu thỉnh Huyền Liệt đến doanh trướng hắn, nhưng chờ Huyền Liệt vừa đến, hắn lại sai người đem Huyền Liệt trói chặt.

“ Đỗ Kế Nghiêu, ngươi làm cái gì vậy? Hay là ngươi muốn quan báo tư thù?” Huyền Liệt khó hiểu nói, hơn nữa cường điệu: “Chuyện ta cùng Thanh Diễm đã qua đi, giờ phút này ta chỉ muốn đền đáp triều đình!”

“ Ngươi nói như vậy ta sẽ thực hao tổn tâm trí.” Đỗ Kế Nghiêu nói.

“ Có ý tứ gì?” nói thực ra, Huyền Liệt thật sự đoán không ra Đỗ Kế Nghiêu dụng tâm là vì sao.

“ Ngươi giải thích cho Tiểu Hầu gia nghe đi!” Đỗ Kế Nghiêu quay đầu đối người bên cạnh nói.

Namnhân đứng ở bên cạnh Đỗ Kế Nghiêu, thân khôi giáp, trên đầu còn đội mũ giáp che khuất khuôn mặt, nói: “ Ta muốn trói ngươi đi, Huyền Liệt.”

“ Ngươi.....” Huyền Liệt kinh ngạc đến nói không nên lời, chỉ là nghe được thanh âm kia đã làm cho tâm Huyền Liệt nổi lên từng trận cuồng phong.

Là Kỉ Thanh Diễm! Namnhân không nên xuất hiện trong này nhất.

Kỉ Thanh Diễm lấy ra mũ giáp, lộ ra khuôn mặt tinh xảo tuyệt mỹ của hắn, khóe miệng còn ẩn ý cười.

“ Từ giờ trở đi, ngươi phải nghe ta.” Kỉ Thanh Diễm đến gần hắn nói.

Đây là chuyện mà Kỉ Thanh Diễm kính nhờ Đỗ Kế Nghiêu, hắn bắt Đỗ Kế Nghiêu đem mình an bài vào quân đội, sau đó giúp hắn trói đi Huyền Liệt.

“ Các ngươi đang làm cái quỷ gì?” Huyền Liệt rống to.

Kỉ Thanh Diễm một người hồ nháo còn chưa tính, sao ngay cả Đỗ Kế Nghiêu cũng theo hắn cùng hồ nháo chứ?

“ Tiểu Hầu gia, ngươi liền ngoan ngoãn cùng Diễm Thần đi thôi! Đền đáp quốc gia lúc nào cũng đều có thể, nhưng tình yêu là khả ngộ bất cầu, ta tin tưởng về sau ngươi nhất định sẽ cảm tạ ta.”

“ Ta sẽ cảm tạ ngươi mới là lạ!” Huyền Liệt tức giận nói: “ Các ngươi mau thả ta!”

Kỉ Thanh Diễm làm bộ không có nghe thấy Huyền Liệt nói, hắn quay đầu hỏi xã Đỗ Kế Nghiêu: “ Xe ngựa chuẩn bị tốt chưa?”

“ Ân.” Đỗ Kế Nghiêu trả lời.

“ Cảm ơn ngươi, Kế Nghiêu.” Kỉ Thanh Diễm từ đáy lòng cảm kích hắn.

“ Nếu thật sự phải cảm tạ ta, liền cho ta một cái ôm đi!” hiện giờ, Đỗ Kế Nghiêu hy vọng chính là cái ôm hữu hảo.

“ Cái này đâu có vấn đề.” Kỉ Thanh Diễm nói xong liền tiến lên ôm lấy Đỗ Kế Nghiêu.

Ở trong mắt Huyền Liệt thì Kỉ Thanh Diễm cùng Đỗ Kế Nghiêu lúc này ôm thật đúng là chương mắt.

“ Các ngươi muốn ôm tới khi nào?”

Chẳng phải nói tình yêu của hắn đối Kỉ Thanh Diễm đã tiêu thất sao? Huyền Liệt lại mãnh liệt đổ kị, cơ hồ muốn đốt Đỗ Kế Nghiêu thành tro tẫn.

“ Ôm một chút cũng sẽ không mất khối thịt.” Đỗ Kế Nghiêu xấu xa nói, ngược lại cố ý ôm chặt lấy Kỉ Thanh Diễm.

Có lẽ, lần này sẽ là lần cuối cùng bọn hăn ôm nhau.

Xe ngựa đã đi được một đoạn dài, từ khi lên xe ngựa sau, Kỉ Thanh Diễm cùng Huyền Liệt vốn không có nói qua nửa câu, không khí trầm mặc giống như muốn khiến cho người hít thở không thông, cuối cùng là Huyền Liệt mở miệng trước:

“Hiện tại người có thể giúp ta mở trời chứ?”

“Không được, trừ phi người đáp ứng ta tuyệt không đào tẩu.” Kỉ Thanh Diễm nói.

“Hảo, ta đáp ứng người.” Huyền Liệt gật đầu hứa hẹn. Ngay từ đầu hăn đích xác thực sinh khí, chính là hiện tại hăn chỉ muốn biết, Kỉ Thanh Diễm rốt cuộc muốn làm cái gì.

Được Huyền Liệt cam đoan, Kỉ Thanh Diễm mở trời cho Huyền Liệt; Mà ngay tại lúc này, xe ngựa đột nhiên xóc nảy, làm cho Kỉ Thanh Diễm một cái vô ý té vào trong ngực Huyền Liệt

“A! Thật có lỗi.”

Kỉ Thanh Diễm nói xong định đứng dậy, nhưng Huyền Liệt lại ngăn trở hăn, kéo hăn trở lại lòng mình.

“Ta đã hạ quyết tâm thật lớn rằng phải rời khỏi người, người biết không? Chỉ là, nhìn một cái đi, người đã làm gì ta vậy? Người lại dễ dàng như thế đập nát quyết tâm của ta.”

“Thực xin lỗi.” Kỉ Thanh Diễm vui đầu vào trong ngực hăn.

“Người chỉ có những lời này sao?” Huyền Liệt thở dài “Kế tiếp người có tính toán gì không?”

“Tính toán?” Kỉ Thanh Diễm lắc lắc đầu.

“Người trời ta đi rồi không có tính toán gì?” Huyền Liệt bất khả tư nghị kêu lên.

“Ta cũng chưa tính cái gì.” về mặt Kỉ Thanh Diễm ủy khuất nói: “Ta chỉ muốn người hiểu biết ta chân chính.”

“Người chân chính?” Huyền Liệt nhăn lại mi “Ta cho là ta đã muốn đủ hiểu người.”

“Không, người không hiểu ta, cho nên người không có biện pháp tin tưởng ta. Liệt, chỉ cần mười ngày là tốt rồi, mười ngày này chúng ta hòa thuận ở chung, biểu hiện ra bản thân chân chính. Nếu mười ngày sau người vẫn không thể tha thứ ta, ta sẽ rời đi.” Kỉ Thanh Diễm đem hết thầy đánh cuộc ở mười ngày này.

Huyền Liệt nói cho bản thân tuyệt đối không thể lại bị Kỉ Thanh Diễm sở mê, hăn tối giỏi về nói dối, lời của hăn tất cả đều là hư tình giả ý, chính là không biết sao lời đến miệng lại thốt lên: “Hảo, liền mười ngày.”

Mười ngày rốt cuộc có thể thay đổi cái gì hay không? Giờ phút này Kỉ Thanh Diễm cùng Huyền Liệt đều không thể xác định.

Huyền Liệt cùng Kỉ Thanh Diễm tìm khách điểm đặt chân, nhưng Kỉ Thanh Diễm dung mạo tuyệt mỹ thật sự rất khó không làm cho người khác chú ý, khi bọn hăn ở khách điểm, liền đưa tới một đám du côn lưu manh thèm muốn sắc đẹp Kỉ Thanh Diễm, bọn họ nghĩ rằng Kỉ Thanh Diễm là nữ phần nam trang!

“Cô nương, đến, cùng các ca ca uống một chén đi!”

Tên lưu manh kia rõ ràng là mượn rượu giả điên, thừa cơ bắt đấy bả vai Kỉ Thanh Diễm, tối cười.

Kỉ Thanh Diễm hơi nhú mày tú, bọn họ đã phạm vào cả 2 điều mà hăn tối kỵ.

Thứ nhất, bọn họ dám gọi hăn “cô nương”, hăn ghét nhất bị người ta đem hăn trở thành nữ nhân; Thứ hai, hăn ghét nhất bị người ta bính hăn.

Kỉ Thanh Diễm đang suy nghĩ phải đối phó tên lưu manh như thế nào, chỉ thấy Huyền Liệt kiểm chế không được đối lưu manh kia nói: “Buông hăn ra!”

“Tiểu tử, người tốt nhất đừng phá hư hưng trí của bốn đại gia.” Tên lưu manh kia hung tợn nói.

Hừ! Rốt cuộc là ai không biết tự lượng sức mình? Mắt thấy Huyền Liệt sẽ hành động, Kỉ Thanh Diễm lập tức lấy ánh mắt ý bảo Huyền Liệt đừng nóng, sau đó quay đầu đối đàm kia lưu manh lộ ra tươi cười.

“ Theo các người uống rượu thì không vấn đề gì, hơn nữa mặc kệ các người muốn làm cái gì đều được, bất quá ta thích nam nhân cực mạnh, trong các người ai mạnh nhất?”

“ Đương nhiên là ta!” lưu manh kia tự đại nói.

Bình thường hẳn là không ai dám phản bác lời hắn nói, nhưng Kỉ Thanh Diễm thật sự làm người ta thêm nhỏ dãi, cho nên trong đám lưu manh kia có kẻ đứng dậy nói:

“ Không, ta mới là kẻ mạnh nhất, bình thường ta đều làm lão đại.”

“ Các người đều sai rồi, ta mới là cực mạnh!” lại có người đứng ra hô.

Cuối cùng, cơ hồ tất cả lưu manh đều tranh mình mới là mạnh nhất, Kỉ Thanh Diễm lại ở một bên đề nghị: “ Quyết đấu đi! Chỉ có quyết đấu mới có thể rõ ràng biết ai mới là người mạnh nhất.”

“ Nói cũng phải.”

Tất cả mọi người đồng ý lời Kỉ Thanh Diễm, chỉ có quyết đấu mới có thể biết ai là mạnh nhất .

Trong khoảnh khắc, toàn bộ khách điểm lâm vào cuộc đánh, mỗi người đều muốn đem đối phương đả bại.

Huyền Liệt đã sớm biết Kỉ Thanh Diễm có thể mê hoặc lòng người, cho dù đưa hắn đặt ở trước quân địch, nói không chừng địch nhân còn có thể vì hắn mà giết nhau!

Tóm lại, Kỉ Thanh Diễm là nam nhân đáng sợ, mà Huyền Liệt lại bị nam nhân đáng sợ này hấp dẫn thật sâu.

“ Chúng ta đi thôi!” Kỉ Thanh Diễm cầm tay Huyền Liệt, nói.

“ Đi?”

Ngay khi Kỉ Thanh Diễm khơi mào trận tranh đấu này sau, hắn còn muốn vỗ vỗ mông chạy lấy người?

“ Chẳng lẽ người muốn gia nhập trận hỗn loạn này, vì tranh đoạt ta mà chiến?” Kỉ Thanh Diễm trêu chọc hỏi.

“ Đừng mộng.”

Nói xong, Huyền Liệt cùng Kỉ Thanh Diễm đi ra khách điểm. Ai! Xem ra bọn họ lại phải tìm chỗ khác .

Dọc theo đường đi, Kỉ Thanh Diễm nhẹ giọng hát, dường như hỗn loạn lúc trước chưa từng phát sinh qua.

Huyền Liệt nhìn hắn nói: “ Rất êm tai.”

“ Đây là nương ta dạy ta, lời hát là câu chuyện kể về một người bị vứt bỏ, đang chờ tình nhân hồi tâm chuyển ý.”

Đó là nỗi lòng của Kỉ Thập Nương mẫu thân hắn, một nửa nhân sinh của nàng là đợi chờ Huyền Khánh.

“ Phụ mẫu ta đều nói mẫu thân người là nữ nhân tâm ngoan thủ lạt, sự thật thật sự là như vậy sao?”

Huyền Liệt cảm thấy hoài nghi, một nữ nhân tâm ngoan thủ lạt sẽ xướng ra được tình ca bi thương như vậy sao?

Kỉ Thanh Diễm cười khổ, Huyền Liệt cũng không biết sự tình đích thực, nhưng mà cho dù biết lại như thế nào? Người kia dù sao cũng là mẫu thân Huyền Liệt, hơn nữa Vĩnh Bình công chúa kỳ thật cũng là một nữ nhân đáng thương.

Bởi vậy, Kỉ Thanh Diễm trả lời: “ Trong thế giới ái tình, mỗi người đều ích kỷ, mẫu thân của ta cùng ta rất giống, chúng ta đều lợi dụng chính mình để đạt thành mục đích, chỉ là chúng ta không lấy tình cảm ra để buôn bán.”

Cho nên, Kỉ Thập Nương yêu Huyền Khánh, mà hần cũng yêu Huyền Liệt.

“ Ngay cả ta đều thiếu chút nữa bị người mê hoặc, Thanh Diễm.” Huyền Liệt cười nhẹ nói: “ Ta so với đám người ở khách điểm vì người đánh nhau có chút may mắn hơn, ta biết chân diện mục của người, bị khuôn mặt mỹ lệ của người hấp dẫn, liền muốn hủy diệt nó.”

Kỉ Thanh Diễm nghiêng đầu vô tội nói: “Người chán ghét khuôn mặt hấp dẫn nhân chú mục này sao?”

“ Người..... Người nói xem?” Huyền Liệt hỏi lại.

“ Nếu người chán ghét khuôn mặt này, ta đây liền hủy nó.” Kỉ Thanh Diễm nói.

“ Đừng nói giỡn.” Huyền Liệt đương nhiên sẽ nghĩ là hần nói giỡn, chính là Kỉ Thanh Diễm lại xuất ra chủ thủ tùy thân, hướng mặt mình vạch tới –

“ Người làm gì!” Huyền Liệt đứng lúc ngăn trở hần.

“ Ta không phải nói giỡn, không bao giờ.” Kỉ Thanh Diễm nhìn vào mắt Huyền Liệt mà nói.

“ Ta đã biết.” Huyền Liệt động dung nói: “ Chỉ là người không được tự làm tổn thương đến mình để chứng minh nha!”

“ Nếu không làm như vậy người sẽ tin tưởng sao? Đây là ta chân chính, ký tùy hứng lại không tự nhiên, chỉ có thể lấy loại phương pháp này để chứng minh chính mình đối với người là thực tâm.”

“ Thanh Diễm.....”

Huyền Liệt cầm tay Kỉ Thanh Diễm. Hần có thể tin tưởng Kỉ Thanh Diễm lần nữa sao? Tuy rằng hần thật sự rất muốn tin tưởng.

“ Ta yêu người, Huyền Liệt, ta thậm chí có thể dùng tánh mạng để chứng minh.” Kỉ Thanh Diễm cầm lấy tay Huyền Liệt.

“ Người không cần dùng tánh mạng đến chứng minh, ta tin tưởng người là thật tình.” Huyền Liệt ôm lấy hần nói.

Huyền Liệt quyết định tái tin tưởng Kỉ Thanh Diễm một lần, chính là nếu Kỉ Thanh Diễm tái lừa gạt hần, hần chỉ sợ rốt cuộc không thể tỉnh lại.

“ Liệt, người thật sự nguyện ý tin tưởng ta?” Kỉ Thanh Diễm cao hứng hỏi han: “ Người tha thứ ta sao?”

“ Ta nên tha thứ người sao? Không, ta không tha thứ người, ta muốn người dùng nửa đời sau đến bồi thường ta.”

“ Không thành vấn đề.”

Dùng thời gian cả đời để bồi thường, cái này đối Kỉ Thanh Diễm mà nói là trừng phạt tối ngọt ngào.

Bọn họ gắt gao ôm nhau, trong mắt, trong lòng đều chỉ có lẫn nhau, thẳng đến khi một đám khách không mời mà đến quấy rầy bọn họ.

Đám lưu manh kia ở khách điểm quấy rầy Kỉ Thanh Diễm vẫn không có bỏ qua, bọn họ đuổi theo Kỉ Thanh Diễm cùng Huyền Liệt.

“ Hừ! Rốt cục chúng ta cũng tìm được người, người cố ý châm ngòi tình cảm giữa các huynh đệ chúng ta, khiến chúng ta quyết đấu, đúng hay không?” Đám lưu manh nổi giận dùng đùng, hỏi.

“ Người hiện tại mới phát hiện a? Ngụ ngốc.” Kỉ Thanh Diễm trốn sau lưng Huyền Liệt, nói: “ Huyền Liệt, những người này liền kính nhờ người.”

Huyền Liệt thở dài, cảm thấy được chính mình thật sự là mệnh khổ, còn phải thay Kỉ Thanh Diễm thu thập giải quyết tốt hậu quả.

Bất quá, đây là chuyện không có biện pháp.

Về sau có phải sẽ thường xuyên như vậy hay không? Kỉ Thanh Diễm gặp rắc rối, hẳn phải thay y giải quyết tốt hậu quả.

“ Xú tiểu tử, ngươi tốt nhất tránh ra.” Đám kia lưu manh cùng kêu lên.

“ Không được, ta không tránh được.” Huyền Liệt nhìn thoáng qua Kỉ Thanh Diễm, trả lời: “ Hẳn là người ta tối ầu yếm, các người nếu muốn thương tổn hẳn, nhất định phải bước qua cửa của ta.”

“ Ngươi đáng chết!”

Đám kia lưu manh ỷ vào người nhiều thế đông, nghĩ có thể dễ dàng giải quyết Huyền Liệt, vì thế nhất ủng xông lên.

Chỉ tiếc bọn họ tính toán sai, cho dù bọn họ toàn bộ đồng loạt ra tay cũng không phải đối thủ Huyền Liệt.

Kỉ Thanh Diễm nhìn Huyền Liệt bị vây, còn cố ý lớn tiếng hét to: “ Oa! Thật không hổ là Liệt của ta, thân thủ của ngươi thật sự là rất cao, ta rất sùng bái ngươi!”

Trong tiếng tán thưởng của Kỉ Thanh Diễm, đám lưu manh kia nguyên bản kiêu ngạo chỉ có một tên chạy trốn chết.

“ Liệt, đem tên kia bắt lại!” Kỉ Thanh Diễm đối Huyền Liệt hô.

Huyền Liệt lập tức theo lời, đem lưu manh kia bắt được.

“ Uy! Ngươi muốn chạy thoát? Ngươi không phải thực kiêu ngạo sao?” Kỉ Thanh Diễm không quên đối tên lưu manh kia châm chọc khiêu khích một phen.

Người nọ nghe vậy lại xấu hổ vô cùng.

“ Thanh Diễm.”

Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng đi nha, Kỉ Thanh Diễm muốn hẳn bắt tên lưu manh này lại không phải chỉ để châm chọc chứ!

Kỉ Thanh Diễm ra hiệu cho Huyền Liệt an tâm một chút chớ giận, sau đó quay đầu đối lưu manh kia, hỏi: “ Ngươi nói thực ra, là ai phái ngươi tới?”

“ Di?” Huyền Liệt nghe vậy kinh ngạc hỏi: “ Thanh Diễm, ngươi sao biết là có người phái hẳn tới?”

“ Bởi vì ta phát hiện hẳn theo chúng ta từ khi chúng ta rời đi quân doanh.” Kỉ Thanh Diễm trả lời.

“ Hừ! Nguyên lai hành động của ta sớm đã bị ngươi phát hiện.” lưu manh kia cắn răng nói: “ Muốn giết thì tùy tiện các ngươi, bất quá đừng mơ tưởng ta sẽ nói cho người ai là chủ nhân ta!”

“ Phải không?” Kỉ Thanh Diễm lạnh lùng cười “Ta nhất định có biện pháp cho ngươi nói ra.”

“ Ngươi..... Ngươi muốn làm gì?”

Tên lưu manh kia thất kinh kêu lên, Kỉ Thanh Diễm cầm viên thuốc nhét vào miệng hẳn.

“ Biết ta cho ngươi ăn cái gì không?” Kỉ Thanh Diễm cười đến thực tà ác.

Tên lưu manh sắc mặt trắng bệch, lắc đầu.

“ Ngươi cho ta ăn cái gì?”

“ Đương nhiên là độc dược a!” Kỉ Thanh Diễm lại nói: “Nếu trong vòng một canh giờ ngươi không có ăn được giải dược, toàn thân sẽ thối rữa, độc dậy tức vong.”

“ Ngươi.....”

Giờ phút này, Kỉ Thanh Diễm quả thực giống một ác quỷ.

“ Mau nói cho ta biết là ai sai ngươi đến giết chúng ta, ta liền cho ngươi giải dược, chậm chút xíu là không cứu về được đâu!”

“ Ta nói, ta nói!” tên lưu manh đành khuất phục “Kể sai ta là thiên kim tử tướng.”

“ Tiết Minh Châu?” Kỉ Thanh Diễm giơ lên mi.

“ Minh Châu?” Huyền Liệt quả thực không thể tin được, một thiên kim danh môn sao có thể làm ra những chuyện này?

Tên lưu manh cẩn thận nói: “ Nàng nói chỉ cần ta giết Kỉ Thanh Diễm, sẽ cho ta một vụn hai hoàng kim; Hiện tại ta đã nói cho ngươi, mau cho ta giải được!”

“ Đừng nóng vội, ngươi trước mang nhóm ta đi gặp Tiết Minh Châu, ta liền cho ngươi giải được.” Kỉ Thanh Diễm lại khai ra điều kiện.

“ Hảo.”

Vì lấy giải được, tên lưu manh cái gì đều chịu làm.

“ Ngươi lại đang đánh cái chủ ý quỷ gì vậy?” Huyền Liệt hồ nghi hỏi Kỉ Thanh Diễm.

“ Đương nhiên làm một thân chi đạo, còn phải trả ‘nghĩa’ người ta!” Kỉ Thanh Diễm lạnh lùng cười “Ta sẽ không bỏ qua kẻ muốn hại ta.”

Đây là phương thức sinh tồn của Kỉ Thanh Diễm!

9. Chương 9

Tiết Minh Châu đang đợi tên lưu manh mang tin tức tốt về, chỉ là nàng chưa nghe được tin tức tốt thì Huyền Liệt cùng Kỉ Thanh Diễm hoàn hảo xuất hiện ở trước mặt nàng, nhất thời, nàng biết kế hoạch của mình thất bại.

“ Tiết Minh Châu, nghe nói ngươi muốn giết ta?” Kỉ Thanh Diễm đối với Tiết Minh Châu triển lộ tươi cười làm người ta không rét mà run.

Tiết Minh Châu không để ý nói: “ Đúng vậy, ta chính là muốn giết ngươi, vậy thì như thế nào?”

Nàng là thiên kim tể tướng, cũng không tin Kỉ Thanh Diễm dám đối với nàng làm gì.

“ Minh Châu, ngươi vì sao phải làm như vậy?” Huyền Liệt tin tưởng nàng phải làm như vậy nhất định có nguyên nhân.

“ Ta làm như vậy đều là vì ngươi, Liệt.” Tiết Minh Châu đối với Huyền Liệt nói.

“ Vì ta?”

Lý do này một chút đều không thể thuyết phục Huyền Liệt, hắn cho tới bây giờ đều không có muốn nàng giết người.

“ Ai bảo ngươi vì Kỉ Thanh Diễm thất hồn lạc phách, rõ ràng ta ngay tại bên cạnh ngươi, ta có thể cho ngươi hết thấy, ngươi cố tình mê luyến nam nhân này! Cho nên nếu không có hắn tồn tại, ngươi sẽ trở lại bên người ta, ngươi nhất định sẽ trở lại bên người ta!” Tiết Minh Châu một hơi nói xong.

Huyền Liệt không đồng ý lắc đầu “Cho dù không có Thanh Diễm, ta vẫn sẽ không cùng nàng một chỗ.”

“ Không, ta không tin!”

Tiết Minh Châu không tin nàng không thể chen giữa hai nam nhân này chỉ cần giết Kỉ Thanh Diễm.....

Nghĩ như vậy, Tiết Minh Châu đột nhiên cầm lấy dao nhắm phía Kỉ Thanh Diễm, bất quá nàng còn chưa tiếp cận Kỉ Thanh Diễm đã bị Huyền Liệt bên người ngăn trở.

“ Ngươi rốt cuộc muốn sai tới khi nào?”

“Liệt, đem nàng giao cho ta đi!” nói xong, Kỉ Thanh Diễm xuất ra một viên thuốc mà hắn cũng vừa cho tên lưu manh kia ăn, cũng nhét vào miệng Tiết Minh Châu. “Thứ vừa rồi ta cho ngươi ăn chính là độc dược.”

“Độc dược?” Tiết Minh Châu muốn nhổ viên thuốc ra, nhưng viên thuốc kia sớm đã bị nuốt vào bụng.

“Ngươi tùy thời đều có thể bị độc mà vong.” Kỉ Thanh Diễm nói.

“Mau cho ta giải dược!”

Kỉ Thanh Diễm nghe vậy chỉ lắc đầu.

“Cho ngươi giải dược rồi ngươi lại hại ta sao? Ta cũng không ngốc như thế. Liệt, chúng ta đi!”

“Kỉ Thanh Diễm!”

Không để ý tới Tiết Minh Châu kêu to, Kỉ Thanh Diễm lôi kéo Huyền Liệt đi rồi; Đợi bọn hắn đi một đoạn đường sau, Huyền Liệt mới nói: “Ngươi rốt cuộc đang làm cái quỷ gì? Sao trên người ngươi nhiều độc dược như vậy?”

“Độc dược là giả.” Kỉ Thanh Diễm nói.

“Giả?”

“Đó chỉ là viên thuốc bình thường mà thôi, Tiết Minh Châu muốn giết ta! Chẳng lẽ ta dọa dọa nàng cũng không được sao?”

“Cũng không phải không được.”

Huyền Liệt càng lúc càng hiểu Kỉ Thanh Diễm là một nam nhân như thế nào.

Có chút tính xấu, thích đùa dai, hơn nữa tuyệt không để cho người khác khi dễ.

Kỉ Thanh Diễm là bị người thương hắn làm hư, bất quá đây là biểu hiện chân thật nhất, huống chi Kỉ Thanh Diễm cho tới bây giờ chưa làm qua chuyện gì thương thiên hại lí.

“Hiện tại chúng ta muốn đi đâu?” Kỉ Thanh Diễm hỏi.

“Tùy thôi.” Huyền Liệt nói: “Chỉ cần là cùng ngươi cùng một chỗ, đi nơi đâu cũng có thể.”

Kỉ Thanh Diễm cười cười, ý của Huyền Liệt cùng hắn không mưu mà trùng hợp! Vì thế hắn nói: “Chúng ta đây trước đi chung quanh một chút, chỉ có chúng ta, không bị ai quấy rầy cuộc sống, được không?”

“Hảo.”

Bọn họ muốn một cuộc sống nguyện làm uyên ương không làm tiên, chỉ là những người khác đâu như thế đâu?

Những ngày kế tiếp, Kỉ Thanh Diễm cùng Huyền Liệt phi thường thích ý, bọn họ cùng nhau du sơn ngoạn thủy, lấy trời làm màn lấy đất làm giường, dù thế vẫn rất vui thú.

Giờ này khắc này Kỉ Thanh Diễm tuyệt không giống Diễm Thần nổi tiếng Lạc Dương, hắn trở nên càng thoải mái, thường thường cười sáng lạn, hơn nữa đối nhân cũng hiền lành hơn.

Chờ bọn hắn ngoạn mệt mỗi, liền tìm nơi sơn minh thủy tú dừng chân, ngày bình thường trôi qua nhưng khiến bọn họ cũng rất vui vẻ.

“Liệt, ngươi xem, đại thẩm cách vách đem gà nuôi của thím ấy cho chúng ta nè!” Kỉ Thanh Diễm đứng ngoài nói vọng vào trong.

Huyền Liệt nhìn con gà, hoài nghi hỏi: “Thím ấy sao lại vô duyên vô cớ đưa gà cho chúng ta? Ngươi không phải làm gì người ra chứ?”

“Mối không có.” Kỉ Thanh Diễm vô tội nói, gần nhất hắn thực an phận. “Ta chỉ cười cười với thím, thím liền vội vàng đem gà cho ta. A! Thím còn hỏi ta thành thân chưa, còn nói nhà thím có hai nữ nhi đáng yêu, rất khiến người ta yêu thích.”

Huyền Liệt thật không biết nên nói gì mới tốt, vị đại thẩm kia chắc hẳn là muốn đem nữ nhi gả đi.

“ Liệt, tất cả mọi người rất tò mò về quan hệ của chúng ta, nếu ta đem chân tướng nói cho bọn họ, bọn họ nhất định sẽ rất ngạc nhiên đến loạn óc đó.” Nếu Kỉ Thanh Diễm cảm thấy cuộc sống khuyết thiếu kích thích thì sẽ hứng khởi với trò đùa trong đầu.

Huyền Liệt thực hiểu được rằng quan hệ luyến ái giữa bọn họ sẽ không được thế nhân chấp nhận, nhưng hẳn cũng không cần người khác nhận thức.

“ Nếu có ai hỏi người về quan hệ chúng ta, người cứ nói chúng ta là huynh đệ, không cần cùng bọn họ tốn nhiều lời lẽ.” Huyền Liệt thở dài: “ Dù sao trên thực tế chúng ta cũng thật là huynh đệ.”

Huyền Liệt nghĩ đến việc bọn họ là huynh đệ, bởi vậy khi hắn ôm Kỉ Thanh Diễm sẽ có cảm giác tội ác, chẳng qua hắn thật sự quá yêu Kỉ Thanh Diễm, cho nên này mặc cảm tội ác này liền nhỏ đến không đáng kể.

“ Liệt.....” Kỉ Thanh Diễm muốn nói lại thôi, muốn nói cho Huyền Liệt biết bọn họ không phải là thân huynh đệ, chỉ là lại lo lắng Huyền Liệt sẽ chịu không nổi.

“ Làm sao vậy?” Huyền Liệt hỏi.

“ Không có gì, vô luận phát sinh chuyện gì, ta muốn người biết, ta yêu người.”

Bởi vì thương hắn, cho nên Kỉ Thanh Diễm không thể nói cho hắn chân tướng.

“ Ta biết.”

Huyền Liệt cúi đầu hôn Kỉ Thanh Diễm, Kỉ Thanh Diễm cũng nóng bỏng đáp lại hắn, nhưng một cái thất thần này, con gà trong tay Kỉ Thanh Diễm nhanh chóng quấy ra chạy đi.

“ A! gà –”

“ Đừng chạy.”

Huyền Liệt thuận thế đóng cửa phòng, vội vàng cởi xiêm y của Kỉ Thanh Diễm và mình, một khắc cũng không muốn lãng phí.

Lúc này, bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa

“ Ân, Liệt, chúng ta dường như có khách ni!” Kỉ Thanh Diễm thở phò nói.

“ Chúng ta sao có thể sẽ có khách, nhất định là tìm lầm người.” Huyền Liệt chắc chắn nói.

Hơn nữa bọn họ hiện tại thực “ vội “, hắn căn bản không nghĩ đến ý tới khách nhân.

Chính là tiếng đập cửa vẫn liên tục, lại có người ở ngoài cửa la lớn: “ Tiểu Hầu gia, thánh chỉ đến.”

“ Thánh chỉ?”

Huyền Liệt cùng Kỉ Thanh Diễm nghe vậy, khiếp sợ lăn từ trên giường xuống.

“ Kỳ quái! Sao lại có thánh chỉ?” Kỉ Thanh Diễm một bên mặc quần áo một bên hỏi.

“ Ta cũng không biết, chúng ta đều đã trốn đến nơi thâm sơn cùng cốc này, hoàng thượng sao tìm được chúng ta?”

Huyền Liệt mặc quần áo đi trước mở cửa, để tránh cánh cửa yếu ớt kia bị phá hư

Hắn vừa mở cửa liền phát hiện có một đông binh sĩ vây quanh nhà, đem “ yêu tiểu oa “ bọn họ bao quanh.

“ Các người đang làm cái gì?” Huyền Liệt hỏi.

Nếu chỉ là vì tuyên đọc thánh chỉ, có tất yếu biến thành giống như phải đuổi bắt đào phạm thế này không?

Hơn nữa, càng khiến Huyền Liệt giật mình chính là, người dẫn đầu là hảo hữu của hắn – Đào Trọng Khải.

Chỉ thấy Đào Trọng Khải nghiêm túc nói: “ Tiểu Hầu gia, hoàng thượng lệnh chúng ta tới bắt người quay về kinh.”

“ Tróc nã ta?” Huyền Liệt giơ lên mi hỏi: “ Tội danh đâu?”

“ Tiền trận chạy trốn.” Đào Trọng Khải trả lời.

Kỉ Thanh Diễm nghe vậy, lập tức vì Huyền Liệt biện giải: “ Hoàng thượng nếu phải giáng tội, thì hãy tìm ta, Huyền Liệt cũng không có chạy trốn, là ta trối hãn bắt đi!”

“ Thanh Diễm, người đừng nói.”

Tội danh tiền trận chạy trốn là không nhẹ, Huyền Liệt sớm nên cảnh giác, chính là cùng Kỉ Thanh Diễm ở chung khiến hãn quá vui vẻ, khiến cho hãn mất đi cảnh giác.

“ Các người có gì muốn nói thì về nói với hoàng thượng đi!”

Đào Trọng Khải chỉ phụng mệnh tới bắt Huyền Liệt, về phần chuyện khác hãn cũng không làm chủ được.

“ Trọng Khải, ta có thể hỏi người một vấn đề không? Người làm thế nào mà tìm được ta cùng Thanh Diễm?”

“ Rất đơn giản.” Đào Trọng Khải nói: “ Bởi vì người cùng Kỉ Thanh Diễm đều thực dẫn nhân chú mục, cho nên muốn tìm đến các người cũng không khó khăn.”

“ Như vậy a!” Huyền Liệt rốt cục hiểu được lý do .

“ Tiểu Hưu gia, người hãn sẽ không làm cho ta khó xử đi?” Đào Trọng Khải một bộ luận sự.

“ Sẽ không.”

Cho dù hôm nay Đào Trọng Khải chưa tới tróc nã hãn, vẫn sẽ có những người khác đến, ít nhất Đào Trọng Khải làm cho hãn an tâm không ít, hơn nữa, may mắn hoàng thượng tựa hồ không nghĩ xử trí Kỉ Thanh Diễm.

“ Liệt.....” nếu Huyền Liệt muốn chạy trốn vẫn có cơ hội, nhưng hãn lại buông tha cho cơ hội này.

Có lẽ là trong lòng Huyền Liệt có tính toán khác đi! Tưởng tượng đến chuyện này, Kỉ Thanh Diễm cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Huyền Liệt bị áp vào hoàng cung đại lao chờ xử lý, mà Đào Trọng Khải lại nói cho Kỉ Thanh Diễm: “ Hoàng thượng muốn gặp người.”

“ Hoàng thượng muốn gặp ta?” Kỉ Thanh Diễm nghe vậy vừa buồn bực lại khó hiểu. “ Vì cái gì?”

“ Đại khái là muốn cùng người thảo luận chuyện Huyền Liệt đi!”

Kỳ thật Đào Trọng Khải cũng không biết hoàng thượng tìm Kỉ Thanh Diễm làm cái gì, chính là mệnh lệnh hoàng đế hãn cũng không dám không vâng theo.

Cho nên, vô luận Kỉ Thanh Diễm xuất phát từ tự nguyện hay không, hãn đều phải đi một chuyến vào hoàng cung diện thánh.

Đứng ở ngự thư phòng trống lẻ, Kỉ Thanh Diễm lần đầu tiên nhìn thấy hoàng thượng, đồng thời phát hiện hoàng thượng cũng chỉ hơn vài tuổi so với Huyền Liệt mà thôi.

“ Thảo dân tham kiến hoàng thượng.” đứng ở trước mặt người thống trị đất nước này, biểu hiện Kỉ Thanh Diễm lại không kiêu ngạo không siểm nịnh.

“ Người chính là Kỉ Thanh Diễm? Trẫm đã sớm nghe qua về người, hôm nay vừa thấy, quả nhiên là một nam tử làm người ta tâm động.” trong mắt hoàng đế lóe qua quang mang hứng thú.

“ Ngài quá khen.”

Kỉ Thanh Diễm không thích ánh mắt hoàng thượng nhìn mình, ánh mắt kia tựa hồ là có điều mưu đồ.

“ Nghe nói Huyền Liệt bị người mê hoặc đến đầu óc choáng váng, thậm chí tình nguyện vứt bỏ hết thảy, có phải có chuyện này hay không?”

“ Hẳn là có đi!” bởi vì là sự thật, cho nên Kỉ Thanh Diễm cũng vô pháp phản bác.

“ Người có biết Huyền Liệt đã phạm tội rất nặng không? ” hoàng đế lại hỏi.

“ Hoàng thượng, Huyền Liệt phạm tội hẳn nên để ta chịu.” Kỉ Thanh Diễm nói: “ Là ta hấp dẫn Huyền Liệt, kẻ chân chính có tội là ta.”

“ Người cùng Huyền Liệt thật đúng là làm cho trăm hao tổn tâm trí na! Mới vừa rồi trăm cũng hỏi qua Huyền Liệt, hẳn đã nhận tội, người nói trăm làm gì với người cùng Huyền Liệt bây giờ?” hoàng đế hỏi.

“ Cầu hoàng thượng thả Huyền Liệt.” Kỉ Thanh Diễm không thể đoán ý tưởng hoàng đế, bất quá hẳn vẫn nói ra thỉnh cầu của mình.

Hoàng đế kinh ngạc nhìn hẳn.

“ Người không vì bản thân mà cầu xin tha thứ sao? Vĩnh Bình công chúa hy vọng trăm đem người xử tử, người biết không?”

“ Chỉ cần hoàng thượng có thể thả Huyền Liệt, ta thế nào đều không sao cả.” đây là câu nói thực tâm của Kỉ Thanh Diễm.

“ Hảo.” trong mắt hoàng đế hiện lên một chút tán thưởng, hẳn từ long ý đứng lên, đi hướng Kỉ Thanh Diễm. “ Muốn thả Huyền Liệt hay không, tất cả chỉ là một ý niệm của trăm, trăm đương nhiên có thể thả Huyền Liệt, bất quá.....”

“ Hoàng thượng có điều kiện sao?” Kỉ Thanh Diễm nghe ra hoàng đế ý tại ngôn ngoại.

“ Người thực thông minh.” hoàng đế nâng cằm Kỉ Thanh Diễm nói: “ Trăm muốn người trở thành người của trăm.”

“ Hoàng thượng, thân của ta, lòng của ta đều thuộc về Huyền Liệt, ngài muốn ta phản bội hẳn sao?” Kỉ Thanh Diễm trấn định nói.

Đối mặt hoàng đế, Kỉ Thanh Diễm biết mình tuyệt đối không thể luống cuống tay chân.

“ Đây cũng là vì người âu yếm Huyền Liệt, nếu như không muốn cũng không sao cả .”

“ Ngài thật sự sẽ thả Huyền Liệt, hơn nữa sẽ không giáng tội hẳn?” Kỉ Thanh Diễm nghiêm túc hỏi

“ Quân vô hí ngôn.” hoàng đế nói.

“ Hảo, ta đáp ứng ngài, bất quá ta muốn gặp Huyền Liệt.” Kỉ Thanh Diễm yêu cầu.

Ai!

Sau bao nhiêu cố gắng của hẳn cùng Huyền Liệt, bọn họ vẫn không thể được hạnh phúc sao?

Hoàng đế muốn Kỉ Thanh Diễm trở thành người của hẳn.

Loại sự tình này, Kỉ Thanh Diễm không thể đối Huyền Liệt nói, nếu không Huyền Liệt nhất định sẽ cùng hoàng đế đối kháng, đến lúc đó sự tình sẽ trở nên càng thêm khó có thể xử lí.

Cho nên con đường mà Kỉ Thanh Diễm có thể đi chỉ có

Khi Kỉ Thanh Diễm đến thiên lao thăm Huyền Liệt, hẳn cứng rắn, cắn răng mãi mới nói với Huyền Liệt: “ Liệt, chúng ta đừng nữa tiếp tục.”

“ Người nói cái gì!?”

Huyền Liệt nguyên bản còn đang lo lắng Kỉ Thanh Diễm sẽ bị làm khó dễ, hận mình thân ở lao ngục không thể giúp hẳn, ai ngờ Kỉ Thanh Diễm lại tới nói câu tuyệt tình như vậy.

“ Có phải hoàng thượng lấy ta uy hiếp người hay không?”

Kỉ Thanh Diễm lắc đầu.

“ Không phải, chỉ là ta chán ghét người mà thôi.”

“ Ta không tin!”

Kỉ Thanh Diễm không có khả năng chỉ sau một đêm liền thay đổi.

“ Tin hay không tùy người, hoàng thượng đã đáp ứng ta, chỉ cần ta trở thành người của hần, hần sẽ cho ta hết thảy, bất luận là quyền thế địa vị ta đều có thể có được.”

Kỉ Thanh Diễm buộc mình giả bộ một bộ tham lam, chỉ vì làm cho Huyền Liệt hận hần.

“ Thanh Diễm, người vì cái gì phải lừa gạt ta? Đây căn bản không phải bổn ý của người.” Huyền Liệt nói.

Nếu là Huyền Liệt trước đây có lẽ sẽ bị lừa, chính là hiện tại hần rất hiểu Kỉ Thanh Diễm, hần biết Kỉ Thanh Diễm tuyệt đối sẽ không vì quyền thế cùng địa vị mà bán thể xác và tinh thần.

Duy nhất có thể chính là.....

Kỉ Thanh Diễm lạnh lùng nói: “ Tất cả đều là bổn ý của ta, chẳng lẽ người không hiểu sao? Làm như vậy đối với người và ta mà nói đều là an bài tốt nhất.”

“ Ta không hiểu!” Huyền Liệt trực tiếp nói: “ Thanh Diễm, ta không cần người vì ta mà cùng hoàng thượng trao đổi điều kiện.”

“ Ta đã nói rồi, cái này không phải vì người, ta là vì ta, người còn nghe không hiểu sao?” Kỉ Thanh Diễm nhin không được rống to, hơn nữa hần tái không thể ở trước mặt Huyền Liệt làm bộ.

Tiếp theo Kỉ Thanh Diễm xoay người rời đi

“ Thanh Diễm, người không thể –”

Thấy Kỉ Thanh Diễm đã đi khuất bóng, Huyền Liệt vội vàng đối với người canh gác bên ngoài kêu to: “ Người tới na! Ta muốn gặp hoàng thượng, ta muốn gặp hoàng thượng!”

Hoàng thượng có năng lực như thế nào? Huyền Liệt không biết, nhưng hần biết đây là phương pháp duy nhất có thể ngăn cản Kỉ Thanh Diễm quyết định chuyện đại sai này.

Sau một trận cãi lộn sau, Huyền Liệt rốt cục như nguyện gặp được hoàng đế.

“ Huyền Liệt, trẫm nghe nói người muốn gặp trẫm, có chuyện gì sao?” hoàng đế hỏi.

Huyền Liệt cũng bất chấp lễ nghi, húc đầu liền hỏi: “ Hoàng thượng, ngài đối Thanh Diễm nói gì đó phải không? Ngài lấy ta đi hiếp bức Thanh Diễm sao?”

“ Chú ý ngôn từ của người, Huyền Liệt, đây là trái độ người nên có với trẫm sao?” hoàng đế hờn giận nói.

Nhưng Huyền Liệt lại vẫn như cũ không nói: “ Nếu ngài là hoàng thượng mà ta kính trọng, ta đương nhiên sẽ không nói như vậy, chính là ngài không phải.”

“ Huyền Liệt, người rất làm càn!” hoàng đế quát.

“ Hoàng thượng muốn xử tử ta sao?”

Huyền Liệt không bị tiếng quát của hoàng thượng dọa trụ, ngược lại càng ngênh thị hần.

Nhìn Huyền Liệt vì ái nhân mà không chút nào sợ hãi, bộ dáng quật cường, hoàng đế đột nhiên nở nụ cười.

“ Người là biểu đệ mà trẫm thương yêu nhất, trẫm sao nhẫn tâm xử tử người chứ?”

“ Hoàng thượng?”

Tại sao có thể như vậy?

Huyền Liệt thiết tưởng thiết nhiều loại phản ứng mà hoàng thượng sẽ có, lại không nghĩ tới chỉ là như vậy.

Hoàng đế thở dài.

“Vĩnh Bình công chúa tìm đến trẫm khóc lóc kể lể, nói người mê thượng một gã nam kỹ, còn muốn trẫm xử tử Kỉ Thanh Diễm; Người nói xem, sao lại nháo ra chuyện lớn như vậy?”

“Ta yêu Thanh Diễm.”

Đây là Huyền Liệt giải thích.

Hắn cũng không muốn sự tình nháo đại, chẳng qua hắn yêu thượng nam nhân, chẳng qua Kỉ Thanh Diễm xuất thân hoa phở, chẳng qua.....

“Trẫm nhìn ra được, người yêu Kỉ Thanh Diễm rất thâm.”

Nếu không Huyền Liệt mới vừa rồi cũng sẽ không hỗn hển lớn tiếng ồn ào nói muốn gặp ngài.

“Hoàng thượng nghĩ muốn chia rẽ ta cùng Thanh Diễm sao?” Huyền Liệt cau mày hỏi.

Hoàng đế chỉ cười cười không có trả lời, ngược lại nói lên một sự kiện khác: “Kỉ Thanh Diễm đích thật là loại trẫm thích, khó trách người đối hắn cuồng đại như thế.”

Nghe vậy, trong lòng Huyền Liệt không khỏi lo lắng.

“Hoàng thượng, trong cung đã có rất nhiều mỹ nhân, tội gì cùng với ta tranh đoạt một người nam nhân?”

“Chính là trong ba nghìn giai nhân của trẫm đều không có ai có mỹ mạo như Kỉ Thanh Diễm a!” hoàng đế nói.

“Ngay cả như vậy, hoàng thượng cũng không nên bức bách Thanh Diễm!” Huyền Liệt bất mãn nói.

“Hắn nói trẫm bức bách hắn sao?” hoàng đế hỏi.

“Không có.”

Kỉ Thanh Diễm căn bản không có khả năng nói như vậy, dù Kỉ Thanh Diễm không nói, Huyền Liệt cũng đoán ra.

“Huyền Liệt, trẫm thành thật nói cho người! Trẫm lo lắng người bị Kỉ Thanh Diễm lừa, cho nên muốn thử hắn một lần.”

“Thanh Diễm tuyệt đối sẽ không gạt ta.”

Huyền Liệt tin tưởng vững chắc, không nghi ngờ.

“Thử chút không?”

Hoàng đế giục giây hắn: “Người đã tin tưởng Kỉ Thanh Diễm như thế, người dám đánh cược không? Nếu Kỉ Thanh Diễm đối với người không phải thiệt tình, trẫm sẽ thu hắn, người không thể kháng nghị; Nếu Kỉ Thanh Diễm là thật tâm đối đãi người, trẫm liền vô điều kiện thành toàn các người.”

Huyền Liệt tuyệt không thích chủ ý đem Kỉ Thanh Diễm trở thành tiền đặt cược đánh đổ, nhưng tâm ý hoàng đế tựa hồ đã quyết, Huyền Liệt cũng chỉ có nhận.

Chỉ là, Huyền Liệt vẫn như cũ tin tưởng Kỉ Thanh Diễm từ đáy lòng.

10. Chương 10

Trước tấm cung hoàng đế có hai cung nữ đang khe khẽ nói nhỏ, các nàng đàm luận về Kỉ Thanh Diễm mới tiến cung.

“Uy! Người có nhìn được chưa? Ta cho tới bây giờ chưa từng thấy qua nam nhân diễm lệ như vậy, hắn sẽ không phải tẩn phi giả trang chứ!” Giáp cung nữ giật mình nói.

Át cung nữ lập tức nói tiếp: “ Ta cũng không gặp qua có tần phi có mỹ mạo như hần, nghe nói hần đến từ hoa phố.”

“ Cái gì!?” Giáp cung nữ kêu sợ hãi: “ Hoàng thượng sao lại cho loại người này tiến cung?”

Át cung nữ bất quá nói: “ Ta nghe nói hần chính là do hoàng thượng chúng ta từ bên người Tiểu Hầu gia Huyền Liệt đoạt tới, Tiểu Hầu gia tựa hồ thực mê luyện hần. Ai! Thực khiến người thất vọng, ta trước kia còn thăm mền Tiểu Hầu gia a!”

“ Ta cũng vậy.” giáp cung nữ cũng thở dài.

Huyền Liệt bên ngoài xuất chúng, xuất thân nhất lưu, vô luận học thức hay cách nói năng đều là nhất nhất đẳng, nhưng vì sao cố tình mê thượng nam nhân?

“ Cái gì!? Người cũng thăm mền Tiểu Hầu gia?”

Hai tiểu cung nữ đồng bệnh tương liên, không khỏi oán thán Nguyệt lão hồ đồ.

“ Không nói nữa, hoàng thượng không phải muốn chúng ta đi hầu hạ vị công tử kia áo, chúng ta mau vào đi thôi!” Giáp cung nữ nói.

“ Nói cũng phải ”

Vì thế hai cung nữ liền cùng nhau đi vào tắm cung hoàng đế.

Vì Huyền Liệt, Kỉ Thanh Diễm quyết định trở thành người của hoàng đế, cho nên hần đi tới tắm cung hoàng đế.

Hoàng đế muốn Kỉ Thanh Diễm tắm rửa trước, sau đó ở trong tắm cung chờ hần.

Kỉ Thanh Diễm đều chiếu ý hoàng đế mà làm, sau khi hần tắm rửa, hai cung nữ đi vào hầu hạ hần thay quần áo, trước khi hai cung nữ kia đi, còn thổi tắt đèn.

“ Chờ đã, vì cái gì phải thổi tắt đèn đi?” Kỉ Thanh Diễm khó hiểu hỏi.

Giờ phút này, trong tắm cung một mảnh tối đen, chỉ có ánh trắng từ ngoài cửa rọi vào.

Hai cung nữ cũng vô pháp trả lời vấn đề Kỉ Thanh Diễm, Giáp cung nữ chỉ nói: “ Đây là ý của hoàng thượng.”

Dụng ý của hoàng thượng thật sự làm người ta khó hiểu, chờ hai cung nữ đi ra khỏi tắm cung, Kỉ Thanh Diễm còn ngồi phỏng đoán .

Chẳng lẽ hoàng thượng thích sờ soạng đi vào tắm cung của chính mình sao? Hay là hần có sở thích kì quái? Có lẽ hoàng thượng chỉ quá tiết kiệm thôi!

Kỉ Thanh Diễm nghĩ đến xuất thân, hoàn toàn không có chú ý tới có người đẩy ra cánh cửa tắm cung đi đến, thẳng đến khi người nọ tự thân ôm lấy hần.

“ Người là..... Hoàng thượng?”

Có thể không kinh động bất luận kẻ nào tiến vào tắm cung, trừ bỏ hoàng thượng hần là không có người khác.

Đối phương không nói một câu, trực tiếp cúi đầu hôn cổ Kỉ Thanh Diễm, hơn nữa kéo quần áo hần ra.

“ Không!” Kỉ Thanh Diễm bảu xích đẩy ra “Trước đó ta muốn có lời cần nói cùng Hoàng thượng.”

Đối phương như cũ không nói một câu.

Kỉ Thanh Diễm liền nói thẳng: “ Ta yêu Huyền Liệt, cả đời này một đời đều thương hần, cho nên.....”

Cho nên cái gì? Kỉ Thanh Diễm chậm rãi từ trong ống tay áo xuất ra một đồ vật, trong tắm cung hắc ám thực tiện cho hần làm việc, hần tiếp tục nói: “ Tâm đã cho Huyền Liệt, nếu hoàng thượng cố ý muốn có ta, ta đây chỉ có đem mệnh cho người!”

Đây là điều ngay khi đáp ứng Hoàng thượng, Kỉ Thanh Diễm cũng đã hạ quyết định.

Kỉ Thanh Diễm xuất ra chủy thủ hướng trên người mình đâm tới.

“ Dừng tay!”

Đối phương rất cục cựa kêu ra tiếng, nhưng thanh âm kia nghe không giống hoàng thượng, ngược lại như là.....

“ Huyền Liệt?” Kỉ Thanh Diễm quả thực không thể tin được, Huyền Liệt sao ở trong tẩm cung hoàng thượng?

“ Người hiện tại mới phát hiện à!” Huyền Liệt thở dài, hắn nguyên bản còn tưởng rằng Kỉ Thanh Diễm sẽ sớm phát hiện một chút.

Kỉ Thanh Diễm sốt ruột nói: “ Cái này không phải vấn đề phát hiện hay không phát hiện, người không khỏi cũng quá lớn mật, thiện sấm tẩm cung hoàng thượng chính là tử tội à!”

“ Nếu là hoàng thượng đồng ý thì sao?” Huyền Liệt thoải mái nói.

Tóm lại, tâm tình Huyền Liệt hiện tại tình phi thường tốt, bởi vì hắn nghe được Kỉ Thanh Diễm nói những lời đó.

Kỉ Thanh Diễm nói cả đời đều chỉ thương hắn, cái này chứng tỏ chuyện hắn cùng hoàng thượng đánh đổ, là hắn thắng.

“ Hoàng thượng đồng ý? Hoàng thượng vì sao lại đồng ý?” Kỉ Thanh Diễm tò mò hỏi.

Có phải có chuyện gì mà hắn không biết hay không?

Nhưng Huyền Liệt cũng không vội vã thuyết minh, trong lòng hắn có chuyện trọng yếu hơn.

“ Thanh Diễm, người có muốn làm trên long sà không?”

“ Uy! Cái này cũng không phải nói giỡn là được đâu.” nếu không phải Huyền Liệt thoát nhìn thực bình thường, Kỉ Thanh Diễm nhất định sẽ cho rằng hắn điên rồi. “ Vạn nhất hoàng thượng đột nhiên tiến vào thì làm sao bây giờ?”

“ Sẽ không, hoàng thượng đã đáp ứng, đêm nay tạm thời cho ta mượn tẩm cung.”

Kỉ Thanh Diễm vẫn hoàn toàn không rõ, chính là Huyền Liệt cũng không muốn tốn lời giải thích, hắn ôm lấy Kỉ Thanh Diễm liền hướng trên giường đi đến.

“ Liệt.....” Kỉ Thanh Diễm cái gì đều không kịp hỏi, cả người liền lâm vào trong lửa tình do Huyền Liệt dẫn nhiên.

Tình cảm mãnh liệt qua đi, Kỉ Thanh Diễm gối lên cánh tay Huyền Liệt, hỏi:

“ Liệt, người cùng hoàng thượng rốt cuộc đã ước định gì?”

“ Kỳ thật cũng không có gì, ngay từ đầu hoàng thượng đã không nghĩ sẽ định tội ta, hắn chỉ bởi vì lo lắng người lừa gạt ta, cho nên mới nghĩ muốn thử xem người có thực tình.” Huyền Liệt nói.

“ Người đến bây giờ còn chưa tin ta sao? Hơi quá đáng!” Kỉ Thanh Diễm giả bộ sinh khí nói.

Huyền Liệt thấy thế vội vàng nói: “ Oan uổng à! Ta từ đầu đến cuối đều tin tưởng người, bởi vậy ta càng phải chứng minh hoàng thượng là sai.”

“ Liệt, thật sự không có việc gì sao? Hoàng thượng sẽ không tái khó xử chúng ta sao?” Kỉ Thanh Diễm lo lắng hỏi: “ Việc người rời đi quân đội.....”

“ Chuyện này người yên tâm, Đỗ tướng quân đã sớm viết một phong thư hướng hoàng thượng giải minh ngọn nguồn, cho nên ta không phải là một mình lẩn trốn.”

Tóm lại, bọn họ là lo lắng vô ích, Kỉ Thanh Diễm thậm chí cảm thấy rằng hoàng thượng là cố ý trêu đùa bọn họ.

“ Hừ! Hoàng thượng hẳn nên sớm một chút nói cho chúng ta biết, hẳn thật sự là rất đáng giận.” Kỉ Thanh Diễm cảm giận bất bình nói.

Huyền Liệt nghe vậy, lập tức che cái miệng của hắn. “ Cẩn thận tai vách mạch rừng.”

“ Sợ cái gì!” Kỉ Thanh Diễm sẽ không tin tưởng hoàng thượng sẽ tránh ở tường biên nghe lén bọn họ nói chuyện.

Hoàng đế có nghe lén bọn họ hay không là không ai biết, bất quá Kỉ Thanh Diễm mới nói xong, ngoài cửa có người hô: “ Hầu gia, Kỉ công tử, hoàng thượng mời các người đi ngự thư phòng một chuyến.”

“ Đi thôi!” hoàng đế tìm bọn họ cũng không phải là một chuyện nhỏ, mặc kệ Kỉ Thanh Diễm nghĩ như thế nào, Huyền Liệt thực hiểu được giờ này khắc này, tốt nhất chớ chọc giận hoàng thượng.

Huyền Liệt cùng Kỉ Thanh Diễm mới vừa đến ngự thư phòng, hoàng đế liền nói cho Huyền Liệt một chuyện làm người ta khiếp sợ —

“ Huyền phủ đã xảy ra đại sự, trăm vừa mới nhận được đến tin tức, Vĩnh Bình công chúa thất thủ sát thương Huyền khanh.”

“ Cái gì!? Nương thất thủ giết cha, sao có thể?”

Chợt nghe tin tức này, sắc mặt Huyền Liệt không khỏi đại biến, đầu óc nhất thời không thể tự hỏi như thường, may mắn lúc này có một đôi tay ấm áp cầm chặt tay hắn, giúp hắn trấn an.

Huyền Liệt nhìn về phía chủ nhân đôi tay, biết rằng vô luận như thế nào Kỉ Thanh Diễm đều đứng bên hắn.

“ Người muốn về nhà xem chút không?” hoàng đế hỏi.

“ Đương nhiên.” Huyền Liệt vội vàng cáo lui, sau đó nhanh chóng lao ra ngự thư phòng.

Kỉ Thanh Diễm đang muốn cùng đi ra ngoài, lại bị hoàng đế gọi lại.

“ Kỉ Thanh Diễm, xin dừng bước.”

“ Hoàng thượng, có chuyện gì sao?” Kỉ Thanh Diễm hỏi.

“ Huyền Liệt về nhà sau, có lẽ sẽ gặp được suy sụp lớn nhất cuộc đời này, người nhất định phải ở bên người hắn, ủng hộ hắn.”

Kỉ Thanh Diễm nhìn hoàng thượng, cảm thấy hoàng thượng tựa hồ biết thân thể Huyền Liệt, cho nên mới nói lời như thế.

“Không cần người nói ta cũng sẽ làm như vậy.” Kỉ Thanh Diễm nói. “ Hẳn chính là ái nhân của ta.”

Kỉ Thanh Diễm hướng hoàng thượng khom người, liền đi ra ngoài.

Tin tức Vĩnh Bình công chúa đâm bị thương phò mã gia Huyền Khánh ở Lạc Dương được cho là đại sự, về phần nguyên nhân..... Chỉ sợ chỉ có đương sự mới biết.

Huyền Liệt chạy về nhà mới được nghe sơ lược qua.

Nguyên lai là Vĩnh Bình công chúa và Huyền Khánh vì chuyện Huyền Liệt mà cãi nhau, hai người đều khiến trận cãi nhau này lớn thêm, Vĩnh Bình công chúa lại thốt lên nói ra Huyền Liệt không phải thân sinh của Huyền Khánh ; Biết được chân tướng, Huyền Khánh giận dữ muốn cùng Vĩnh Bình công chúa đồng quy vu tận, kết quả ngược lại bị Vĩnh Bình công chúa thất thủ đâm bị thương.

Sự tình trải qua chính là như vậy.

Giống như hoàng thượng đoán, biết được chân tướng sự thật, Huyền Liệt đã bị đả kích rất lớn.

“ Nguyên lai ta cũng không phải thân sinh nhi tử của cha.”

Kỉ Thanh Diễm cũng không biết nên an ủi Huyền Liệt như thế nào, hắn chỉ có thể ôm Huyền Liệt nói: “ Mặc kệ người là nhi tử của ai, người cũng là người nhà! Vẫn là Huyền Liệt ta yêu nhất.”

Huyền Liệt nhìn Kỉ Thanh Diễm đang an ủi mình, phát hiện vẻ mặt của hắn tuyệt không giạt mình, hay là.....

“ Ngươi đã sớm biết?”

“ Ân.” nếu sự tình đều được công khai, Kỉ Thanh Diễm cũng không giấu diếm. “ Ta xác thực đã sớm biết, chính là lúc ấy ta sợ ngươi bị thương tổn, cho nên không có lập tức nói cho ngươi.”

“ Ngươi hẳn là nên sớm một chút nói cho ta biết.” Huyền Liệt nói. Ít nhất làm cho hắn có tâm lý chuẩn bị.

“ Ngươi sinh khí?” Kỉ Thanh Diễm lại lộ ra biểu tình vô tội làm người ta vừa hận vừa yêu.

“ Không có, chỉ có điểm giạt mình mà thôi.”

Bất quá tối giạt mình hẳn là Huyền Khánh. Kỉ Thanh Diễm vì muốn cho Huyền Liệt chấn tác tinh thần, liền nói: “ Kỳ thật sự tình cũng không quá tệ, ít nhất bởi vậy chúng ta sẽ không phải thân huynh đệ có quan hệ huyết thống.”

“Nói cũng phải.” Huyền Liệt cuối cùng lộ ra tươi cười đầu tiên sau khi về nhà “Như vậy lần sau ta ôm của ngươi sẽ không có mặc cảm tội ác.”

“ Thì có gì không giống sao?” Kỉ Thanh Diễm hỏi.

“ Muốn biết?” Huyền Liệt chỉ cười nói: “ Vấn đề đó, chúng ta hiện tại sẽ thử xem xem có cái gì không giống là được ”

Nói xong, Huyền Liệt liền ôm Kỉ Thanh Diễm hướng trong phòng đi đến, mà bọn gia nhân Huyền phủ đã sớm thấy nhưng không thể trách, bọn họ chỉ biết là, giờ phút này tốt nhất đừng đi quấy rầy tiểu chủ nhân bọn họ.

“ Liệt nhi, ngươi thật sự rời đi sao?” Vĩnh Bình công chúa lưu luyến không rời hỏi.

“ Diễm nhi, ngươi đừng rời đi, cha chỉ còn lại có mình nhi tử là ngươi, ngươi ly khai, cha làm sao bây giờ?”

Từ khi Huyền Khánh biết Huyền Liệt không phải nhi tử thân sinh của hắn sau, thái độ đối Kỉ Thanh Diễm liền có chuyển biến thật lớn.

Huyền Liệt cùng Kỉ Thanh Diễm thoáng nhìn nhau. Trăm miệng một lời nói: “ Chúng ta đã quyết định.”

Huyền Liệt sẽ buông tha phong hào hầu gia của hắn, Kỉ Thanh Diễm cũng buông tha hết thảy của hắn, bọn họ chỉ muốn có được lẫn nhau.

“ Các ngươi vừa đi, nương liền biến thành một người cô đơn.” Vĩnh Bình công chúa cảm khái nói.

“ Cha cũng thế.”

Quan hệ của Vĩnh Bình công chúa và Huyền Khánh còn có vết rách tồn tại, bọn họ hiện tại là cung kính như bằng.

“ Các ngươi không phải còn có lẫn nhau sao?”

Kỉ Thanh Diễm hiện tại cảm thấy thực hạnh phúc, cho nên cũng hy vọng Vĩnh Bình công chúa và Huyền Khánh có thể hạnh phúc.

Giờ phút này, trong lòng hắn đã không còn hận.

Huyền Liệt cũng nói tiếp: “ Đúng vậy, chúng ta sẽ trở về gặp các ngươi, hy vọng đến lúc đó các ngươi đã hòa hảo.”

“ Liệt nhi.....”

“ Diễm nhi.....”

Ở trong tiếng kêu to lưu luyến không rời của Vĩnh Bình công chúa và Huyền Khánh, Huyền Liệt cùng Kỉ Thanh Diễm cũng không quay đầu lại .

Huyền Liệt cùng Kỉ Thanh Diễm tìm một nơi sơn minh thủy tú ở lại, cuộc sống hai người cùng dĩ vãng bình thần rất nhiều, nhưng bọn hắn lại đều cảm thấy được thực hạnh phúc.

Một ngày, bọn họ nhận được hai phong thư từ xa tới.

Phong thư thứ nhất là đến từ biên cảnh.

“Thật tốt quá, Kế Nghiêu đánh thắng trận, hắn sắp thăng quan.” Kỉ Thanh Diễm nói “Hắn còn nói nếu rảnh sẽ tới tìm chúng ta.”

“Người hình như thực cao hứng?”

Tuy rằng biết rõ Kỉ Thanh Diễm chỉ có mình, nhưng Huyền Liệt vẫn cảm thấy mất hứng.

“Bởi vì hắn là bằng hữu của chúng ta à!” Kỉ Thanh Diễm biết Huyền Liệt mất hứng, vội vàng nói sang chuyện khác nói: “Mau nhìn xem phong thư khác là ai kí tới.”

Phong thư thứ hai đến từ Lạc Dương, người kí tin là Huyền Khánh cùng Vĩnh Bình công chúa, bọn họ đã hòa hảo, hơn nữa ân ái vô cùng, Vĩnh Bình công chúa còn có bầu.

“Hiện tại bọn họ có hài tử của họ, hắn sẽ không thường đến phiền chúng ta, bắt chúng ta trở về.” Huyền Liệt nói.

“Bất quá? Cũng nên về mấy chuyến, thuận tiện nhìn xem đệ đệ hoặc muội muội của chúng ta.”

“Cũng tốt, chúng ta tìm thời gian trở về đi!” Huyền Liệt đối đề nghị của Kỉ Thanh Diễm là hoàn toàn đồng ý.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến tiếng đập cửa.

“Ai vậy?”

Kỉ Thanh Diễm chạy tới mở cửa, ngoài cửa đang đứng hai cô nương nhà bên, các nàng vừa thấy Kỉ Thanh Diễm cùng Huyền Liệt, lập tức thần tình đồ bưng, mở miệng nói:

“Hai vị công tử, các người ăn cơm chưa? Ta cùng muội muội sợ các người bị đói, cho nên làm chút đồ ăn, nếu các người không chê, thỉnh cầm ăn đi!”

Kỉ Thanh Diễm không có bỏ qua ái mộ trong mắt các nàng, hắn tiếp nhận đồ ăn, đột nhiên trong đầu có ý đùa dai.

“Cám ơn các người, ta cùng Liệt đều thực cảm tạ đồ ăn mà các người đã làm.” nói xong, Kỉ Thanh Diễm lại đặt móng lên đùi Huyền Liệt, hai người thực thân mật.

“Người, các người.....”

Ái mộ trong mắt hai tỷ muội nháy mắt tiêu thất, thủ nhi đại chi chính là không tin cùng tan nát cõi lòng, người các nàng ái mộ là.....

Nhìn các nàng tuyệt vọng rời đi, Kỉ Thanh Diễm buồn cười giơ lên khóe miệng, Huyền Liệt sủng nịch khinh trách nói:

“Người thực thích đùa dai.”

“Không có biện pháp.” Kỉ Thanh Diễm cười “Ai kêu các nàng mơ ước người.”

“Các nàng mơ ước hắn là người mới đúng.” Huyền Liệt thở dài.

“Hiện tại nên làm cái gì bây giờ?” nói như vậy, Kỉ Thanh Diễm một chút hối hận lại không có.

“Xem ra phải chuyển nhà.”

Huyền Liệt kỳ thật một chút cũng không lo lắng, bởi vì chỉ cần bọn họ ở cùng một chỗ, cái khác tuyệt không trọng yếu.

Huyền Liệt cúi đầu, thâm tình hôn trụ Kỉ Thanh Diễm.....

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tuyet-ngao-diem-than>